СЛУЖБЕН ВЕСНИК НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

Број 49 Год. LXV Вторник, 14 април 2009 Цена на овој број е 280 денари

www.slvesnik.com.mk contact@slvesnik.com.mk

С О Д Р Ж И Н А

		Стр.
856.	**Одлука** за давање согласност на Статутарната одлука за измени и дополнување на Статутот на Јавното претпријатие за железничка инфраструктура Македонски железници - Скопје	2
857.	**Одлука** за давање согласност на Годишната сметка и Извештај за работа за 2008 година на ЈП за водоснабдување „Студенчица“ Скопје.....	2
858.	**Одлука** за давање согласност на Одлуката за употреба на средства остварени со работењето на ЈП за водоснабдување „Студенчица“ Скопје по Годишната сметка за 2008 година.....	2
859.	**Одлука** за давање согласност на Правилникот за изменување на Правилникот за систематизација на работните места во Агенцијата за вработување на Република Македонија.....	2
860.	**Одлука** за престанок и за давање на времено користење на недвижни ствари на Центарот за управување со кризи.....	2
861.	**Одлука** за забрана на продажба на одделни нафтени деривати.....	3
862.	**Решение** за именување на раководител, членови и заменици членови на Меѓуресорската група за изработка на национална стратегија на Република Македонија за остварување на целите на Алијансата на цивилизации	3

Меѓународни договори

10.	**Закон** за ратификација на Конвенцијата на Советот на Европа за борба против трговијата со луѓе.....	1
11.	**Закон** за ратификација на Договорот за основање на регионалното училиште за јавна администрација (ReCПА).....	47
12.	**Закон** за ратификација на Конвенцијата на Советот на Европа за перење, откривање, заплена и конфискација на приноси од казниво дело и финансирање тероризам.....	73
13.	**Закон** за ратификација на Договорот за соработка во областа на туризмот меѓу Владата на Република Македонија и Владата на Црна Гора.....	144
	Огласен дел.....	1-36

ВЛАДА НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

856.

Врз основа на член 11 точка 1 од Законот за јавните претпријатија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 38/96, 6/02, 40/03, 49/06 и 22/07), Владата на Република Македонија, на седницата одржана на 7.04.2009 година, донесе

О Д Л У К А
ЗА ДАВАЊЕ СОГЛАСНОСТ НА СТАТУТАРНАТА ОДЛУКА ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНУВАЊЕ НА СТАТУТОТ НА ЈАВНОТО ПРЕТПРИЈАТИЕ ЗА ЖЕЛЕЗНИЧКА ИНФРАСТРУКТУРА МАКЕДОНСКИ ЖЕЛЕЗНИЦИ - СКОПЈЕ

1. Со оваа одлука се дава согласност на Статутарната одлука за измени и дополнување на Статутот на Јавното претпријатие за железничка инфраструктура Македонски железници - Скопје бр.123/1-3 од 30.01.2009 година, донесена од Управниот одбор на ова јавно претпријатие, на седницата одржана на 30.01.2009 година.

2. Оваа одлука влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 19-665/1
7 април 2009 година
Скопје

Заменик на претседателот
на Владата на Република
Македонија,
м-р **Зоран Ставрески,** с.р.

857.

Врз основа на член 11 точка 6 од Законот за јавните претпријатија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 38/96, 6/02, 40/03, 49/06 и 22/07), Владата на Република Македонија, на седницата одржана на 7.04.2009 година, донесе

О Д Л У К А
ЗА ДАВАЊЕ СОГЛАСНОСТ НА ГОДИШНАТА СМЕТКА И ИЗВЕШТАЈ ЗА РАБОТА ЗА 2008 ГОДИНА НА ЈП ЗА ВОДОСНАБДУВАЊЕ „СТУДЕНЧИЦА“ СКОПЈЕ

1. Со оваа одлука се дава согласност на Годишната сметка и Извештај за работа за 2008 година на ЈП за водоснабдување „Студенчица“ Скопје бр.02-255/1-2/2 од 20.02.2009 година, усвоени од Управниот одбор на ова јавно претпријатие, на седницата одржана на 20.02.2009 година.

2. Оваа одлука влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 19-1191/1
7 април 2009 година
Скопје

Заменик на претседателот
на Владата на Република
Македонија,
м-р **Зоран Ставрески,** с.р.

858.

Врз основа на член 11 точка 3 од Законот за јавните претпријатија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 38/96, 6/02, 40/03, 49/06 и 22/07), Владата на Република Македонија, на седницата одржана на 7.04.2009 година, донесе

О Д Л У К А
ЗА ДАВАЊЕ СОГЛАСНОСТ НА ОДЛУКАТА ЗА УПОТРЕБА НА СРЕДСТВА ОСТВАРЕНИ СО РАБОТЕЊЕТО НА ЈП ЗА ВОДОСНАБДУВАЊЕ „СТУДЕНЧИЦА“СКОПЈЕ ПО ГОДИШНАТА СМЕТКА ЗА 2008 ГОДИНА

1. Со оваа одлука се дава согласност на Одлуката за употреба на средства остварени со работењето на ЈП за водоснабдување „Студенчица“,Скопје по Годишната сметка за 2008 година ,бр.02-255/1-2/3 од 20.02.2009 година, донесена од Управниот одбор на ова јавно претпријатие, на седницата одржана на 20.02.2009 година.

2. Оваа одлука влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 19-1191/2
7 април 2009 година
Скопје

Заменик на претседателот
на Владата на Република
Македонија,
м-р **Зоран Ставрески,** с.р.

859.

Врз основа на член 88, став 2 од Законот за вработување и осигурување во случај на невработеност („Службен весник на Република Македонија“ бр. 37/97, 25/00, 101/00, 50/01, 25/03, 37/04, 4/05, 50/06, 29/07, 102/08 и 161/08), Владата на Република Македонија, на седницата одржана на 7.04.2009 година, донесе

О Д Л У К А
ЗА ДАВАЊЕ СОГЛАСНОСТ НА ПРАВИЛНИКОТ ЗА ИЗМЕНУВАЊЕ НА ПРАВИЛНИКОТ ЗА СИСТЕМАТИЗАЦИЈА НА РАБОТНИТЕ МЕСТА ВО АГЕНЦИЈАТА ЗА ВРАБОТУВАЊЕ НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

1. Со оваа одлука се дава согласност на Правилникот за изменување на Правилникот за систематизација на работните места во Агенцијата за вработување на Република Македонија бр. 02-2267 од 18.11.2008 година, донесен од Управниот одбор на Агенцијата за вработување на Република Македонија.

2. Оваа одлука влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 19-1316/1
7 април 2009 година
Скопје

Заменик на претседателот
на Владата на Република
Македонија,
м-р **Зоран Ставрески,** с.р.

860.

Врз основа на член 20 став 1 од Законот за користење и располагање со стварите на државните органи („Службен весник на Република Македонија“ бр. 8/05 и 150/07), Владата на Република Македонија, на седницата одржана на 7.04.2009 година, донесе

О Д Л У К А
ЗА ПРЕСТАНОК И ЗА ДАВАЊЕ НА ВРЕМЕНО КОРИСТЕЊЕ НА НЕДВИЖНИ СТВАРИ НА ЦЕНТАРОТ ЗА УПРАВУВАЊЕ СО КРИЗИ

Член 1

Со оваа одлука на Министерството за одбрана му престанува користењето на недвижните ствари – Објект бр. 40 во касарната „Гоце Делчев“ – Скопје во вкупна површина од 510,20 м2, со земјиштето кое му припаѓа на објектот, лоцирани на КП бр. 747 за КО Кисела Вода II – Скопје и простории на вториот кат од објект каде е

сместено Одделението за одбрана – Штип во површина од 246 м^2, лоциран на КП бр. 648 за КО Штип, евидентирани во Агенцијата за недвижности на Република Македонија, сопственост на Република Македонија.

Недвижните ствари од став 1 на овој член се даваат на користење без надомест за временски период од пет години на Центарот за управување со кризи.

Член 2

Примопредавањето на недвижните ствари од член 1 на оваа одлука ќе се изврши меѓу Министерството за одбрана и Центарот за управување со кризи.

Член 3

Оваа одлука влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 19-1459/1
7 април 2009 година
Скопје

Заменик на претседателот
на Владата на Република
Македонија,
м-р **Зоран Ставрески,** с.р.

861.

Врз основа на член 30 став 1, алинеја 4 од Законот за трговија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 16/04, 128/06, 63/07, 88/08, 159/08 и 20/09), Владата на Република Македонија, на седницата одржана на 7.04.2009 година, донесе

О Д Л У К А
ЗА ЗАБРАНА НА ПРОДАЖБА НА ОДДЕЛНИ НАФТЕНИ ДЕРИВАТИ

Член 1

На правни и физички лица кои вршат промет на нафтени деривати, се забранува да вршат промет на масло за горење Екстра лесно масло за домаќинство ЕЛ-1 со содржина на сулфур најмногу до 0.1% (m/m), на бензинските станици за временскиот период од 15 април 2009 година до 15 октомври 2009 година.

Член 2

Оваа одлука влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 19-1486/1
7 април 2009 година
Скопје

Заменик на претседателот
на Владата на Република
Македонија,
м-р **Зоран Ставрески,** с.р.

862.

Врз основа на член 36 став 6 од Законот за Владата на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 59/00, 12/03, 55/05, 37/06, 115/07, 19/08 и 82/08), Владата на Република Македонија, на седницата одржана на 7.04.2009 година, донесе

Р Е Ш Е Н И Е
ЗА ИМЕНУВАЊЕ НА РАКОВОДИТЕЛ, ЧЛЕНОВИ И ЗАМЕНИЦИ ЧЛЕНОВИ НА МЕЃУРЕСОРСКАТА ГРУПА ЗА ИЗРАБОТКА НА НАЦИОНАЛНА СТРАТЕГИЈА НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА ЗА ОСТВАРУВАЊЕ НА ЦЕЛИТЕ НА АЛИЈАНСАТА НА ЦИВИЛИЗАЦИИ

1. За раководител на Меѓуресорска група за изработка на националната стратегија на Република Македонија за остварување на целите на Алијансата на цивилизации се именува Абдулкадар Мемеди, државен секретар во Министерството за надворешни работи.

2. За членови на Меѓуресорска група за изработка на националната стратегија на Република Македонија за остварување на целите на Алијансата на цивилизации, се именуваат:

- Александар Тавчиоски, од Министерството за надворешни работи,
- Сузана Џамтоска Здравковска, од Министерството за образование и наука,
- Лидија Топузовска, од Министерството за култура,
- Душанка Карамитре, од Министерството за труд и социјална политика,
- Виолета Андоновска, од Министерството за внатрешни работи,
- Гоце Боболински од Генералниот секретаријат на Владата на Република Македонија,
- Неда Дојчиновски, од Секретаријатот за европски прашања,
- Атула Касуми, од Секретаријатот за спроведување на Рамковниот договор,
- Мелани Атанасова, од Агенцијата за млади и спорт,
- Зорица Ангеловска Ковачевиќ, од Комисијата за односи со верските заедници и религиозните групи и
- Сашо Богдановски, од Советот за радиодифузија.

3. За заменици-членови на Меѓуресорска група, за изработка на националната стратегија на Република Македонија за остварување на целите на Алијансата на цивилизации, се именуваат:

- Ели Бојациевска Ристовски, од Министерството за надворешни работи,
- Нуман Салаи, од Министерството за образование и наука,
- Татјана Краљевска Лазарова, од Министерството за култура,
- Дејан Ивковски, од Министерството за труд и социјална политика,
- Душко Иванов, од Министерството за внатрешни работи,
- Емилија Лазаревска, од Генералниот секретаријат на Владата на Република Македонија,
- Зорица Велковска, од Секретаријат за европски прашања,
- Наим Мемети, од Секретаријатот за спроведување на Рамковниот договор,
- Ема Стефановска, од Агенцијата за млади и спорт,
- Јелена Павловска, од Комисијата за односи со верските заедници и религиозните групи и
- Огнен Неделковски, од Советот за радиодифузија.

4. Во работата на Меѓуресорската група може да земат учество по потреба и други членови од релевантни институции како и претставници од Меѓународни организации.

5. Ова решение влегува во сила со денот на донесувањето, а ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 19-1220/2
7 април 2009 година
Скопје

Заменик на претседателот
на Владата на Република
Македонија,
м-р **Зоран Ставрески,** с.р.

Во издание на ЈП СЛУЖБЕН ВЕСНИК НА РМ излезе од печат изданието

НОВО!

СТУДЕНТСКИ ПРОЕКТ

800,00

НОВО!

Редактори
Светомир Шкариќ
Димитар Апасиев
Владимир Патчев

СПОРОТ ЗА ИМЕТО МЕЃУ ГРЦИЈА И МАКЕДОНИЈА

П О Р А Ч К А БР. 49

Со ова неотповикливо го порачувам изданието Спорот за името меѓу Грција и Македонија во _____ примероци.

Доказот за извршена уплата на жиро с-ка 300000000188798 и порачката ги испраќаме по пошта на адреса бул. „Партизански одреди" бр. 29, п. фах 51, 1000, Скопје, или на телефакс број + 389-2-551-24-01.

Порачател: _____ Место: _____
ул. _____ бр. _____, тел./факс _____

Потпис на порачателот

Во _____, _____2009 година. (М.П.) _____

www.slvesnik.com.mk
contact@slvesnik.com.mk

Издавач: ЈП СЛУЖБЕН ВЕСНИК НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА, ц.о.-Скопје
бул. "Партизански одреди" бр. 29. Поштенски фах 51.
Директор и одговорен уредник - Тони Трајанов.
Телефон: +389-2-55 12 400.
Телефакс: +389-2-55 12 401.

Претплатата за 2009 година изнесува 9.200,00 денари.
„Службен весник на Република Македонија" излегува по потреба.
Рок за рекламации 15 дена.
Жиро-сметка: 300000000188798.
Депонент на Комерцијална банка, АД - Скопје.
Печат: ГРАФИЧКИ ЦЕНТАР ДООЕЛ, Скопје.

ISSN 0354-1622
2009049

СЛУЖБЕН ВЕСНИК НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

Меѓународни договори

Број 49 | Вторник, 14 април 2009 | Год. LXV

www.slvesnik.com.mk | contact@slvesnik.com.mk

С О Д Р Ж И Н А

Стр.

10. **Закон** за ратификација на Конвенцијата на Советот на Европа за борба против трговијата со луѓе..... **1**
11. **Закон** за ратификација на Договорот за основање на регионалното училиште за јавна администрација (ReСПА)..... **47**
12. **Закон** за ратификација на Конвенцијата на Советот на Европа за перење, откривање, заплена и конфискација на приноси од казниво дело и финансирање тероризам..... **73**
13. **Закон** за ратификација на Договорот за соработка во областа на туризмот меѓу Владата на Република Македонија и Владата на Црна Гора..... **144**

10.

Врз основа на член 75 ставови 1 и 2 од Уставот на Република Македонија, претседателот на Република Македонија и претседателот на Собранието на Република Македонија издаваат

У К А З
ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА РАТИФИКАЦИЈА НА КОНВЕНЦИЈАТА НА СОВЕТОТ НА ЕВРОПА ЗА БОРБА ПРОТИВ ТРГОВИЈАТА СО ЛУЃЕ

Се прогласува Законот за ратификација на Конвенцијата на Советот на Европа за борба против трговијата со луѓе,

што Собранието на Република Македонија го донесе на седницата одржана на 10 април 2009 година.

Бр. 07-1747/1
10 април 2009 година
Скопје

Претседател
на Република Македонија,
Бранко Црвенковски, с.р.

Претседател
на Собранието на Република
Македонија,
Трајко Вељаноски, с.р.

З А К О Н
ЗА РАТИФИКАЦИЈА НА КОНВЕНЦИЈАТА НА СОВЕТОТ НА ЕВРОПА ЗА БОРБА ПРОТИВ ТРГОВИЈАТА СО ЛУЃЕ

Член 1

Се ратификува Конвенцијата на Советот на Европа за борба против трговијата со луѓе, усвоена на 16 мај 2005 година во Варшава.

Член 2

Конвенцијата во оригинал на англиски јазик и во превод на македонски јазик, гласи:

Council of Europe Treaty Series - No. 197

Council of Europe Convention on Action against Trafficking in Human Beings

Warsaw, 16.V.2005

CETS 197 – Action against Trafficking in Human Beings, 16.V.2005

Preamble

The member States of the Council of Europe and the other Signatories hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its members;

Considering that trafficking in human beings constitutes a violation of human rights and an offence to the dignity and the integrity of the human being;

Considering that trafficking in human beings may result in slavery for victims;

Considering that respect for victims' rights, protection of victims and action to combat trafficking in human beings must be the paramount objectives;

Considering that all actions or initiatives against trafficking in human beings must be non-discriminatory, take gender equality into account as well as a child-rights approach;

Recalling the declarations by the Ministers for Foreign Affairs of the Member States at the 112th (14-15 May 2003) and the 114th (12-13 May 2004) Sessions of the Committee of Ministers calling for reinforced action by the Council of Europe on trafficking in human beings;

Bearing in mind the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms (1950) and its protocols;

Bearing in mind the following recommendations of the Committee of Ministers to member states of the Council of Europe: Recommendation No. R (91) 11 on sexual exploitation, pornography and prostitution of, and trafficking in, children and young adults; Recommendation No. R (97) 13 concerning intimidation of witnesses and the rights of the defence; Recommendation No. R (2000) 11 on action against trafficking in human beings for the purpose of sexual exploitation and Recommendation Rec (2001) 16 on the protection of children against sexual exploitation; Recommendation Rec (2002) 5 on the protection of women against violence;

Bearing in mind the following recommendations of the Parliamentary Assembly of the Council of Europe: Recommendation 1325 (1997) on traffic in women and forced prostitution in Council of Europe member states; Recommendation 1450 (2000) on violence against women in Europe; Recommendation 1545 (2002) on a campaign against trafficking in women; Recommendation 1610 (2003) on migration connected with trafficking in women and prostitution; Recommendation 1611 (2003) on trafficking in organs in Europe; Recommendation 1663 (2004) Domestic slavery: servitude, au pairs and mail-order brides;

Bearing in mind the European Union Council Framework Decision of 19 July 2002 on combating trafficking in human beings, the European Union Council Framework Decision of 15 March 2001 on the standing of victims in criminal proceedings and the European Union Council Directive of 29 April 2004 on the residence permit issued to third-country nationals who are victims of trafficking in human beings or who have been the subject of an action to facilitate illegal immigration, who cooperate with the competent authorities;

Taking due account of the United Nations Convention against Transnational Organized Crime and the Protocol thereto to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, Especially Women and Children with a view to improving the protection which they afford and developing the standards established by them;

Taking due account of the other international legal instruments relevant in the field of action against trafficking in human beings;

Taking into account the need to prepare a comprehensive international legal instrument focusing on the human rights of victims of trafficking and setting up a specific monitoring mechanism,

Have agreed as follows:

Chapter I – Purposes, scope, non-discrimination principle and definitions

Article 1 – Purposes of the Convention

1 The purposes of this Convention are:

a to prevent and combat trafficking in human beings, while guaranteeing gender equality;

b to protect the human rights of the victims of trafficking, design a comprehensive framework for the protection and assistance of victims and witnesses, while guaranteeing gender equality, as well as to ensure effective investigation and prosecution;

c to promote international cooperation on action against trafficking in human beings.

2 In order to ensure effective implementation of its provisions by the Parties, this Convention sets up a specific monitoring mechanism.

Article 2 – Scope

This Convention shall apply to all forms of trafficking in human beings, whether national or transnational, whether or not connected with organised crime.

Article 3 – Non-discrimination principle

The implementation of the provisions of this Convention by Parties, in particular the enjoyment of measures to protect and promote the rights of victims, shall be secured without discrimination on any ground such as sex, race, colour, language, religion, political or other opinion, national or social origin, association with a national minority, property, birth or other status.

Article 4 – Definitions

For the purposes of this Convention:

a "Trafficking in human beings" shall mean the recruitment, transportation, transfer, harbouring or receipt of persons, by means of the threat or use of force or other forms of coercion, of abduction, of fraud, of deception, of the abuse of power or of a position of vulnerability or of the giving or receiving of payments or benefits to achieve the consent of a person having control over another person, for the purpose of exploitation. Exploitation shall include, at a minimum, the exploitation of the prostitution of others or other forms of sexual exploitation, forced labour or services, slavery or practices similar to slavery, servitude or the removal of organs;

b The consent of a victim of "trafficking in human beings" to the intended exploitation set forth in subparagraph (a) of this article shall be irrelevant where any of the means set forth in subparagraph (a) have been used;

c The recruitment, transportation, transfer, harbouring or receipt of a child for the purpose of exploitation shall be considered "trafficking in human beings" even if this does not involve any of the means set forth in subparagraph (a) of this article;

d "Child" shall mean any person under eighteen years of age;

e "Victim" shall mean any natural person who is subject to trafficking in human beings as defined in this article.

Chapter II – Prevention, co-operation and other measures

Article 5 – Prevention of trafficking in human beings

1 Each Party shall take measures to establish or strengthen national co-ordination between the various bodies responsible for preventing and combating trafficking in human beings.

2 Each Party shall establish and/or strengthen effective policies and programmes to prevent trafficking in human beings, by such means as: research, information, awareness raising and education campaigns, social and economic initiatives and training programmes, in particular for persons vulnerable to trafficking and for professionals concerned with trafficking in human beings.

3 Each Party shall promote a Human Rights-based approach and shall use gender mainstreaming and a child-sensitive approach in the development, implementation and assessment of all the policies and programmes referred to in paragraph 2.

4 Each Party shall take appropriate measures, as may be necessary, to enable migration to take place legally, in particular through dissemination of accurate information by relevant offices, on the conditions enabling the legal entry in and stay on its territory.

5 Each Party shall take specific measures to reduce children's vulnerability to trafficking, notably by creating a protective environment for them.

6 Measures established in accordance with this article shall involve, where appropriate, non-governmental organisations, other relevant organisations and other elements of civil society committed to the prevention of trafficking in human beings and victim protection or assistance.

Article 6 – Measures to discourage the demand

To discourage the demand that fosters all forms of exploitation of persons, especially women and children, that leads to trafficking, each Party shall adopt or strengthen legislative, administrative, educational, social, cultural or other measures including:

a research on best practices, methods and strategies;

b raising awareness of the responsibility and important role of media and civil society in identifying the demand as one of the root causes of trafficking in human beings;

c target information campaigns involving, as appropriate, inter alia, public authorities and policy makers;

d preventive measures, including educational programmes for boys and girls during their schooling, which stress the unacceptable nature of discrimination based on sex, and its disastrous consequences, the importance of gender equality and the dignity and integrity of every human being.

Article 7 – Border measures

1 Without prejudice to international commitments in relation to the free movement of persons, Parties shall strengthen, to the extent possible, such border controls as may be necessary to prevent and detect trafficking in human beings.

2 Each Party shall adopt legislative or other appropriate measures to prevent, to the extent possible, means of transport operated by commercial carriers from being used in the commission of offences established in accordance with this Convention.

3 Where appropriate, and without prejudice to applicable international conventions, such measures shall include establishing the obligation of commercial carriers, including any transportation company or the owner or operator of any means of transport, to ascertain that all passengers are in possession of the travel documents required for entry into the receiving State.

4 Each Party shall take the necessary measures, in accordance with its internal law, to provide for sanctions in cases of violation of the obligation set forth in paragraph 3 of this article.

5 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to permit, in accordance with its internal law, the denial of entry or revocation of visas of persons implicated in the commission of offences established in accordance with this Convention.

6 Parties shall strengthen co-operation among border control agencies by, *inter alia*, establishing and maintaining direct channels of communication.

Article 8 – Security and control of documents

Each Party shall adopt such measures as may be necessary:

a To ensure that travel or identity documents issued by it are of such quality that they cannot easily be misused and cannot readily be falsified or unlawfully altered, replicated or issued; and

b To ensure the integrity and security of travel or identity documents issued by or on behalf of the Party and to prevent their unlawful creation and issuance.

Article 9 – Legitimacy and validity of documents

At the request of another Party, a Party shall, in accordance with its internal law, verify within a reasonable time the legitimacy and validity of travel or identity documents issued or purported to have been issued in its name and suspected of being used for trafficking in human beings.

Chapter III – Measures to protect and promote the rights of victims, guaranteeing gender equality

Article 10 - Identification of the victims

1 Each Party shall provide its competent authorities with persons who are trained and qualified in preventing and combating trafficking in human beings, in identifying and helping victims, including children, and shall ensure that the different authorities collaborate with each other as well as with relevant support organisations, so that victims can be identified in a procedure duly taking into account the special situation of women and child victims and, in appropriate cases, issued with residence permits under the conditions provided for in Article 14 of the present Convention.

2 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to identify victims as appropriate in collaboration with other Parties and relevant support organisations. Each Party shall ensure that, if the competent authorities have reasonable grounds to believe that a person has been victim of trafficking in human beings, that person shall not be removed from its territory until the identification process as victim of an offence provided for in Article 18 of this Convention has been completed by the competent authorities and shall likewise ensure that that person receives the assistance provided for in Article 12, paragraphs 1 and 2.

3. When the age of the victim is uncertain and there are reasons to believe that the victim is a child, he or she shall be presumed to be a child and shall be accorded special protection measures pending verification of his/her age.

4. As soon as an unaccompanied child is identified as a victim, each Party shall:

a provide for representation of the child by a legal guardian, organisation or authority which shall act in the best interests of that child;

b take the necessary steps to establish his/her identity and nationality;

c make every effort to locate his/her family when this is in the best interests of the child.

Article 11 – Protection of private life

1 Each Party shall protect the private life and identity of victims. Personal data regarding them shall be stored and used in conformity with the conditions provided for by the Convention for the Protection of Individuals with regard to Automatic Processing of Personal Data (ETS No. 108).

2 Each Party shall adopt measures to ensure, in particular, that the identity, or details allowing the identification, of a child victim of trafficking are not made publicly known, through the media or by any other means, except, in exceptional circumstances, in order to facilitate the tracing of family members or otherwise secure the well-being and protection of the child.

3 Each Party shall consider adopting, in accordance with Article 10 of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms as interpreted by the European Court of Human Rights, measures aimed at encouraging the media to protect the private life and identity of victims through self-regulation or through regulatory or co-regulatory measures.

Article 12 – Assistance to victims

1. Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to assist victims in their physical, psychological and social recovery. Such assistance shall include at least:

a standards of living capable of ensuring their subsistence, through such measures as: appropriate and secure accommodation, psychological and material assistance;

b access to emergency medical treatment;

c translation and interpretation services, when appropriate;

d counselling and information, in particular as regards their legal rights and the services available to them, in a language that they can understand;

e assistance to enable their rights and interests to be presented and considered at appropriate stages of criminal proceedings against offenders;

f access to education for children.

2 Each Party shall take due account of the victim's safety and protection needs.

3 In addition, each Party shall provide necessary medical or other assistance to victims lawfully resident within its territory who do not have adequate resources and need such help.

4 Each Party shall adopt the rules under which victims lawfully resident within its territory shall be authorised to have access to the labour market, to vocational training and education.

5 Each Party shall take measures, where appropriate and under the conditions provided for by its internal law, to co-operate with non-governmental organisations, other relevant organisations or other elements of civil society engaged in assistance to victims.

6 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to ensure that assistance to a victim is not made conditional on his or her willingness to act as a witness.

7 For the implementation of the provisions set out in this article, each Party shall ensure that services are provided on a consensual and informed basis, taking due account of the special needs of persons in a vulnerable position and the rights of children in terms of accommodation, education and appropriate health care.

Article 13 – Recovery and reflection period

1 Each Party shall provide in its internal law a recovery and reflection period of at least 30 days, when there are reasonable grounds to believe that the person concerned is a victim. Such a period shall be sufficient for the person concerned to recover and escape the influence of traffickers and/or to take an informed decision on cooperating with the competent authorities. During this period it shall not be possible to enforce any expulsion order against him or her. This provision is without prejudice to the activities carried out by the competent authorities in all phases of the relevant national proceedings, and in particular when investigating and prosecuting the offences concerned. During this period, the Parties shall authorise the persons concerned to stay in their territory.

2 During this period, the persons referred to in paragraph 1 of this Article shall be entitled to the measures contained in Article 12, paragraphs 1 and 2.

3 The Parties are not bound to observe this period if grounds of public order prevent it or if it is found that victim status is being claimed improperly.

Article 14 – Residence permit

1 Each Party shall issue a renewable residence permit to victims, in one or other of the two following situations or in both:

a the competent authority considers that their stay is necessary owing to their personal situation;

b the competent authority considers that their stay is necessary for the purpose of their co-operation with the competent authorities in investigation or criminal proceedings.

2 The residence permit for child victims, when legally necessary, shall be issued in accordance with the best interests of the child and, where appropriate, renewed under the same conditions.

3 The non-renewal or withdrawal of a residence permit is subject to the conditions provided for by the internal law of the Party.

4 If a victim submits an application for another kind of residence permit, the Party concerned shall take into account that he or she holds, or has held, a residence permit in conformity with paragraph 1.

5 Having regard to the obligations of Parties to which Article 40 of this Convention refers, each Party shall ensure that granting of a permit according to this provision shall be without prejudice to the right to seek and enjoy asylum.

Article 15 – Compensation and legal redress

1 Each Party shall ensure that victims have access, as from their first contact with the competent authorities, to information on relevant judicial and administrative proceedings in a language which they can understand.

2 Each Party shall provide, in its internal law, for the right to legal assistance and to free legal aid for victims under the conditions provided by its internal law.

3 Each Party shall provide, in its internal law, for the right of victims to compensation from the perpetrators.

4 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to guarantee compensation for victims in accordance with the conditions under its internal law, for instance through the establishment of a fund for victim compensation or measures or programmes aimed at social assistance and social integration of victims, which could be funded by the assets resulting from the application of measures provided in Article 23.

Article 16 – Repatriation and return of victims

1 The Party of which a victim is a national or in which that person had the right of permanent residence at the time of entry into the territory of the receiving Party shall, with due regard for his or her rights, safety and dignity, facilitate and accept, his or her return without undue or unreasonable delay.

2 When a Party returns a victim to another State, such return shall be with due regard for the rights, safety and dignity of that person and for the status of any legal proceedings related to the fact that the person is a victim, and shall preferably be voluntary.

3 At the request of a receiving Party, a requested Party shall verify whether a person is its national or had the right of permanent residence in its territory at the time of entry into the territory of the receiving Party.

4 In order to facilitate the return of a victim who is without proper documentation, the Party of which that person is a national or in which he or she had the right of permanent residence at the time of entry into the territory of the receiving Party shall agree to issue, at the request of the receiving Party, such travel documents or other authorisation as may be necessary to enable the person to travel to and re-enter its territory.

5 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to establish repatriation programmes, involving relevant national or international institutions and non governmental organisations. These programmes aim at avoiding re-victimisation. Each Party should make its best effort to favour the reintegration of victims into the society of the State of return, including reintegration into the education system and the labour market, in particular through the acquisition and improvement of their professional skills. With regard to children, these programmes should include enjoyment of the right to education and measures to secure adequate care or receipt by the family or appropriate care structures.

6 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to make available to victims, where appropriate in co-operation with any other Party concerned, contact information of structures that can assist them in the country where they are returned or repatriated, such as law enforcement offices, non-governmental organisations, legal professions able to provide counselling and social welfare agencies.

7 Child victims shall not be returned to a State, if there is indication, following a risk and security assessment, that such return would not be in the best interests of the child.

Article 17 – Gender equality

Each Party shall, in applying measures referred to in this chapter, aim to promote gender equality and use gender mainstreaming in the development, implementation and assessment of the measures.

Chapter IV – Substantive criminal law

Article 18 – Criminalisation of trafficking in human beings

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences the conduct contained in article 4 of this Convention, when committed intentionally.

Article 19 – Criminalisation of the use of services of a victim

Each Party shall consider adopting such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its internal law, the use of services which are the object of exploitation as referred to in Article 4 paragraph a of this Convention, with the knowledge that the person is a victim of trafficking in human beings.

Article 20 - Criminalisation of acts relating to travel or identity documents

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences the following conducts, when committed intentionally and for the purpose of enabling the trafficking in human beings:

a forging a travel or identity document;

b procuring or providing such a document;

c retaining, removing, concealing, damaging or destroying a travel or identity document of another person.

Article 21 – Attempt and aiding or abetting

1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences when committed intentionally, aiding or abetting the commission of any of the offences established in accordance with Articles 18 and 20 of the present Convention.

2 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences when committed intentionally, an attempt to commit the offences established in accordance with Articles 18 and 20, paragraph a, of this Convention.

Article 22 – Corporate liability

1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that a legal person can be held liable for a criminal offence established in accordance with this Convention, committed for its benefit by any natural person, acting either individually or as part of an organ of the legal person, who has a leading position within the legal person, based on:

a a power of representation of the legal person;

b an authority to take decisions on behalf of the legal person;

c an authority to exercise control within the legal person.

2 Apart from the cases already provided for in paragraph 1, each Party shall take the measures necessary to ensure that a legal person can be held liable where the lack of supervision or control by a natural person referred to in paragraph 1 has made possible the commission of a criminal offence established in accordance with this Convention for the benefit of that legal person by a natural person acting under its authority.

3 Subject to the legal principles of the Party, the liability of a legal person may be criminal, civil or administrative.

4 Such liability shall be without prejudice to the criminal liability of the natural persons who have committed the offence.

Article 23 – Sanctions and measures

1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that the criminal offences established in accordance with Articles 18 to 21 are punishable by effective, proportionate and dissuasive sanctions. These sanctions shall include, for criminal offences established in accordance with Article 18 when committed by natural persons, penalties involving deprivation of liberty which can give rise to extradition.

2 Each Party shall ensure that legal persons held liable in accordance with Article 22 shall be subject to effective, proportionate and dissuasive criminal or non-criminal sanctions or measures, including monetary sanctions.

3 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to enable it to confiscate or otherwise deprive the instrumentalities and proceeds of criminal offences established in accordance with Articles 18 and 20, paragraph a, of this Convention, or property the value of which corresponds to such proceeds.

4 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to enable the temporary or permanent closure of any establishment which was used to carry out trafficking in human beings, without prejudice to the rights of *bona fide* third parties or to deny the perpetrator, temporary or permanently, the exercise of the activity in the course of which this offence was committed.

Article 24 – Aggravating circumstances

Each Party shall ensure that the following circumstances are regarded as aggravating circumstances in the determination of the penalty for offences established in accordance with Article 18 of this Convention:

a the offence deliberately or by gross negligence endangered the life of the victim;

b the offence was committed against a child;

c the offence was committed by a public official in the performance of her/his duties;

d the offence was committed within the framework of a criminal organisation.

Article 25 - Previous convictions

Each Party shall adopt such legislative and other measures providing for the possibility to take into account final sentences passed by another Party in relation to offences established in accordance with this Convention when determining the penalty.

Article 26 – Non-punishment provision

Each Party shall, in accordance with the basic principles of its legal system, provide for the possibility of not imposing penalties on victims for their involvement in unlawful activities, to the extent that they have been compelled to do so.

Chapter V – Investigation, prosecution and procedural law

Article 27 - *Ex parte* and *ex officio* applications

1 Each Party shall ensure that investigations into or prosecution of offences established in accordance with this Convention shall not be dependent upon the report or accusation made by a victim, at least when the offence was committed in whole or in part on its territory.

2 Each Party shall ensure that victims of an offence in the territory of a Party other than the one where they reside may make a complaint before the competent authorities of their State of residence. The competent authority to which the complaint is made, insofar as it does not itself have competence in this respect, shall transmit it without delay to the competent authority of the Party in the territory in which the offence was committed. The complaint shall be dealt with in accordance with the internal law of the Party in which the offence was committed.

3 Each Party shall ensure, by means of legislative or other measures, in accordance with the conditions provided for by its internal law, to any group, foundation, association or non-governmental organisations which aims at fighting trafficking in human beings or protection of human rights, the possibility to assist and/or support the victim with his or her consent during criminal proceedings concerning the offence established in accordance with Article 18 of this Convention.

Article 28 – Protection of victims, witnesses and collaborators with the judicial authorities

1 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to provide effective and appropriate protection from potential retaliation or intimidation in particular during and after investigation and prosecution of perpetrators, for:

a Victims;

b As appropriate, those who report the criminal offences established in accordance with Article 18 of this Convention or otherwise co-operate with the investigating or prosecuting authorities;

c witnesses who give testimony concerning criminal offences established in accordance with Article 18 of this Convention;

d when necessary, members of the family of persons referred to in subparagraphs a and c.

2 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to ensure and to offer various kinds of protection. This may include physical protection, relocation, identity change and assistance in obtaining jobs.

3 A child victim shall be afforded special protection measures taking into account the best interests of the child.

4 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to provide, when necessary, appropriate protection from potential retaliation or intimidation in particular during and after investigation and prosecution of perpetrators, for members of groups, foundations, associations or non-governmental organisations which carry out the activities set out in Article 27, paragraph 3.

5 Each Party shall consider entering into agreements or arrangements with other States for the implementation of this article.

Article 29 – Specialised authorities and co-ordinating bodies

1 Each Party shall adopt such measures as may be necessary to ensure that persons or entities are specialised in the fight against trafficking and the protection of victims. Such persons or entities shall have the necessary independence in accordance with the fundamental principles of the legal system of the Party, in order for them to be able to carry out their functions effectively and free from any undue pressure. Such persons or the staffs of such entities shall have adequate training and financial resources for their tasks.

2 Each Party shall adopt such measures as may be necessary to ensure co-ordination of the policies and actions of their governments' departments and other public agencies against trafficking in human beings, where appropriate, through setting up co-ordinating bodies.

3 Each Party shall provide or strengthen training for relevant officials in the prevention of and fight against trafficking in human beings, including Human Rights training. The training may be agency-specific and shall, as appropriate, focus on: methods used in preventing such trafficking, prosecuting the traffickers and protecting the rights of the victims, including protecting the victims from the traffickers.

4 Each Party shall consider appointing National Rapporteurs or other mechanisms for monitoring the anti-trafficking activities of State institutions and the implementation of national legislation requirements.

Article 30 – Court proceedings

In accordance with the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, in particular Article 6, each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to ensure in the course of judicial proceedings:

a the protection of victims' private life and, where appropriate, identity;

b victims' safety and protection from intimidation,

in accordance with the conditions under its internal law and, in the case of child victims, by taking special care of children's needs and ensuring their right to special protection measures.

Article 31 – Jurisdiction

1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish jurisdiction over any offence established in accordance with this Convention, when the offence is committed:

a in its territory; or

b on board a ship flying the flag of that Party; or

c on board an aircraft registered under the laws of that Party; or

d by one of its nationals or by a stateless person who has his or her habitual residence in its territory, if the offence is punishable under criminal law where it was committed or if the offence is committed outside the territorial jurisdiction of any State;

e against one of its nationals.

2 Each Party may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that it reserves the right not to apply or to apply only in specific cases or conditions the jurisdiction rules laid down in paragraphs 1 (d) and (e) of this article or any part thereof.

3 Each Party shall adopt such measures as may be necessary to establish jurisdiction over the offences referred to in this Convention, in cases where an alleged offender is present in its territory and it does not extradite him/her to another Party, solely on the basis of his/her nationality, after a request for extradition.

4 When more than one Party claims jurisdiction over an alleged offence established in accordance with this Convention, the Parties involved shall, where appropriate, consult with a view to determining the most appropriate jurisdiction for prosecution.

5 Without prejudice to the general norms of international law, this Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised by a Party in accordance with internal law.

Chapter VI – International co-operation and co-operation with civil society

Article 32 – General principles and measures for international co-operation

The Parties shall co-operate with each other, in accordance with the provisions of this Convention, and through application of relevant applicable international and regional instruments, arrangements agreed on the basis of uniform or reciprocal legislation and internal laws, to the widest extent possible, for the purpose of:

- preventing and combating trafficking in human beings;
- protecting and providing assistance to victims;

– investigations or proceedings concerning criminal offences established in accordance with this Convention.

Article 33 - Measures relating to endangered or missing persons

1 When a Party, on the basis of the information at its disposal has reasonable grounds to believe that the life, the freedom or the physical integrity of a person referred to in Article 28, paragraph 1, is in immediate danger on the territory of another Party, the Party that has the information shall, in such a case of emergency, transmit it without delay to the latter so as to take the appropriate protection measures.

2 The Parties to this Convention may consider reinforcing their co-operation in the search for missing people, in particular for missing children, if the information available leads them to believe that she/he is a victim of trafficking in human beings. To this end, the Parties may conclude bilateral or multilateral treaties with each other.

Article 34 – Information

1 The requested Party shall promptly inform the requesting Party of the final result of the action taken under this chapter. The requested Party shall also promptly inform the requesting Party of any circumstances which render impossible the carrying out of the action sought or are likely to delay it significantly.

2 A Party may, within the limits of its internal law, without prior request, forward to another Party information obtained within the framework of its own investigations when it considers that the disclosure of such information might assist the receiving Party in initiating or carrying out investigations or proceedings concerning criminal offences established in accordance with this Convention or might lead to a request for co-operation by that Party under this chapter.

3 Prior to providing such information, the providing Party may request that it be kept confidential or used subject to conditions. If the receiving Party cannot comply with such request, it shall notify the providing Party, which shall then determine whether the information should nevertheless be provided. If the receiving Party accepts the information subject to the conditions, it shall be bound by them.

4 All information requested concerning Articles 13, 14 and 16, necessary to provide the rights conferred by these Articles, shall be transmitted at the request of the Party concerned without delay with due respect to Article 11 of the present Convention.

Article 35 – Co-operation with civil society

Each Party shall encourage state authorities and public officials, to co-operate with non-governmental organisations, other relevant organisations and members of civil society, in establishing strategic partnerships with the aim of achieving the purpose of this Convention.

Chapter VII – Monitoring mechanism

Article 36 – Group of experts on action against trafficking in human beings

1 The Group of experts on action against trafficking in human beings (hereinafter referred to as "GRETA"), shall monitor the implementation of this Convention by the Parties.

2 GRETA shall be composed of a minimum of 10 members and a maximum of 15 members, taking into account a gender and geographical balance, as well as a multidisciplinary expertise. They shall be elected by the Committee of the Parties for a term of office of 4 years, renewable once, chosen from amongst nationals of the States Parties to this Convention.

3 The election of the members of GRETA shall be based on the following principles:

a they shall be chosen from among persons of high moral character, known for their recognised competence in the fields of Human Rights, assistance and protection of victims and of action against trafficking in human beings or having professional experience in the areas covered by this Convention;

b they shall sit in their individual capacity and shall be independent and impartial in the exercise of their functions and shall be available to carry out their duties in an effective manner;

c no two members of GRETA may be nationals of the same State;

d they should represent the main legal systems.

4 The election procedure of the members of GRETA shall be determined by the Committee of Ministers, after consulting with and obtaining the unanimous consent of the Parties to the Convention, within a period of one year following the entry into force of this Convention. GRETA shall adopt its own rules of procedure.

Article 37 – Committee of the Parties

1 The Committee of the Parties shall be composed of the representatives on the Committee of Ministers of the Council of Europe of the member States Parties to the Convention and representatives of the Parties to the Convention, which are not members of the Council of Europe.

2 The Committee of the Parties shall be convened by the Secretary General of the Council of Europe. Its first meeting shall be held within a period of one year following the entry into force of this Convention in order to elect the members of GRETA. It shall subsequently meet whenever one-third of the Parties, the President of GRETA or the Secretary General so requests.

3 The Committee of the Parties shall adopt its own rules of procedure.

Article 38 – Procedure

1 The evaluation procedure shall concern the Parties to the Convention and be divided in rounds, the length of which is determined by GRETA. At the beginning of each round GRETA shall select the specific provisions on which the evaluation procedure shall be based.

2 GRETA shall define the most appropriate means to carry out this evaluation. GRETA may in particular adopt a questionnaire for each evaluation round, which may serve as a basis for the evaluation of the implementation by the Parties of the present Convention. Such a questionnaire shall be addressed to all Parties. Parties shall respond to this questionnaire, as well as to any other request of information from GRETA.

3 GRETA may request information from civil society.

4 GRETA may subsidiarily organise, in co-operation with the national authorities and the "contact person" appointed by the latter, and, if necessary, with the assistance of independent national experts, country visits. During these visits, GRETA may be assisted by specialists in specific fields.

5 GRETA shall prepare a draft report containing its analysis concerning the implementation of the provisions on which the evaluation is based, as well as its suggestions and proposals concerning the way in which the Party concerned may deal with the problems which have been identified. The draft report shall be transmitted for comments to the Party which undergoes the evaluation. Its comments are taken into account by GRETA when establishing its report.

6 On this basis, GRETA shall adopt its report and conclusions concerning the measures taken by the Party concerned to implement the provisions of the present Convention. This report and conclusions shall be sent to the Party concerned and to the Committee of the Parties. The report and conclusions of GRETA shall be made public as from their adoption, together with eventual comments by the Party concerned.

7 Without prejudice to the procedure of paragraphs 1 to 6 of this article, the Committee of the Parties may adopt, on the basis of the report and conclusions of GRETA, recommendations addressed to this Party (a) concerning the measures to be taken to implement the conclusions of GRETA, if necessary setting a date for submitting information on their implementation, and (b) aiming at promoting co-operation with that Party for the proper implementation of the present Convention.

Chapter VIII – Relationship with other international instruments

Article 39 – Relationship with the Protocol to prevent, suppress and punish trafficking in persons, especially women and children, supplementing the United Nations Convention against transnational organised crime

This Convention shall not affect the rights and obligations derived from the provisions of the Protocol to prevent, suppress and punish trafficking in persons, especially women and children, supplementing the United Nations Convention against transnational organised crime, and is intended to enhance the protection afforded by it and develop the standards contained therein.

Article 40 – Relationship with other international instruments

1 This Convention shall not affect the rights and obligations derived from other international instruments to which Parties to the present Convention are Parties or shall become Parties and which contain provisions on matters governed by this Convention and which ensure greater protection and assistance for victims of trafficking.

2 The Parties to the Convention may conclude bilateral or multilateral agreements with one another on the matters dealt with in this Convention, for purposes of supplementing or strengthening its provisions or facilitating the application of the principles embodied in it.

3 Parties which are members of the European Union shall, in their mutual relations, apply Community and European Union rules in so far as there are Community or European Union rules governing the particular subject concerned and applicable to the specific case, without prejudice to the object and purpose of the present Convention and without prejudice to its full application with other Parties.

4 Nothing in this Convention shall affect the rights, obligations and responsibilities of States and individuals under international law, including international humanitarian law and international human rights law and, in particular, where applicable, the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees and the principle of *non-refoulement* as contained therein.

Chapter IX – Amendments to the Convention

Article 41 – Amendments

1 Any proposal for an amendment to this Convention presented by a Party shall be communicated to the Secretary General of the Council of Europe and forwarded by him or her to the member States of the Council of Europe, any signatory, any State Party, the European Community, to any State invited to sign this Convention in accordance with the provisions of Article 42 and to any State invited to accede to this Convention in accordance with the provisions of Article 43.

2 Any amendment proposed by a Party shall be communicated to GRETA, which shall submit to the Committee of Ministers its opinion on that proposed amendment.

3 The Committee of Ministers shall consider the proposed amendment and the opinion submitted by GRETA and, following consultation of the Parties to this Convention and after obtaining their unanimous consent, may adopt the amendment.

4 The text of any amendment adopted by the Committee of Ministers in accordance with paragraph 3 of this article shall be forwarded to the Parties for acceptance.

5 Any amendment adopted in accordance with paragraph 3 of this article shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of one month after the date on which all Parties have informed the Secretary General that they have accepted it.

Chapter X – Final clauses

Article 42 – Signature and entry into force

1 This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe, the non member States which have participated in its elaboration and the European Community.

2 This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

3 This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which 10 Signatories, including at least 8 member States of the Council of Europe, have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of the preceding paragraph.

4 In respect of any State mentioned in paragraph 1 or the European Community, which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the deposit of its instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 43 – Accession to the Convention

1 After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe may, after consultation of the Parties to this Convention and obtaining their unanimous consent, invite any non-member State of the Council of Europe, which has not participated in the elaboration of the Convention, to accede to this Convention by a decision taken by the majority provided for in Article 20 *d.* of the Statute of the Council of Europe, and by unanimous vote of the representatives of the Contracting States entitled to sit on the Committee of Ministers.

2 In respect of any acceding State, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 44 – Territorial application

1 Any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.

2 Any Party may, at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration and for whose international relations it is responsible or on whose behalf it is authorised to give undertakings. In respect of such territory, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.

3 Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 45 – Reservations

No reservation may be made in respect of any provision of this Convention, with the exception of the reservation of Article 31, paragraph 2.

Article 46 – Denunciation

1 Any Party may, at any time, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2 Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

Article 47 – Notification

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, any State signatory, any State Party, the European Community, to any State invited to sign this Convention in accordance with the provisions of Article 42 and to any State invited to accede to this Convention in accordance with the provisions of Article 43 of:

a any signature;

b the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;

c any date of entry into force of this Convention in accordance with Articles 42 and 43;

d any amendment adopted in accordance with Article 41 and the date on which such an amendment enters into force;

e any denunciation made in pursuance of the provisions of Article 46;

f any other act, notification or communication relating to this Convention

g any reservation made under Article 45.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Warsaw, this 16th day of May 2005, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the non-member States which have participated in the elaboration of this Convention, to the European Community and to any State invited to accede to this Convention.

КОНВЕНЦИЈА НА СОВЕТОТ НА ЕВРОПА ЗА БОРБА ПРОТИВ ТРГОВИЈАТА СО ЛУЃЕ

Варшава, 16.05.2005 година

ПРЕАМБУЛА

Државите членки на Советот на Европа и другите Држави потписнички на оваа Конвенција,

Сметајќи дека целта на Советот на Европа е да оствари поголемо единство помеѓу неговите членки ;

Сметајќи дека трговијата со луѓе претставува повреда на човековите права и задирање во достоинството и интегритетот на човечкото суштество ;

Сметајќи дека трговијата со луѓе може да доведе до ропска положба на жртвите ;

Сметајќи дека почитувањето на правата на жртвите и нивната заштита, како и борбата против трговијата со луѓе треба да има првостепено значење ;

Сметајќи дека секоја акција или иницијатива во доменот на борбата против трговијата со луѓе треба да биде недискриминаторска и да ја има во предвид еднаквоста меѓу жените и мажите, како и пристап заснован на правата на децата;

Потсетувајќи на декларациите на Министрите за надворешни работи на Државите членки во текот на 112-тата (14 и 15 мај 2003 година) и 114-тата(12 и 13 мај 2004 година) сесија на Комитетот на Министри, кои повикуваат на зајакната акција на Советот на Европа во доменот на трговијата со луѓе ;

Во духот на Европската конвенција за заштита на човековите права и основни слободи(1950 г.) и нејзините протоколи ;

Во духот на препораките на Комитетот на Министри до Државите членки на Советот на Европа: Препораката бр.П (91) 11 за сексуална експлоатација, порнографија, проституција како и трговија со деца и млади ; Препораката бр.П (97) 13 за заплашување на сведоците и правата на одбрана ; Препораката бр.П (2000) 11 за борба против трговијата со луѓе заради сексуална експлоатација; Препораката П (2001) 16 за заштита на децата од сексуална експлоатација; Препораката П (2002) 5 за заштита на жените од насилство ;

Во духот на препораките на Парламентарното собрание на Советот на Европа : Препораката 1325 (1997) за трговија со жени и присилна проституција во Државите членки на Советот на Европа ; Препораката 1450 (2000) за насилство врз жените на Европа ; Препораката 1545 (2002) за кампањата против трговијата со жени ; Препораката 1610 (2003) за миграциите поврзани со

трговијата со жени и проституцијата ; Препораката 1611(2003) за трговија со органи во Европа ; Препораката 1663(2004) за домашното ропство: потчинетост, сопруги купени по пат на кореспонденција;

Во духот на Рамковната одлука на Советот на Европската Унија од 19 јули 2002 година за борба против трговијата со луѓе и Рамковната одлука на Советот на Европската унија од 15 март 2001 година за статусот на жртвите во рамки на кривичните постапки и Директивата на Советот на Европската унија од 29 април 2004 година за дозволата за престој издадена на граѓани на трети држави кои се жртви на трговија со луѓе или се предмет на некоја помош на илегална имиграција и кои соработуваат со надлежните органи;

Водејќи сметка за Конвенцијата на Обединетите нации за транснационалниот организиран криминал и нејзиниот Протокол за превенција, сузбивање и казнување на трговијата со луѓе, особено жени и деца, со цел за зајакнување на заштитата обезбедена со овој инструмент и унапредување на нормите содржани во него ;

Водејќи сметка за другите соодветни меѓународно-правни инструменти во доменот на борбата против трговијата со луѓе;

Водејќи сметка за потребата од еден глобален меѓународно-правен инструмент кој би се однесувал на лицата жртви од трговијата и кој би востановил еден специфичен механизам за следење.

Се согласија за следното :

ГЛАВА I- ЦЕЛ, ПОЛЕ НА ПРИМЕНА, ПРИНЦИП НА НЕДИСКРИМИНАЦИЈА И ДЕФИНИЦИИ

Член 1 - Цел на Конвенцијата

1. Оваа Конвенција има за цел :

а. превенција и сузбивање на трговијата со луѓе, со гарантирање еднаквост меѓу жените и мажите ;

б. заштита на правата на жртвите од трговија, востановување целосна рамка за заштита и помош на жртвите и на сведоците, со гарантирање еднаквост помеѓу жените и мажите, како и обезбедување ефикасни истраги и гонења ;

в унапредување на меѓународната соработка во доменот на трговијата со луѓе.

2. Заради обезбедување ефикасно спроведување на овие одредби од Страните, оваа Конвенција востановува специфични механизми за следење.

Член 2 - Поле на примена

Оваа Конвенција се применува на сите видови трговија со луѓе, на национален или транснационален план, кои се поврзани или не се поврзани со организираниот криминал.

Член 3 - Принцип на недискриминација

Спроведувањето на оваа Конвенција од Страните и посебно користењето на мерките за заштита и унапредување на правата на жртвите, треба да биде обезбедено без никаква дискриминација, заснована на пол, раса, боја, јазик, вера, политичко уверување или било какви други мислења, национално или социјално потекло, припадност на национално малцинство, имот, потекло или било која друга состојба.

Член 4 - Дефиниции

Во смисла на оваа Конвенција :

а. Изразот "трговија со луѓе" означува вработување, транспорт, трансфер, сместување или прифаќање на лица, со закана или употреба на сила или други форми на принуда, со грабнување, шверцување, измама, злоупотреба на власта или на состојбата на немоќ, или со нудење или прифаќање на пари или корист заради добивање согласност од некое лице кое има власт над друго лице, заради експлоатација. Експлоатацијата подразбира, во најмала мерка, експлоатација со проституција на друго лице или други форми на сексуална експлоатација, принудна работа или услуги, ропство или постапувања слични на ропство, зависност или земање органи ;

б. Согласноста на жртвата на "трговијата со луѓе" на предвидената експлоатација, како е наведена во алинеата (а) на овој член, не е од значање кога некое од средствата наведени во алинеата (а) било употребено ;

в. Вработувањето, транспортот, трансферот, сместувањето или прифаќањето на дете заради експлоатација се сметаат како"трговија со луѓе", дури и кога не е вклучена употреба на ниедно од средствата наведени во алинеата(а) на овој член;

г. Изразот " дете " се однесува на секое лице на возраст под осумнаесет години ;

д. Изразот- жртва- се однесува на секое лице врз кое е извршено некое од делата во овој член.

ГЛАВА II - ПРЕВЕНЦИЈА, СОРАБОТКА И ДРУГИ МЕРКИ

Член 5- Превенција на трговијата со луѓе

1. Секоја Страна презема мерки за востановување и јакнење на координацијата на национален план помеѓу различните органи вклучени во превенцијата и борбата против трговијата со луѓе.

2. Секоја Страна утврдува и/или поддржува ефикасни политики и програми за превенција на трговијата со луѓе како што се: истраги, информативни кампањи и кампањи за поттикнување на јавното мислење и за едукација; социјални и економски иницијативи и програми за обука, посебно за лицата подложни на трговијата со луѓе и на професионалците.

3. Секоја Страна предвидува пристап заснован во функција на заштита на човековите права и користи интегриран пристап на еднаквост на жените и мажите, како и пристап на почитување на децата, во развојот, спроведувањето и евалуацијата на политиките и програмите наведени во ставот 2.

4. Секоја Страна презема законски и други потребни мерки заради обезбедување законитост на миграциите, особено со ширење на точни информации од страна на соодветните служби, под услови што овозможуваат влез и легален престој на нејзината територија.

5. Секоја Страна презема специфични мерки заради намалување на подложноста на децата на трговијата со луѓе, особено со формирање на опкружување во кое се заштитени.

6. Мерките востановени во согласност со овој член ги вклучуваат, во конкретен случај, и невладините организации, други надлежни организации и други елементи на цивилното општество, ангажирани во превенцијата на трговијата со луѓе, заштитата и помошта на жртвите.

Член 6 - Мерки за обесхрабрување на побарувачката

Заради обесхрабрување на побарувачката што ги фаворизира сите форми на експлоатација на лицата особено жените и децата, секоја Страна усвојува или зајакнува законски, административни, едукативни, социјални, културни или други мерки, вклучувајќи:

а. истражувања на најдобрите практики, методи и стратегии;

б. мерки за јакнење на свеста за одговорноста и важната улога на медиумите и на граѓанското општество заради идентификување на побарувачката како една од најголемите причини за трговијата со луѓе;

в. кампањи за информирање, вклучувајќи ги, ако е соодветно, покрај другите, и јавните органи и политичките фактори;

г. превентивни мерки што подразбираат едукативни програми наменети за девојки и момчиња во текот на нивното школување, што го нагласуваат неприфатливиот карактер на дискриминацијата заснована на пол, и нејзините кобни последици, значењето на еднаквоста меѓу жените и мажите, како и достоинството и интегритетот на секое човечко суштество.

Член 7 - Мерки на границите

1. Без да бидат загрозени меѓународните заложби за слободно движење на лицата, Страните ја јакнат, во рамките на можностите, контролата на границите, неопходна за да се спречи и открие трговијата со луѓе.

2. Секоја Страна усвојува законски и други соодветни мерки за спречување во рамките на можностите, на употребата на транспортни средства од страна на трговските превозници заради извршување на дела утврдени во согласност со оваа Конвенција.

3. Кога е потребно, а без да се влијае на меѓународните конвенции што се применуваат, овие мерки вклучуваат особено предвидување обврска за трговските превозници, како и за секоја транспортна компанија или сопственик или корисник на некое транспортно средство, да провери дали секој патник ги поседува потребните патни документи за влез во Државата на прием.

4. Секоја Страна презема потребни мерки, во согласност со нејзиното внатрешно право, за санкционирање во случај на прекршување на обврската наведена во ставот 3 на овој член.

5. Секоја Страна усвојува законски и други потребни мерки за да овозможи, во согласност со нејзиното внатрешно право, одбивање влез на лица вмешани во извршување на дела востановени во согласност со оваа Конвенција или поништување на нивната виза.

6. Страните ја јакнат соработката помеѓу нивните контролни служби на границите, особено со востановување и задржување на директните патишта на комуникација.

Член 8 - Безбедност и контрола на документите

Секоја Страна презема потребни мерки :

а. за да овозможи патните или документите за идентификација што таа ги издава да бидат од таков квалитет што нема да можат лесно да бидат злоупотребени или фалсификувани или изменети, копирани или издадени на незаконски начин ; и

б. за да гарантира интегритет и безбедност на патните или на документите за идентификација издадени од неа или во нејзино име и за да спречи тие да бидат направени, издадени или употребени незаконски.

Член 9 - Законитост и полноважност на документите

На барање на некоја друга Страна, Страната ја проверува, во согласност со нејзиното внатрешно право и во еден разумен рок, законитоста и полноважноста на патните и документите за идентификација издадени или за кои се смета дека се издадени во нејзино име и за кои постои сомневање дека се употребени за трговија со луѓе.

ГЛАВА III- МЕРКИ ЗА ЗАШТИТА И УНАПРЕДУВАЊЕ НА ПРАВАТА НА ЖРТВИТЕ, СО ГАРАНТИРАЊЕ ЕДНАКВОСТ НА ЖЕНИТЕ И МАЖИТЕ

Член 10 - Идентификација на жртвите

1. Секоја Страна ќе предвиди дека нејзините надлежни органи располагаат со обучени и квалификувани лица за превенција и борба против трговијата со луѓе и за идентификација на жртвите, особено на децата, и за поддршка на овие последните и дека соодветните органи меѓусебно соработуваат и со организациите што имаат улога на поддршка, за да се овозможи идентификација на жртвите во постапка која ќе ги земе во предвид специфичната состојба на жените и децата жртви и, во соодветен случај, да издаваат дозволи за престој според условите утврдени во членот 14 на оваа Конвенција.

2. Секоја Страна усвојува законски и други потребни мерки за идентификување на жртвите, во соодветен случај, во соработка со другите Страни и со организациите што имаат улога на поддршка. Секоја Страна ќе предвиди дека, ако надлежните органи сметаат дека постојат оправдани причини да се верува дека некое лице било жртва на трговија со луѓе, тоа да не биде протерано од нејзината територија до завршувањето на постапката за идентификација како жртва на делото предвидено во членот 18 на оваа Конвенција од страна на надлежните органи и ја користи помошта предвидена во членот 12, став 1 и 2.

3. Во случај на несигурност за возраста на жртвата и кога постојат причини да се верува дека таа е дете, се смета дека е дете и додека се чека да се потврди неговата возраст, му се изрекуваат специфични мерки на заштита.

4. Штом некое дете ќе се идентификува како жртва и ако тоа нема придружба, секоја Страна:

а. Предвидува застапување по пат на законско старателство, на некоја организација или орган надлежен да делува во согласност со неговиот интерес;

б. Презема потребни мерки за утврдување на неговиот идентитет и неговото државјанство;

в. Ги вложува сите напори за наоѓање на неговото семејство ако тоа е во негов интерес.

Член 11 - Заштита на приватниот живот

1. Секоја Страна го заштитува приватниот живот и идентитетот на жртвите. Податоците од личен карактер за жртвите се заведуваат и користат под условите предвидени со одредбите на Конвенцијата за заштита на лицата во поглед на автоматската обработка на податоци од личен карактер (СТЕ бр.108).

2. Посебно, секоја Страна усвојува мерки за да гарантира дека идентитетот, или елементите што овозможуваат идентификација, на некое дете жртва на трговија нема да бидат објавени од страна на медиумите или преку други средства, освен во исклучителни околности за да се овозможи пронаоѓање на некој член на семејството на детето или поинаку да се осигура неговата благосостојба и заштита.

3. Секоја Страна предвидува, со почитување на членот 10 на Конвенцијата за заштита на човековите права и основни слободи онака како е интерпретиран од Европскиот суд за човекови права, преземање мерки за охрабрување на медиумите за зачувување на приватниот живот и на идентитетот на жртвите, по пат на сопствено регулирање, или со мерки на регулирање или взаемно регулирање.

Член 12 - Помош на жртвите

1.Секоја Страна презема законски и други потребни мерки за помош на жртвите за нивна физичка, психолошка и социјална реинтеграција. Таквата реинтеграција подразбира минимум :

а. Животни услови кои ќе им овозможат опстанок, со мерки како што се соодветно и сигурно сместување, психолошка и материјална помош ;

б. Пристап кон итна медицинска помош;

в. Помош во материјата на преведување и толкување, во конкретен случај;

г. Совети и информации, што се однесуваат посебно на правата што им ги признава законот, како и услуги ставени на нивно располагање, на јазик што можат да го разберат;

д. Помош што ќе им овозможи нивните права и интереси да бидат презентирани и земени во предвид во соодветните фази на кривичните постапки што се водат против извршителите на делата ;

ѓ. Можности за образование на децата;

2. Секоја Страна води сметка за потребите во областа на безбедност и заштита на жртвите.

3. Покрај тоа, секоја Страна пружа потребна медицинска помош или друг вид на помош на жртвите кои имаат законски престој на нејзината територија и кои не располагаат со соодветни средства, а за тоа имаат потреба.

4. Секоја Страна усвојува правила со кои жртвите кои имаат законски престој на нејзината територија имаат право на вработување, професионална обука и образование.

5. Секоја Страна превзема мерки, во соодветен случај и под условите предвидени со нејзиното внатрешно законодавство, за соработка со невладините организации, со други надлежни организации и со други институции на граѓанското општество, вклучени во помошта на жртвите.

6. Секоја Страна усвојува законски и други потребни мерки за да гарантира дека помошта на жртвата нема да зависи од нејзината волја да сведочи.

7. Заради спроведување на одредбите предвидени во овој член, секоја Страна гарантира дека нејзините услуги се даваат врз доброволна основа, водејќи сметка за специфичните потреби на лицата во состојба на ранливост и за правата на децата во областа на сместување, образование и соодветна грижа.

Член 13- Рок за реинтеграција и за размислување

1. Секоја Страна предвидува во нејзиното внатрешно право рок за реинтеграција и за размислување од најмалку 30 дена кога постојат разумни причини да се верува дека соодветното лице е жртва. Овој рок треба да биде во траење кое е доволно лицето да се реинтегрира и да се оттргне од влијанието на трговците и/или да донесе одлука за соработка со надлежните органи. Во текот на тој период, не може да се спроведе никаква мерка за негово оддалечување. Оваа одредба не може да влијае на активностите преземени од надлежните органи во сите фази на националната постапка, особено во текот на истрагата и гонењето за казнивите дејствија. Во текот на тој период, Страните дозволуваат престој на лицето на нивната територија.

2. Во текот на тој период, лицата наведени во ставот 1 на овој член имаат право да ги користат мерките предвидени во членот 12, ставови 1 и 2.

3. Страните не се должни да го почитуваат овој рок од причини на јавниот ред, или кога изгледа дека својството жртва е стекнато на непрописен начин.

Член 14 - Дозвола за престој

1. Секоја Страна издава на жртвите обновлива дозвола за престој, во едниот или во другиот од долу наведените случаи или во двата случаи:

а. надлежниот орган смета дека нивниот престој е неопходен заради нивната лична состојба;

б. надлежниот орган смета дека нивниот престој е неопходен заради нивната соработка со надлежните органи за спроведување на истрагата или на кривичната постапка.

2. Кога е правно неопходно, дозволата за престој на децата жртви се издава во согласност со нивниот интерес и, во конкретен случај, се обновува под истите услови.

3. Необновувањето или одземањето на дозволата за престој се врши според условите предвидени со внатрешното право на Страната.

4. Ако некоја жртва поднесе барање за добивање дозвола за престој во друга категорија, соодветната Страна води сметка за фактот дека жртвата користела или користи некоја дозвола за престој врз основа на ставот 1.

5. Во поглед на обврските на Страните наведени во членот 40 на оваа Конвенција, секоја Страна се обврзува дека издавањето на дозвола за престој, во согласност со оваа одредба, не задира во правото да се бара азил и тоа да се користи.

Член 15 - Надоместување на штетата и барања

1.Секоја Страна им гарантира на жртвите, по нивниот прв контакт со надлежните органи, пристап кон информациите за соодветните судски и управни постапки на јазик што тие можат да го разберат.

2. Секоја Страна предвидува во нејзиното внатрешно право, право на помош од бранител, и на бесплатна правна помош за жртвите, според условите предвидени со нејзиното внатрешно право.

3. Секоја Страна предвидува во нејзиното внатрешно право, право на жртвите да бидат обесштетени од страна на извршителите на делата.

4. Секоја Страна усвојува законски и други потребни мерки што ќе овозможат гарантирање обештетување на жртвите, под условите предвидени во нејзиното внатрешно право, на пример со востановување на фондови за обесштетување на жртвите или други мерки или програми наменети за помош и социјална интеграција на жртвите кои би можеле да бидат финансирани од приходите што произлегуваат од примената на мерките предвидени во членот 23.

Член 16 - Репатријација и враќање на жртвите

1. Страната чиј државјанин е жртва или во која жртвата имала право на постојан престој во моментот на нејзиното влегување на територијата на Државата Страна на прием го олеснува и прифаќа нејзиното враќање без неоправдано и неразумно одлагање, водејќи сметка за правата, безбедноста и достоинството на тоа лице.

2. Кога некоја Страна ја враќа жртвата во друга Држава, тоа враќање се обезбедува водејќи прописно сметка за правата, безбедноста и достоинството на лицето и статусот на целата судска постапка поврзана со фактот дека тоа е жртва и тоа врз доброволна основа.

3. На барање на Страната на прием, Страната молител проверува дали некое лице е нејзин државјанин или имало право на постојан престој на нејзината територија во моментот на неговото влегување на територијата на Страната на прием.

4. За да го олесни враќањето на некоја жртва која не ги поседува бараните документи, Страната чиј државјанин е тоа лице или во која тоа имало право на

постојан престој во моментот на неговото влегување на територијата на Страната на прием прифаќа да издаде, на барање на Страната на прием, патни исправи или било каква друга дозвола потребна да му овозможи на лицето да се врати и да биде примено на нејзината територија.

5. Секоја Страна презема законски и други потребни мерки за спроведување на програми за враќање со учество на национални и меѓународни институции и на соодветни невладини организации. Овие програми имаат за цел да се избегне повторната виктимизација. Секоја Страна треба да ги вложи сите сили за да ја зајакне реинтеграцијата во едукативниот систем и вработувањето, особено со стекнување и подобрување на професионалните способности. Што се однесува до децата, овие програми треба да вклучуваат користење на правото на образование, како и мерки што ќе им обезбедат грижа или соодветно прифаќање од нивното семејство или соодветните структури за прифаќање.

6. Секоја Страна превзема законски и други потребни мерки за да на жртвите им се стават на располагање, ако е потребно и во соработка со секоја соодветна Страна, информации за службите кои можат да им помогнат во државата каде тие се вратиле, како што се службите за откривање и казнување, невладините организации, правните служби што можат да им дадат совети и социјалните органи.

7. Децата жртви нема да бидат вратени во некоја Држава, ако, по спроведената евалуација на ризиците и безбедноста, произлезе дека враќањето не е во интерес на детето.

Член 17- Еднаквост меѓу жените и мажите

Кога се применуваат мерките предвидени во оваа глава, секоја Страна има за цел да ја унапреди еднаквоста меѓу жените и мажите и заради целосно вклучување на еднаквоста во развојот, спроведувањето и евалуацијата на тие мерки.

ГЛАВА IV - МАТЕРИЈАЛНО КРИВИЧНО ПРАВО

Член 18- Инкриминирање на трговијата со луѓе

Секоја страна усвојува законски и други потребни мерки за да ги востанови како кривични дела дејствијата наведени во членот 4 на оваа Конвенција, ако биле извршени со намера.

Член 19 - Инкриминирање на користењето на услугите на жртвата

Секоја Страна усвојува законски и други потребни мерки за да ги востанови како кривични дела, во согласност со нејзиното внатрешно право, дејствијата на користење на услугите што се предмет на експлоатацијата наведена во членот 4 став а. на оваа Конвенција, знаејќи дека лицето е жртва на трговија со луѓе.

Член 20 - Инкриминација на дејствијата што се однесуваат на патни исправи или исправи за идентификација

Секоја Страна усвојува законски и други потребни мерки за да ги востанови како кривични дела, следните дејствија што биле сторени со намера да се овозможи трговија со луѓе :

а. подготвување на лажна патна или исправа за идентификација ;

б. набавка или испорака на таква исправа ;

в. задржување, одземање, изменување, оштетување или уништување на патна исправа или исправа за идентификација од друго лице.

Член 21-Соучесништво и обид

1. Секоја Страна усвојува законски и други потребни мерки за да го востанови како кривично дело секое соучесништво кога е сторено со намера за подготвување на некое од делата востановени со примена на членовите 18 и 20 на оваа Конвенција.

2. Секоја Страна усвојува законски и други потребни мерки за да го востанови како кривично дело, секој обид со намера да се стори некое од делата востановени со примена на членовите 18 и 20, став а. на оваа Конвенција.

Член 22 - Одговорност на правните лица

1. Секоја Страна усвојува законски и други потребни мерки за да се осигура дека правните лица ќе можат да се сметаат за одговорни за делата востановени со примена на оваа Конвенција, доколку се сторени за нивна сметка од страна на физичко лице, кое делувало лично, или како член на некој орган на правното лице, кое врши функција на управување во негови рамки, врз следните основи :

а. функција на застапување на правното лице ;

б. орган кој донесува одлуки во име на правното лице ;

в. орган кој врши контрола во рамки на правното лице ;

2. Покрај случаите предвидени во ставот 1, секоја Страна усвојува потребни мерки за да се обезбеди дека правното лице може да се смета за одговорно кога отсуството на надзор или контрола од страна на физичкото лице наведено во ставот 1 го овозможило извршувањето на некое дело утврдено во согласност со оваа Конвенција за сметка на споменатото правно лице од страна на физичко лице што е под негова власт.

3. Според правните принципи на Страната, одговорноста на правното лице може да биде кривична, граѓанска или административна.

4. Оваа одговорност е востановена без да влијае на кривичната одговорност на физичките лица кои го сториле делото.

Член 23 - Санкции и мерки

1. Секоја Страна усвојува законски и други потребни мерки за да гарантира дека за кривичните дела востановени со примена на членовите 18 до 21 ќе можат да се изречат ефективни и сразмерни санкции. Ова вклучува, за делата востановени во согласност со членот 18, кога се извршени од страна на физички лица, санкции лишување од слобода за кои може да се изрече екстрадиција.

2. Секоја Страна се грижи во случај на одговорност востановена врз основа на членот 22, на правните лица да може да им се изречат санкции или казнени мерки или неказнени ефективни и сразмерни мерки, вклучувајки и парични санкции.

3. Секоја Страна усвојува законски и други потребни мерки за да се овозможи конфискација или било какво друго одземање на инструментите или приходите од кривичните дела востановени во согласност со членовите 18 и 20, став а. на оваа Конвенција, или на имотот чија вредност одговара на тие приходи.

4. Секоја Страна усвојува законски и други потребни мерки за да овозможи привремено или трајно затворање на секоја установа употребена за трговија со луѓе, без да се наштети на правата на трети лица, или за да се забрани на извршителот на тоа дело, привремено или трајно, вршење на активноста со која тоа е извршено.

Член 24 - Отежнувачки околности

Секоја Страна овозможува следните околности да можат да се сметаат како отежнувачки при определувањето на санкцијата што се применува на делата востановени во согласност со членот 18 на оваа Конвенција :

а. со делото смислено или од тешка небрежност е доведен во опасност животот на жртвата ;

б. делото било извршено врз дете ;

в. делото било извршено од страна на јавен службеник во вршење на неговите функции;

г. делото било извршено во рамките на некоја криминална организација.

Член 25 - Претходни осуди

Секоја Страна усвојува законски и други потребни мерки за да се предвиди можност за земање во предвид, при проценувањето на казната, на

правосилните пресуди изречени во друга Страна за дела востановени во согласност со оваа Конвенција.

Член 26 - Одредба за неказнување

Секоја Страна предвидува, во согласност со општите принципи на нејзиниот правен систем, можност за неизрекување на санкции на жртвите за нивно учество во недозволени активности кога на тоа биле принудени.

ГЛАВА V - ИСТРАГА, ГОНЕЊЕ И ПРОЦЕДУРАЛНО ПРАВО

Член 27 - Барања ex parte и ex officio

1. Секоја Страна се обврзува дека истрагите или гонењата за делата востановени во согласност со оваа Конвенција нема да зависат од изјавата или обвинувањето од страна на жртвата, кога делото било сторено, целосно или делумно, на нејзината територија.

2. Секоја Страна се грижи жртвите на некое дело извршено на територијата на некоја Страна, која не е онаа на која тие живеат, да можат да поднесат тужба до надлежните органи на нивната Држава на престој. Надлежниот орган до кој тужбата била доставена, доколку тој самиот не е надлежен за неа, без одлагање ја испраќа до надлежниот орган на Страната на чија територија делото било извршено. По оваа тужба се постапува според внатрешното право на Страната каде делото било извршено.

3. Секоја Страна обезбедува, по пат на законски или други мерки, под условите предвидени со нејзиното внатрешно право, на групите, фондациите, здруженијата или невладините организации кои, според нивниот статус, имаат за цел борба против трговијата со луѓе или заштита на човековите права, можност да и помага и/или да ја поддржува жртвата која со тоа се сложила во текот на кривичните постапки што се однесуваат на делото востановено во согласност со членот 18 на оваа Конвенција.

Член 28 - Заштита на жртвите, сведоците и лицата кои соработуваат со судските органи

1. Секоја Страна усвојува законски и други потребни мерки за да се обезбеди ефективна и сразмерна заштита од можни одмазди или заплашувања, особено во текот на истрагите и гонењата на извршителите или потоа, а во корист на:

а. жртвите ;

б. ако тоа е потребно, на лицата кои доставуваат информации за кривичните дела востановени во согласност со членот 18 на оваа Конвенција или кои на друг начин соработуваат со органите надлежни за истраги или гонења ;

в. сведоците кои даваат изјава што се однесува на кривичните дела востановени во согласност со членот 18 на оваа Конвенција;

г. ако тоа е потребно, на членовите на семејството на лицата наведени во алинеите а. и в.

2. Секоја Страна усвојува законски и други потребни мерки за да се обезбедат и понудат различни видови на заштита, Таквите мерки можат да вклучуваат физичка заштита , доделување ново место на живеење, промена на идентитетот и помош за добивање ново работно место.

3. Секое дете има право на мерки на специјална заштита водејќи сметка за неговиот интерес.

4. Секоја Страна усвојува законски и други потребни мерки за да се обезбеди, ако е потребно, соодветна заштита од можни одмазди или заплашувања, особено во текот на истрагите и гонењата на извршителите или потоа, на членовите на групи, фондации, здруженија или невладини организации што вршат една или повеќе од активностите наведени во членот 27, став 3.

5. Секоја Страна предвидува склучување на договори или спогодби со други Држави заради спроведување на овој член.

Член 29 - Специјализирани органи и органи за координација

1.Секоја Страна усвојува потребни мерки за да лицата или ентитетите бидат специјализирани за борба против трговијата со луѓе и за заштита на жртвите. Овие лица или ентитети располагаат со потребна независност, во рамките на основните принципи на правниот систем на таа Страна, за да можат да ги вршат ефикасно нивните функции и ослободени од било какви недозволени притисоци. Споменатите лица или персоналот на споменатите ентитети треба да бидат обучени и да располагаат со финансиски средства соодветни на функциите што ги вршат.

2.Секоја Страна усвојува потребни мерки за да обезбеди координација на политиката и делувањето на службите на нејзината администрација и на другите јавни служби за борба против трговијата со луѓе, а во одредени случаи и да формира служби за координација.

3. Секоја Страна спроведува или ја јакне обуката на службениците одговорни за превенција и борба против трговијата со луѓе. Оваа обука може да биде прилагодена на различни служби и е насочена, ако е потребно, на методи што се употребуваат за спречување на трговијата со луѓе, за гонење на извршителите и за заштита на правата на жртвите, вклучувајќи и заштита на жртвите од трговците со луѓе.

4. Секоја Страна предвидува именување на Национални известители и други механизми за следење на активностите на борба против трговијата со луѓе што ги водат државните институции и за спроведување на обврските предвидени во националното законодавство.

Член 30 - Судски постапки

Со почитување на Конвенцијата за заштита на човековите права и основни слободи, особено нејзиниот член 6, секоја Страна усвојува законски и други потребни мерки за гарантирање во текот на судската постапка :

а.заштита на приватниот живот на жртвите и, ако е потребно, на нивниот идентитет;

б. безбедност на жртвите и нивна заштита од заплашување;

во согласност со условите предвидени со нејзиното внатрешно законодавство и, ако се работи за деца жртви, имајќи ги особено во предвид потребите на децата и гарантирајќи им го правото на мерки за специфична заштита.

Член 31 - Надлежност

1.Секоја Страна усвојува законски и други мерки што се потребни за утврдување на нејзината надлежност во поглед на секое кривично дело востановено во согласност со оваа Конвенција, кога делото е извршено :

а. на нејзината територија ; или

б. на брод што плови под знаме на таа Страна ; или

в. на авион регистриран според законите на таа Страна ; или

г. од некој нејзин државјанин, или апатрид кој има постојано живеалиште на нејзината територија, ако за делото е предвидена кривична казна таму каде било извршено или ако делото не е во територијална надлежност на ниедна Држава;

д. на некој нејзин државјанин.

2. Секоја Страна може, во моментот на потпишување или депонирање на нејзиниот инструмент за ратификација, прифаќање, одобрување или пристапување, со изјава упатена до Генералниот Секретар на Советот на Европа, да прецизира дека го задржува правото да не ги применува, или да ги применува само под посебни услови, правилата за надлежност дефинирани во ставовите 1(г) и (д) на овој член или во било кој дел на овие ставови.

3. Секоја страна усвојува потребни мерки за да се утврди нејзината надлежност во поглед на секое дело наведено во оваа Конвенција, кога претпоставениот извршител на делото е присутен на нејзината територија и не може да биде екстрадиран во друга Страна, само врз основа на државјанство, по барање за екстрадиција.

4. Кога повеќе страни тврдат дека имаат надлежност во поглед на некое дело востановено врз основа на оваа Конвенција, Страните, на соодветен начин, ќе

се консултираат во функција на изнаоѓање на најсоодветната надлежност за спроведување на гонењето.

5. Без да се влијае на општите правила на меѓународното право, оваа Конвенција не исклучува никаква кривична надлежност што ја врши некоја Страна во согласност со нејзиното внатрешно право.

ГЛАВА VI - МЕЃУНАРОДНА СОРАБОТКА И СОРАБОТКА СО ГРАЃАНСКОТО ОПШТЕСТВО

Член 32 - Основни принципи и мерки за меѓународна соработка

Страните соработуваат, во согласност со одредбите на оваа Конвенција, со примена на постојните соодветни меѓународни и регионални инструменти, на спогодбите засновани на еднообразни или взаемни закони и на нивното внатрешно право, колку е можно пошироко, со цел

- превенција и борба против трговијата со луѓе;

- заштита и помош на жртвите;

- водење на истраги и постапки за кривичните дела востановени во согласност со оваа Конвенција.

Член 33- Мерки што се однесуваат на лицата под закана или на исчезнатите лица

1. Ако некоја Страна, врз основа на информациите со кои располага, има оправдани причини да верува дека животот, слободата или физичкиот интегритет на лицето наведено во членот 28, став 1, е во опасност на територијата на друга Страна, таа треба, во таков итен случај, без одлагање да ги достави информациите на таа друга Страна, за да истата превземе соодветни мерки за заштита.

2. Страните на оваа Конвенција можат да предвидат јакнење на соработката во откривање на исчезнатите лица, особено на децата, ако врз основа на информациите што се на располагање може да се претпостави дека тие се жртви на трговија со луѓе. За таа цел, Страните можат меѓусебно да склучуваат билатерални или мултилатерални договори.

Член 34 - Информации

1. Замолената Страна ја информира без одлагање Страната молител за конечните резултати што се однесуваат на мерките преземени во смисла на оваа глава. Замолената Страна ја информира, исто така, без одлагање, Страната молител за сите околности поради кои не може да се извршат побараните мерки или постои опасност извршувањето значително да биде оддолжено.

2. Една Страна може, во рамките на нејзиното внатрешно право и во отсуство на претходно барање, да и достави на другата Страна, информации добиени во рамките на нејзините истражувања кога таа смета дека тоа би можело да и помогне на Страната примател да поведе или добро да ја води истрагата или постапките за кривичните дела востановени во согласност со оваа Конвенција, или кога овие информации би можеле да доведат до барање за соработка направено од таа Страна во смисла на оваа глава.

3. Пред да ги достават таквите информации, Страната која ги доставува може да побара тие да останат доверливи или да бидат употребени само под определени услови. Ако Страната примател не може да удоволи на ова барање, таа треба за тоа да ја информира другата Страна која треба да одлучи дали информациите, и покрај тоа, треба да бидат доставени. Ако Страната примател ги прифати информациите под пропишаните услови, таа ќе мора истите да ги почитува.

4. Сите побарани информации што се однесуваат на членовите 13, 14 и 16 и кои се неопходни за давање на правата што се доверени со овие членови, се доставуваат без одлагање на барање на соодветната Страна, со почитување на членот 11 на оваа Конвенција.

Член 35- Соработка со граѓанското општество

Секоја Страна ги поттикнува државните органи, како и јавните службеници, да соработуваат со невладините организации, другите слични организации и членовите на граѓанското општество, заради востановување стратешки партнерства за остварување на целите на оваа Конвенција.

ГЛАВА VII - МЕХАНИЗМИ ЗА СЛЕДЕЊЕ

Член 36 - Експертска група за борба против трговијата со луѓе

1. Експертската група за борба против трговијата со луѓе (понатаму наречена "ГРЕТА") е надлежна за следење на спроведувањето на оваа Конвенција од Страните.

2. ГРЕТА е составена од најмалку 10 и најмногу 15 членови. При формирањето на ГРЕТА се води сметка за еднакво учество на жените и мажите и еднакво географско учество, како и за мултидисциплинарна експертиза. Нејзините членови ги избира Комитетот на Страните со мандат од 4 години, со право да бидат избрани уште еднаш, од редот на државјаните на Државите Страни на оваа Конвенција.

3. Изборот на членовите на ГРЕТА се заснова врз следните принципи:

а. тие се избираат од редот на личностите со висок морал и признати способности во доменот на човековите права, помошта и заштитата на жртвите и борбата против трговијата со луѓе или кои имаат професионално искуство во областа што ја опфаќа оваа Конвенција;

б. тие заседаваат лично, независни се и непристрасни во вршењето на нивните задачи и се на располагање за исполнување на нивните функции на ефикасен начин;

в. во ГРЕТА не може да учествува повеќе од еден претставник на иста Држава;

г. тие треба да ги претставуваат главните правни системи.

4. Постапката за избор на членовите на ГРЕТА ја утврдува Комитетот на Министри, по консултирањето со Страните на Конвенцијата и по добивањето на едногласна согласност, во рок од една година од денот на влегување во сила на оваа Конвенција. ГРЕТА востановува сопствени процедурални правила.

Член 37 - Комитет на Страните

1. Комитетот на Страните е составен од претставници на Комитетот на Министри на Советот на Европа на Државите членки Страни на Конвенцијата и претставници на Страните на Конвенцијата кои не се членки на Советот на Европа.

2. Комитетот на Страните се состанува на покана на Генералниот секретар на Советот на Европа. Неговиот прв состанок треба да се одржи во рок од една година, по влегувањето во сила на оваа Конвенција, заради избор на членовите на ГРЕТА. Тој понатаму ќе се состанува на барање на една третина од Страните, на Претседателот на ГРЕТА или на Генералниот секретар.

Член 38 - Постапка

1. Постапкатта за евалуација се однесува на Страните на Конвенцијата и е поделена на циклуси чие траење е определено од ГРЕТА. Во почетокот на секој циклус, ГРЕТА одбира посебни одредби врз основа на кои ќе се спроведува постапката за евалуација.

2. ГРЕТА ги определува најсоодветните форми за пристап кон евалуација. ГРЕТА може, посебно, да изготви прашалник за секој од циклусите што ќе биде основа за евалуација на спроведувањето на оваа Конвенција од Страните. Прашалникот се доставува до сите Страни. Страните одговараат на прашалникот како и на секое барање на информации од ГРЕТА.

3. ГРЕТА може да бара информации и од граѓанското општество.

4. Со цел за прибирање дополнителни информации, ГРЕТА може да организира, во соработка со националните органи и "лицето за контакт" определено од нив, ако е потребно, со помош на национални независни експерти, посети на соодветните земји. Во текот на тие посети, на ГРЕТА може да и помагаат специјалисти во специфични области.

5. ГРЕТА подготвува предлог извештај во кој се содржани нејзините анализи на спроведувањето на одредбите на кои се заснова постапката за евалуација, како и сугестии и предлози за начинот на кој соодветната Страна може да ги

решава идентификуваните проблеми. Предлог извештајот се доставува на коментари на Страната што е предмет на евалуацијата. Нејзините коментари се земаат во предвид од ГРЕТА при подготвувањето на нејзиниот извештај.

6. Врз основа на тоа, ГРЕТА го изготвува нејзиниот извештај и заклучоци што се однесуваат на мерките превземени од засегнатата Страна заради спроведување на оваа Конвенција. Овој извештај и овие заклучоци се доставуваат до засегнатата Страна и до Комитетот на Страните. Извештајот и заклучоците на ГРЕТА се објавуваат по нивното усвојување со евентуалните коментари на засегнатата Страна.

7. Без да се влијае на постапката предвидена во ставовите 1 до 6 на овој член, Комитетот на Страните може да усвои, врз основа на извештајот и заклучоците на ГРЕТА, препораки упатени на таа Страна (а) што се однесуваат на мерките што треба да се преземат за спроведување на заклучоците на ГРЕТА, ако е неопходно, со определување на датумот за доставување на информации за нивно спроведување(б) со цел за унапредување на соработката со таа Страна заради спроведување на оваа Конвенција.

ГЛАВА VIII - ОДНОСОТ СО ДРУГИТЕ ИНСТРУМЕНТИ

Член 39 - Односот со Дополнителниот протокол на Конвенцијата на Обединетите Нации против транснационалниот организиран криминал за превенција, спречување и казнување на трговијата со луѓе, особено жени и деца

Оваа Конвенција не задира во правата и обврските што произлегуваат од одредбите на Дополнителниот протокол на Конвенцијата на Обединетите Нации против транснационалниот организиран криминал за превенција, спречување и казнување на трговијата со луѓе, особено жени и деца. Оваа Конвенција има за цел да ја зајакне заштитата воспоставена со Протоколот и да ги развие нормите што тој ги содржи.

Член 40 - Односот со другите меѓународни инструменти

1. Оваа Конвенција не задира во правата и обврските што произлегуваат од одредбите на другите меѓународни инструменти на кои Страните на оваа Конвенција се Страни или тоа ќе бидат и кои содржат одредби што се однесуваат на материјата регулирана со оваа Конвенција а која обезбедува поголема заштита и помош на жртвите на трговијата со луѓе.

2. Страните на Конвенцијата можат меѓусебно да склучуваат билатерални или мултилатерални договори по однос на прашањата регулирани со оваа Конвенција, со цел да ги докомплетираат или да ги зајакнат нејзините одредби или да ја олеснат примената на принципите содржани во неа.

3. Страните кои се членки на Европската унија , во нивните меѓусебни односи, ги применуваат правилата на Заедницата и на Европската унија доколку постојат правила на Заедницата или на Европската унија кои го регулираат соодветниот предмет и се применуваат на некој случај, без да

влијаат на предметот и целта на оваа Конвенција и без да влијаат на нејзината целосна примена во поглед на другите Страни.

4. Ниедна одредба од оваа Конвенција не задира во правата, обврските и одговорностите на Државите и поединците според меѓународното право, вклучувајќи го и меѓународното хуманитарно право и меѓународното право што се однесува на човековите права и особено, кога тие се применуваат, на Конвенцијата од 1951 година и на Протоколот од 1967 година, во однос на статусот на бегалците како и на принципот на неодбивање кој таму е содржан.

ГЛАВА IX - АМАНДМАНИ НА КОНВЕНЦИЈАТА

Член 41 - Амандмани

1. Секој амандман на оваа Конвенција предложен од некоја Страна треба да биде доставен до Генералниот секретар на Советот на Европа и препратен од него до Државите членки на Советот на Европа, на секоја Држава потписничка, на секоја Држава Страна, на Европската заедница и на секоја Држава поканета да ја потпише оваа Конвенција, во согласност со одредбите на членот 42, како и на секоја Држава која била поканета да и пристапи на оваа Конвенција во согласност со одредбите на членот 43.

2. Секој амандман предложен од некоја Страна ќе биде доставен до ГРЕТА, која своето мислење по предложениот амандман ќе го достави до Комитетот на Министри.

3. Комитетот на Министри ќе го разгледа предложениот амандман и мислењето подготвено по него од ГРЕТА ; Тој потоа, откако ќе ги консултира Страните на Конвенцијата и откако ќе добие едногласна согласност, може да го усвои амандманот.

4. Текстот на секој амандман усвоен од Комитетот на Министри во согласност со ставот 3 на овој член ќе биде доставен до Страните, за негово прифаќање.

5. Секој амандман усвоен во согласност со ставот 3 на овој член влегува во сила првиот ден од месецот што следи по истекот на период од еден месец од денот кога сите Страни ќе го информираат Генералниот секретар дека го прифатиле.

ГЛАВА X ЗАВРШНИ ОДРЕДБИ

Член 42 - Потпишување и влегување во сила

1. Оваа Конвенција е отворена за потпишување за Државите членки на Советот на Европа, Државите кои не се членки а учествувале во нејзиното подготвување, како и за Европската заедница.

2. Оваа Конвенција подлежи на ратификација, прифаќање или одобрување. Инструментите за ратификација, прифаќање или одобрување се депонираат кај Генералниот секретар на Советот на Европа.

3. Оваа Конвенција влегува во сила првиот ден од месецот што следи по истекот на период од три месеци од денот на кој десет Држави потписнички, од кои најмалку осум Држави членки на Советот на Европа, ќе ја изразат нивната согласност да бидат обврзани со Конвенцијата, во согласност со одредбите на претходниот став.

4. Ако некоја Држава спомената во ставот 1, или Европската заедница, ја изрази подоцна нејзината согласност да биде обврзана со Конвенцијата, таа влегува во сила , во однос на неа, првиот ден од месецот што следи по истекот на период од три месеци од датумот на депонирање на инструментот за ратификација, прифаќање или одобрување.

Член 43 - Пристапување кон Конвенцијата

1. По влегувањето во сила на оваа Конвенција, Комитетот на Министри на Советот на Европа ќе може, по консултирање со Страните на Конвенцијата и по добивање на едногласна согласност, да ја покани секоја Држава која не е членка на Советот на Европа, која не учествувала во подготвувањето на Конвенцијата да и пристапи на оваа Конвенција со одлука донесена со мнозинството предвидено во членот 20 г. од Статутот на Советот на Европа, и со едногласност на претставниците на Државите договорнички што имаат право да заседаваат во Комитетот на Министри.

2. За Државата која пристапува, Конвенцијата влегува во сила првиот ден од месецот што следи по истекот на период од три месеци од датумот на депонирање на инструментот за пристапување кај Генералниот секретар на Советот на Европа.

Член 44 - Територијална примена

1. Секоја Држава, или Европската заедница, може, во моментот на потпишување или во моментот на депонирање на нејзиниот инструмент за ратификација, прифаќање, одобрување или пристапување, да определи една или повеќе територии на кои ќе се применува оваа Конвенција.

2. Секоја Држава може, во било кој друг момент подоцна, со декларација упатена до Генералниот секретар на Советот на Европа, да ја прошири примената на оваа Конвенција на било која друга територија определена во оваа декларација и на која и обезбедува меѓународни односи или во име на која таа е овластена да превзема активности. Во поглед на оваа територија, Ковенцијата ќе влезе во сила првиот ден од месецот што следи по истекот на период од три месеци од датумот на прием на декларацијата од страна на Генералниот секретар.

3. Секоја декларација направена врз основа на претходните два става, во поглед на секоја територија определена во оваа декларација, може да биде

повлечена со нотификација упатена до Генералниот секретар на Советот на Европа. Ова повлекување произведува дејство првиот ден од месецот што следи по истекот на период од три месеци од датумот на прием на нотификацијата од страна на Генералниот секретар.

Член 45 - Резерви

На одредбите на оваа Конвенција не се дозволени резерви, освен на онаа предвидена во членот 31, став 2.

Член 46 - Откажување

1. Секоја Страна може, во било кој момент, да се откаже од оваа Конвенција по пат на нотификација упатена до Генералниот секретар на Советот на Европа.

2. Ова откажување произведува дејство првиот ден од месецот што следи по истекот на период од три месеци од денот на прием на нотификацијата од страна на Генералниот секретар.

Член 47 - Нотификација

1. Генералниот секретар на Советот на Европа ќе ги извести Државите членки на Советот на Европа, секоја Држава потписничка, секоја Држава Страна, Европската заедница, секоја Држава која била поканета да ја потпише оваа Конвенција во согласност со членот 42, и секоја Држава поканета да и пристапи на Конвенцијата, во согласност со членот 43 за ;

а.секое потпишување ;

б. депонирање на секој инструмент за ратификација, прифаќање, одобрување или пристапување ;

в.секој датум на влегување во сила на оваа Конвенција, во согласност со членовите 42 и 43 ;

г. секој амандман усвоен во согласност со членот 41, како и датумот на влегување во сила на споменатиот амандман ;

д. секое откажување направено врз основа на одредбите од членот 46 ;

ѓ.секој друг акт, нотификација или известување во врска со оваа Конвенција;

е.секоја резерва врз основа на членот 45.

Врз основа на тоа, долупотпишаните, прописно овластени за таа цел, ја потпишаа оваа Конвенција.

Направено во Варшава, на 16 мај 2005 година, на француски и англиски јазик, така што двата текста се еднакво веродостојни, во еден единствен примерок што ќе биде депониран во архивите на Советот на Европа. Генералниот Секретар на Советот на Европа ќе им достави заверена копија на секоја Држава членка на Советот на Европа, на Државите што не се членки но кои учествувале во подготовката на оваа Конвенција, на Европската заедница и на секоја Држава поканета да и пристапи на оваа Конвенција.

Член 3

Министерството за правда, Министерството за внатрешни работи и Министерството за труд и социјална политика се определуваат како надлежни органи на државната управа што ќе се грижат за извршување на оваа конвенција.

Член 4

Во согласност со членот 31 став 2 од Конвенцијата, Република Македонија ја поднесува следнава изјава:

„Во согласност со членот 31 став 2 од Конвенцијата, Република Македонија изјавува дека го задржува правото да го применува членот 31 став 1 алинеи г) и д) под условите предвидени во Кривичниот законик на Република Македонија.”

Член 5

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија”.

L I G J

PËR RATIFIKIMIN E KONVENTËS TË KËSHILLIT TË EVROPËS PËR LUFTË KUNDËR TREGTISË ME NJERËZ

Neni 1

Ratifikohet Konventa e Këshillit të Evropës për luftë kundër tregtisë me njerëz, e miratuar në Varshavë, më 16 maj 2005.

Neni 2

Konventa në origjinal në gjuhën angleze dhe në përkthim në gjuhën maqedonase është si vijon:

Neni 3

Ministria e Drejtësisë, Ministria e Punëve të Brendshme dhe Ministria e Punës dhe Politikës Sociale përcaktohen si organe kompetente të administratës shtetërore të cilat do të kujdesen për zbatimin e kësaj Konvente.

Neni 4

Në pajtim me nenin 31 paragrafi 2 të Konventës, Republika e Maqedonisë e paraqet deklaratën në vijim:

"Në pajtim me nenin 31 paragrafi 2 të Konventës Republika e Maqedonisë deklaron se e mban të drejtën ta zbatojë nenin 31 paragrafi 1 alinetë g) dhe d) me kushtet e parapara në Kodin penal të Republikës së Maqedonisë".

Neni 5

Ky ligj hyn në fuqi ditën e tetë nga dita e botimit në "Gazetën zyrtare të Republikës së Maqedonisë".

11.

Врз основа на член 75 ставови 1 и 2 од Уставот на Република Македонија, претседателот на Република Македонија и претседателот на Собранието на Република Македонија издаваат

У К А З
ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА РАТИФИКАЦИЈА НА ДОГОВОРОТ ЗА ОСНОВАЊЕ НА РЕГИОНАЛНОТО УЧИЛИШТЕ ЗА ЈАВНА АДМИНИСТРАЦИЈА (РеСПА)

Се прогласува Законот за ратификација на Договорот за основање на регионалното училиште за јавна администрација (РеСПА),

што Собранието на Република Македонија го донесе на седницата одржана на 10 април 2009 година.

Бр. 07-1748/1
10 април 2009 година
Скопје

Претседател
на Република Македонија,
Бранко Црвенковски, с.р.

Претседател
на Собранието на Република
Македонија,
Трајко Вељаноски, с.р.

З А К О Н
ЗА РАТИФИКАЦИЈА НА ДОГОВОРОТ ЗА ОСНОВАЊЕ НА РЕГИОНАЛНОТО УЧИЛИШТЕ ЗА ЈАВНА АДМИНИСТРАЦИЈА (РеСПА)

Член 1

Се ратификува Договорот за основање на регионалното училиште за јавна администрација (РеСПА), потпишан во Подгорица на 21 ноември 2008 година.

Член 2

Договорот во оригинал на англиски јазик и во превод на македонски јазик, гласи:

AGREEMENT ON ESTABLISHING THE REGIONAL SCHOOL OF PUBLIC ADMINISTRATION (ReSPA)

AGREEMENT ESTABLISHING THE REGIONAL SCHOOL OF PUBLIC ADMINISTRATION (ReSPA)

Preamble

The Republic of Albania, Bosnia and Herzegovina, the Republic of Croatia, the Republic of Macedonia, Montenegro, the Republic of Serbia and the United Nations Interim Administration Mission in Kosovo, acting on behalf of Kosovo pursuant to the United Nations Security Council Resolution 1244, (hereafter referred to as the "Parties"), in the presence of the European Commission,

Recalling that in June 2003 the Council of the European Union endorsed "[t]he Thessaloniki Agenda for the Western Balkans: moving towards European integration" which encouraged the creation of a regional mechanism fostering training and education for public administration,

Recalling that the "Protocol of Co-operation on the Creation of the Regional School of Public Administration" was signed on 02 May 2006 by the representatives of the Republic of Albania, Bosnia and Herzegovina, the Republic of Croatia, the former Yugoslav Republic of Macedonia, the State Union of Serbia and Montenegro along with the Republic of Montenegro and the Republic of Serbia, the United Nations Interim Administration Mission in Kosovo (UNMIK) acting on behalf of Kosovo pursuant to the United Nations Security Council Resolution 1244, in presence of the European Commission,

Recalling that, in accordance with Article V of that Protocol, the Parties considered "further institutionalisation of their co-operation, including participation by all Members of ReSPA in the funding arrangements",

Recalling the agreement reached in Paris on 31 January 2008 at the 6th session of the Steering Committee to proceed towards the establishment of a Regional School of Public Administration (ReSPA) located in Montenegro,

Recalling the signature of the letter of intent, signed in Slovenia on 12 June 2008,

Have agreed that ReSPA shall be organised and shall operate in accordance with the following provisions:

Chapter I. General Provisions

Article 1 Establishment

ReSPA is established as an international organisation.

Article 2 Legal Capacity

ReSPA shall enjoy such legal capacity as may be necessary for the exercise of its functions and the fulfilment of its Objectives, including the capacity to contract, to acquire and to dispose of movable and immovable property and to institute legal proceedings.

Article 3 Headquarters

(1) The Headquarters of ReSPA shall be in Danilovgrad, Montenegro.

(2) A Headquarters Agreement shall be concluded between ReSPA and Montenegro.

Chapter II. Objectives

Article 4

ReSPA's Objectives are to:

- improve co-operation in the field of public administration amongst the Members of ReSPA;
- strengthen exchange with the Member States of the European Union and the European Economic Area;
- strengthen administrative capacity in the public administrations of the Members of ReSPA as required by the European integration process;
- develop human resources in the public administrations of the Members of ReSPA in line with the principles of the European Administrative Space.

Chapter III. Activities

Article 5

ReSPA shall undertake different activities in pursuit of its Objectives, inter alia:

a) Regional needs analysis: ReSPA shall conduct training needs analysis in cooperation with its Members to identify those training needs which can be effectively undertaken at a regional level;

b) Training public servants: ReSPA shall deliver training to mixed groups of public servants from the Members' administrations, including through the seminars and summer/winter schools for public administration professionals, and through the implementation of training-by-mobility schemes allowing public servants to gain experience from different contexts;

c) Training systems: ReSPA shall act to improve the institutional framework for the management of quality training and education for its Members'

public administrations and seek to improve the availability and quality of training and education systems in the Members of ReSPA;

d) Networks, exchanges and communities of practice: ReSPA shall stimulate co-operation between public administration institutions of its Members and similar institutions of the European Union Member States, as well as participation in international networks, and facilitate sharing of information and experiences; ReSPA shall hold regular conferences and support international communities of practice;

e) Information resources: ReSPA shall support the sharing of information through its website, the publication of, for example, a newsletter, the creation of a joint electronic library and the issuing of specialised publications;

f) Training methodologies and material: ReSPA shall facilitate the development of methodological guidelines for effective training and encourage innovation, the co-operative development of training materials, and the strengthening of the research base of training and education for public administration.

Chapter IV. Members, Observers, Participants

Article 6 Members

The Parties to this Agreement are Members of ReSPA.

Article 7 Additional Members

(1) Other candidate and potential candidate countries to the European Union, as defined by the European Union, may apply to accede to the present Agreement and thus to become Members of ReSPA.

(2) Resolutions regarding applications to accede to the Agreement shall be made by the Governing Board in accordance with Article 11(3) of this Agreement.

Article 8 Observers

(1) Other candidate and potential candidate countries to the European Union, as defined by the European Union, may apply to become Observers in ReSPA.

(2) Member States of the European Union or the European Economic Area, which contribute significantly, financially or otherwise to ReSPA, may also apply to become Observers in ReSPA.

(3) Observers in ReSPA may attend meetings and participate fully in the work of the Governing Board without the right to vote.

(4) Resolutions regarding applications to become an Observer in ReSPA shall be made by the Governing Board in accordance with Article 11(3) of this Agreement.

Article 9 Participants

(1) Other candidate and potential candidate countries to the European Union, as defined by the European Union, Member States of the European Union or the

European Economic Area, and other states and organisations may apply to participate in the activities of ReSPA.

(2) Resolutions regarding applications to become Participants in ReSPA activities shall be made by the Governing Board in accordance with Article 11(3) of this Agreement.

Chapter V. Information

Article 10 Access to Information and Data

Members of ReSPA undertake to ensure access to information and data that are necessary for ReSPA to fulfill its work, in accordance with domestic legislation.

Chapter VI. Acts

Article 11 Resolutions

(1) The Governing Board shall adopt Resolutions, which shall be binding.

(2) The Governing Board shall adopt Resolutions for all matters pertaining to its responsibilities as defined in Article 15 (1), including Rules of Procedure, Financial Regulations, Staff Regulations and accession of new members.

(3) Resolutions shall be adopted by unanimity of all Members of ReSPA, except when deciding on the extension of this Agreement, in accordance with Article 30.

Article 12 Other Decisions

The Governing Board may adopt Decisions in accordance with its Rules of Procedure.

Chapter VII. Governing Board

Article 13

The Governing Board is the decision-making body of ReSPA.

Article 14 Composition

(1) The Governing Board shall be comprised of one representative from each Member of ReSPA. Representatives shall be from ministries or equivalent responsible for public administration, human resources development or European integration.

(2) Each Member of ReSPA shall appoint a minister, or equivalent, as its representative to the Governing Board for its meetings at ministerial level.

(3) Each Member of ReSPA shall appoint one senior official and one substitute as its Permanent Representative to the Governing Board for its meetings at senior official level.

(4) A representative of the European Commission shall participate in the Governing Board on an *ex officio* basis without the right to vote.

(5) The Director of the ReSPA Secretariat shall participate in the Governing Board on an *ex officio* basis without the right to vote.

(6) The Governing Board may invite other states and organisations to attend its meetings and participate in its deliberations without the right to vote.

(7) The Governing Board may invite experts to participate in its sessions.

Article 15 Responsibilities

(1) The Governing Board shall:

a) provide General Policy Guidelines for ReSPA, in line with ReSPA's Objectives;
b) ensure that ReSPA's activities contribute to the European integration process;
c) adopt ReSPA's Annual Programme of Work and Budget;
d) receive and act upon all reports, including the reports of the Independent Auditors;
e) adopt Resolutions on applications of other countries to accede to the present Agreement in accordance with Article 7 of this Agreement;
f) adopt Resolutions on applications of other countries to become Observers in ReSPA for a two-year period in accordance with Article 8 of this Agreement as well as Resolutions on renewal of the status of Observer;
g) adopt Resolutions on application of other countries or organisations to participate in ReSPA activities in accordance with Article 9 of this Agreement; ReSPA may charge for such participation according to the Financial Regulations;
h) adopt the Financial Regulations of ReSPA;
i) set an envelope for ReSPA annual Core Budget;
j) adopt the Rules of Procedure;
k) adopt the Staff Regulations;
l) appoint and dismiss the Director;
m) decide the method of selection of Independent Auditor(s) to verify the regular execution of the Core Budget and the implementation of "directly managed funds" provided to ReSPA in order to finance its activities, recognising the INTOSAI principles concerning the auditing of International Organisations, particularly the role of the Supreme Audit Institutions;
n) nominate the Independent Auditor(s);
o) adopt the method and criteria for the selection of trainers and experts;
p) approve the Headquarters Agreement;
q) approve proposals for amendments of the present Agreement.

(2) The Governing Board may create subsidiary bodies with specific mandates and delegate to the Secretariat other tasks not specified in the present Agreement in order to carry out the Objectives and activities of ReSPA.

(3) The Governing Board shall provide annual reports to the European Union and ReSPA Members on ReSPA's activities.

(4) The Governing Board shall perform other tasks necessary for the achievement of ReSPA's Objectives.

Article 16 Functioning

(1) The Governing Board shall meet at ministerial and senior official levels.

(2) The Governing Board shall first meet within two months of the entry into force of this Agreement.

(3) The Governing Board will be chaired, for one-year terms, by each of the Members of ReSPA in turn, according to a list following the order of citation in the first paragraph of the Preamble.

(4) The Governing Board shall meet at least once a year at ministerial level.

(5) The Governing Board shall meet quarterly in ordinary sessions at senior official level and whenever necessary in extraordinary sessions.

Chapter VIII. Secretariat

Article 17

(1) The Secretariat is the executive body of ReSPA.

(2) The Secretariat is composed of the Director and the ReSPA staff.

(3) The Secretariat shall be supported by technical and service employees.

Article 18 Responsibilities

(1) The Secretariat is responsible for ensuring the proper functioning of ReSPA.

(2) The Secretariat is responsible for drafting and submitting the annual Programme of Work and Budget to the Governing Board for approval, as well as for its implementation.

(3) The Secretariat submits to the Governing Board reports on ReSPA functioning, implementation of the Programme of Work and other matters, as requested by the Governing Board.

Article 19 Director

(1) The Director shall be appointed for a term of five years, renewable once.

(2) The Director is the Head of the Secretariat. The Director is responsible for ensuring the regular and efficient functioning of ReSPA according to the Financial Regulations and Staff Regulations. The Director reports to, and is accountable to, the Governing Board.

(3) The Director shall come from one of the Members of ReSPA.

(4) The Director is entitled to act on behalf of ReSPA, including the signature of the Headquarters Agreement and of contracts necessary for the functioning of ReSPA and in conformity with the provisions of the Financial Regulations and other Resolutions.

(5) The Governing Board may dismiss the Director before the end of the term of his/her appointment for justifiable cause. Such justifiable cause includes, but is

not limited to, unsatisfactory services and serious misconduct, in accordance with the Staff Regulations.

Article 20 Employment Conditions

(1) Recruitment, selection, promotion and all other aspects of personnel management shall be based on merit and shall respect the requirements of equal access to employment, fairness, transparency, diversity and representation from all Members of ReSPA.

(2) ReSPA staff and technical and service employees shall be selected in accordance with the Staff Regulations.

Article 21 Impartiality

(1) The Director shall receive instructions only from the Governing Board.

(2) The Director and staff of ReSPA shall not seek, receive or act on instructions from any individual Member of the Governing Board or from any third party.

Chapter IX. Financial Management

Article 22 Financing

ReSPA shall be financed from Member contributions and donations.

Article 23 Core Budget

(1) The contents of the Core Budget shall be defined in the Financial Regulations. The Governing Board shall decide on the annual Core Budget of ReSPA in accordance with the Financial Regulations.

(2) The Core Budget shall be financed by the budgets of the Members of ReSPA, each of which shall contribute an equal share.

(3) The envelope for the annual Core Budget for each Member of ReSPA shall be set at € 120,000 for 2009 and at € 150,000 for 2010.

(4) A Party which accedes to the present Agreement following the procedure of Article 7 shall be liable to pay its full share of the Core Budget for the entire year of its accession.

(5) The Members of ReSPA shall supply their contribution during the first three months of ReSPA's budgetary year, as defined in ReSPA's Financial Regulations. For 2009 the contributions shall be supplied within one month of the entry into force of this Agreement in accordance with Article 27, Paragraphs (2) and (3).

(6) Contributions to ReSPA in kind, including from the Host Country, shall not be considered as being a part of the Core Budget contribution of the Members of ReSPA.

(7) ReSPA is not permitted to enter into debt, except for operational cash flow purposes, unless decided by the Governing Board by unanimity.

(8) The expense of the Independent Auditor(s) shall be financed from the ReSPA Core Budget.

Article 24 Financing of ReSPA Activities

(1) The activities of ReSPA as described in Article 5 may be financed by donations of the Members of ReSPA, Observers or other donors, or from the Core Budget, in accordance with the Financial Regulations.

(2) Activities financed by donations may be managed by the funders or their contractors. Alternatively, they may be provided to ReSPA and directly managed by the Secretariat, under ReSPA's accountability ("directly managed funds"). ReSPA is permitted to levy charges on "directly managed funds", in accordance with the Financial Regulations.

Article 25 Financial Reporting

(1) The Secretariat shall prepare annual reports on the execution of the Core Budget, as specified in the Financial Regulations.

(2) The Secretariat shall prepare reports on the use of "directly managed funds" as specified in ReSPA's Financial Regulations.

(3) The Secretariat shall also prepare reports on the use of "directly managed funds" in accordance with the accountability requirements of the funder.

(4) There shall be an annual independent audit by the Independent Auditor(s) of the use of the Core Budget and of "directly managed funds", received from Members of ReSPA, Observers or other donors. The final results of the audit, after due process and with comments from ReSPA, shall be made public.

(5) The reports mentioned in Paragraphs (1), (2) and (3) of this Article shall be subject to audit by the Independent Auditor(s).

Chapter X. Privileges and Immunities

Article 26

ReSPA, the Director and ReSPA staff shall enjoy, in each of the Members of ReSPA, the privileges and immunities which are necessary for the independent exercise of their functions, equivalent to the applicable sections of the Convention on Privileges and Immunities of the United Nations of 1946. In particular:

a) ReSPA shall enjoy privileges and immunities equivalent to those laid out in Article II of the Convention.
b) The Director and the staff shall have privileges and immunities equivalent to those in Article V, Section 18 of the Convention.
c) The Director shall have additional privileges and immunities equivalent to those in Section 19 of the Convention.
d) The Governing Board shall consider waiver of immunity and shall cooperate with Members and make provision of settlement of disputes in a manner equivalent to that in Sections 20, 21 and 29 of the Convention.

Chapter XI. Final Provisions

Article 27 Ratification and Entry into Force

(1) The present Agreement shall be ratified, accepted or approved by the Parties in accordance with their respective legal requirements.

(2) The present Agreement shall enter into force on the first day of the month following the date on which five of the seven Parties, including Montenegro, have deposited their instruments of ratification, acceptance or approval with the Depositary.

(3) For the Parties that ratify, accept or approve the Agreement after the deposit of the fifth instrument of ratification, acceptance or approval, the Agreement shall enter into force on the first day of the month following the date on which the Party deposits its instrument of ratification, acceptance or approval with the Depositary.

(4) On the date of entry into force of the present Agreement the "Protocol of Cooperation on the Creation of the Regional School of Public Administration "will cease to have effect.

Article 28 Accession

After the Governing Board has adopted the Resolution on the application of a Country to accede to the present Agreement in accordance with Article 7, accession shall take effect upon the first day of the month following the deposit of an instrument of accession with the Depositary.

Article 29 Amendments

(1) The present Agreement may be amended on the proposal of a Member of ReSPA.

(2) Any proposal to amend this Agreement shall be communicated by the Secretariat to the Members of ReSPA at least two months before submission to the Governing Board for consideration and approval.

(3) Amendments to the present Agreement approved pursuant to Paragraph 2 shall be subject to ratification, acceptance or approval by the Members of ReSPA in accordance with their respective legal requirements.

Article 30 Duration

(1) The present Agreement shall remain in force for seven years after the date of its entry into force, with the possibility of extending it by agreement amongst the Members of ReSPA.

(2) Before the end of the 5th year after the date of its entry into force, the Members of ReSPA shall decide by a majority of 2/3 of all Members of ReSPA whether to extend the Agreement.

Article 31 Withdrawal

(1) A Member of ReSPA may withdraw from the present Agreement by written notice of withdrawal addressed to the Depositary. Such notice shall take effect no earlier than the end of ReSPA's financial year after the financial year in which the notice was received by the Depositary.

(2) A Member of ReSPA shall not be discharged, by reason of its withdrawal, from financial obligations which accrued while it was a Member of this Agreement.

Article 32 Depositary

The Government of Montenegro shall be the Depositary for the present Agreement.

In witness thereof the undersigned being duly authorized [illegible] signed this Agreement.
Signed at Podgorica this twenty first day of November 2008 in a single authentic copy in the English language.

For the Government of the Republic of Albania:

For the Government of Bosnia and Herzegovina:

For the Government of the Republic of Croatia:

For the Government of the Republic of Macedonia:

For the Government of Montenegro:

For the Government of the Republic of Serbia:

For the United Nations Interim Administration Mission in Kosovo, acting on behalf of Kosovo pursuant to the United Nations Security Council Resolution 1244:

Montenegro
Ministry of Foreign Affairs

I hereby certify that this is a true copy of the sole original document in English language. deposited in the archives of the Ministry of Foreign Affairs.

Podgorica, 30 December 2008

SECRETARY OF THE MINISTRY

Mirsad Bibović

ДОГОВОР ЗА ОСНОВАЊЕ

НА РЕГИОНАЛНОТО УЧИЛИШТЕ ЗА ЈАВНА АДМИНИСТРАЦИЈА (РеСПА)

Преамбула

Република Албанија, Босна и Херцеговина, Република Хрватска, Република Македонија, Црна Гора, Република Србија и Привремената мисија на ОН во Косово, која дејствува во име на Косово согласно Резолуцијата 1244 на Советот за безбедност на ОН (во понатамошниот текст „Страни"), во присуство на Европската комисија,

Потсетувајќи дека во јуни 2003 година Советот на Европската унија ја поддржа „Агендата од Солун за Западен Балкан: Кон европска интеграција" со што се поттикна формирање на регионален механизам кој негува обука и едукација на јавната администрација,

Потсетувајќи дека на 2 мај 2006 година се потпиша "Протокол за соработка во создавање на Регионално училиште за јавна администрација" од претставници на Република Албанија, Босна и Херцеговина, Република Хрватска, Република Македонија, Државната заедница на Србија и Црна Гора заедно со Република Црна Гора и Република Србија, Привремената мисија на ОН во Косово (УНМИК), која дејствува во име на Косово согласно Резолуцијата 1244 на Советот за безбедност на ОН, во присуство на Европската комисија,

Потсетувајќи дека, во согласност со член V од овој Протокол, Страните разгледаа "понатамошна институционализација на нивната соработка, вклучувајќи учество на сите членки на РеСПА во договорите за финансирање ",

Потсетувајќи на постигнатиот договор во Париз на 31 јануари 2008 година на Шестата сесија на Управниот комитет да се продолжи со основањето на Регионалното училиште за јавна администрација (РеСПА) лоцирано во Црна Гора,

Потсетувајќи на потписот на писмото со намера, потпишано на 12 јуни 2008 година во Словенија,

Се согласија РеСПА да се организира и да функционира во согласност со следниве одредби:

Поглавје I.

Општи одредби

Член 1

Основање

РеСПА се основа како меѓународна организација.

Член 2

Правно својство

РеСПА има правно својство што е неопходно за извршување на нејзините функции и за исполнување на нејзините цели, вклучително и право да склучува договори, да стекнува и отуѓува подвижен и недвижен имот и да покренува судски постапки.

Член 3

Седиште

(1) Седиштето на РеСПА се наоѓа во Даниловград, Црна Гора.

(2) Договор за седиштето се склучува помеѓу РеСПА и Црна Гора.

Поглавје II.

Цели

Член 4

Цели на РеСПА се:

- подобрување на соработката во областа на јавната администрација помеѓу членките на РеСПА;
- јакнење на размената со земјите-членки на Европската унија и Европската економска област;
- јакнење на административните капацитети во јавната администрација на членките на РеСПА како што наложува процесот на европска интеграција;
- развој на човечките ресурси во јавната администрација на членките на РеСПА во согласност со принципите на Европскиот административен простор.

Поглавје III.

Активности

Член 5

Заради исполнување на своите цели, РеСПА презема различни активности, помеѓу другото:

(а) Анализа на регионалните потреби: РеСПА спроведува анализа на потребите од обука во соработка со нејзините членки за да ги идентификува оние потреби од обука коишто можат ефикасно да се преземат на регионално ниво;

(б) Обука за државните службеници: РеСПА организира обука за мешани групи на државни службеници од администрациите на своите членки, вклучувајќи семинари и летни/зимски школи за професионалци од јавната администрација, како и спроведување обука според шеми на мобилност, овозможувајќи им на јавните службеници да стекнат искуство во различни области;

(в) Системи на обука: РеСПА работи на подобрување на институционалната рамка за управување со квалитетна обука и едукација на јавната администрација на своите членки и се стреми кон подобрување на достапноста и квалитетот на системите за обука и едукација кај членките на РеСПА;

(г) Мрежи и размена на практики: РеСПА стимулира соработка помеѓу институциите на јавната администрација на нејзините членки и сродните институции на земјите-членки на ЕУ, како и учеството во меѓународните мрежи, овозможува размена на информации и искуства; РеСПА одржува редовни конференции и ги поддржува меѓународните заедници на практики;

(д) Информатички ресурси: РеСПА поддржува размена на информации преку својата интернет страница, публикување на, на пример, билтен, создавање на заедничка електронска библиотека и издавање на други стручни публикации;

(ѓ) Методологии и материјал за обука: РеСПА помага во изработката на методолошки упатства за ефикасна обука и поттикнува иновации, заеднички развој на материјали за обука и ја зајакнува истражувачката база за обука и едукација на јавната администрација;

Поглавје IV.

Членки, набљудувачи, учесници

Член 6

Членки

Страни на овој Договор се членките на РеСПА.

Член 7

Дополнителни членки

(1) Други земји-кандидатки и потенцијални земји-кандидатки за членство во Европската унија, како што е дефинирано од Европската унија, можат да аплицираат за пристапување кон Договорот и на тој начин да станат членки на РеСПА.

(2) Одлуки во врска со апликациите за пристапување кон Договорот донесува Управниот одбор во согласност со член 11(3) од овој Договор.

Член 8

Набљудувачи

(1) Други земји-кандидатки и потенцијални земји-кандидатки за членство во Европската унија, како што е дефинирано од Европската унија, можат да аплицираат за добивање статус на набљудувач во РеСПА.

(2) Земјите-членки на Европската унија или на Европската економска област, кои значително придонесуваат во РеСПА, финансиски или на друг начин, можат исто така да аплицираат за добивање статус на набљудувач во РеСПА.

(3) Набљудувачите во РеСПА можат да присуствуваат на состаноци и целосно да учествуваат во работата на Управниот одбор, но без право на глас.

(4) Одлуки во врска со тоа дали барателот може да стане набљудувач на РеСПА донесува Управниот одбор во согласност со член 11(3) од Договорот.

Член 9

Учесници

(1) Други земји-кандидатки и потенцијални земји-кандидатки за членство во Европската унија, како што е дефинирано од Европската унија, земјите-членки на Европската унија или на Европската економска област, и други држави и организации, можат да аплицираат за учество во активностите на РеСПА.

(2) Одлуки во врска со апликациите за добивање статус на учесник во активностите на РеСПА донесува Управниот одбор во согласност со член 11(3) од овој Договор.

Поглавје V

Информации

Член 10

Пристап до информации и податоци

Членките на РеСПА се обврзуваат да обезбедат пристап до информации и податоци кои се потребни за извршување на работата на РеСПА во согласност со домашното законодавство.

Поглавје VI.

Акти

Член 11

Одлуки

(1) Управниот одбор на РеСПА донесува одлуки кои што се обврзувачки.

(2) Управниот одбор донесува одлуки за сите прашања коишто се однесуваат на неговите одговорности дефинирани во член 15 (1), вклучително Деловникот за работа, финансиските регулативи, регулативите за вработените и за прием на нови членки.

(3) Одлуки се донесуваат едногласно од страна на сите членки на РеСПА, освен кога се одлучува за продолжување на овој Договор, во согласност со член 30.

Член 12

Други одлуки

Управниот одбор може да донесува одлуки во согласност со својот Деловник за работа.

Поглавје VII.

Управен одбор

Член 13

Управниот одбор е органот кој донесува одлуки во РеСПА.

Член 14

Состав

(1) Управниот одбор се состои од по еден претставник на секоја членка на РеСПА. Претставниците се од министерства или еквивалентни институции, коишто се одговорни за јавната администрација, развој на човечки ресурси или за европски интеграции.

(2) Секоја членка на РеСПА назначува министер, или функционер од ист ранг, како нејзин претставник во Управниот одбор, на состаноците на министерско ниво.

(3) Секоја членка на РеСПА назначува еден виш службеник и еден заменик, како Постојан претставник во Управниот одбор на состаноците на ниво на виши службеници.

(4) Претставник на Европската комисија учествува во Управниот одбор, по службена должност, но без право на глас.

(5) Директорот на Секретаријатот на РеСПА учествува во Управниот одбор, по службена должност, но без право на глас.

(6) Управниот одбор може да покани други држави и организации да присуствуваат и да учествуваат на неговите состаноци, без право на глас.

(7) Управниот одбор може да покани стручни лица да учествуваат на неговите седници.

Член 15

Надлежности

(1) Управниот одбор е надлежен:

а) да обезбеди Насоки за општата политика на РеСПА, во согласност со целите на РеСПА;
б) да обезбеди дека активностите на РеСПА придонесуваат за процесот на европска интеграција;
в) да донесува Годишна програма за работата и буџетот на РеСПА,
г) да добива извештаи и да дејствува согласно истите, вклучувајќи ги и извештаите на независните ревизори,
д) да донесува одлуки по апликациите на другите земји за пристапување кон овој Договор во согласност со член 7 од Договорот,
ѓ) да донесува одлуки по апликации на други земји за добивање статус на набљудувач во РеСПА за период од две години во согласност со член 8 од Договорот, како и одлуки за обновување на статусот на набљудувач,
е) да донесува одлуки по апликации на други земји или организации за учество во активностите на РеСПА во согласност со член 9 од овој Договор; РеСПА може да наплаќа надоместок за ваквото учество во согласност со финансиските регулативи;
ж) да ги донесува финансиските регулативи на РеСПА;
з) да одредува рамка за основниот годишен буџет на РеСПА;
ѕ) да донесе Деловник за работа;
и) да донесува регулативи што се однесуваат на вработените;
ј) да го назначува и разрешува директорот;
к) да одлучува за методот на избирање на независниот(те) ревизор(и) кој го потврдува(ат) регуларното извршување на основниот буџет и спроведувањето на „директно управуваните средства" доделени на РеСПА за финансирање на нејзините активности, во согласност со принципите на ИНТОСАИ кои се однесуваат на вршење ревизија во меѓународните организации, а особено улогата на врвните ревизорски институции;
л) да именува независен(ни) ревизор(и);
љ) да донесе метод и критериуми за избор на обучувачи и експерти;
м) да го одобри Договорот за седиштето;
н) да одобрува предлози за измени на овој Договор.

(2) Управниот одбор може да формира помошни тела со конкретен мандат и да делегира на Секретаријатот и други задачи, кои не се определени во овој договор со цел да се спроведат целите и активностите на РеСПА.

(3) Управниот одбор поднесува годишен извештај за активностите на РеСПА до Европската унија и до членките на РеСПА.

(4) Управниот одбор врши и други задачи коишто се неопходни за постигнување на целите на РеСПА.

Член 16

Функционирање

(1) Управниот одбор се состанува на министерско ниво или на ниво на виши службеници.

(2) Управниот одбор за првпат се состанува во рок од два месеца по влегувањето во сила на овој Договор.

(3) Со Управниот одбор претседава секоја членка на РеСПА со мандат од една година, ротирајќи во согласност со списокот следејќи го редоследот наведен во првиот став од Преамбулата.

(4) Управниот одбор се состанува на министерско ниво најмалку еднаш во годината.

(5) Управниот одбор се состанува на редовни сесии на ниво на виши службеници секои три месеци, а кога е неопходно и на вонредни седници.

Поглавје VIII.

Секретаријат

Член 17

(1) Секретаријатот е извршно тело на РеСПА.

(2) Секретаријатот го сочинуваат Директорот и вработените во РеСПА.

(3) На Секретаријатот му помага технички и помошен персонал.

Член 18

Надлежности

(1) Секретаријатот е одговорен за обезбедување правилно функционирање на РеСПА.

(2) Секретаријатот е одговорен за подготвување на годишната Програма за работа и буџет и поднесување на истата до Управниот одбор за одобрување и за нејзино спроведување.

(3) Секретаријатот поднесува извештаи до Управниот одбор, кои се однесуваат на функционирањето на РеСПА, спроведувањето на Програмата за работа и други прашања, на барање на Управниот одбор.

Член 19

Директор

(1) Директорот се назначува за период од пет години, којшто може да се обнови еднаш.

(2) Директорот раководи со Секретаријатот. Директорот треба да обезбеди регуларно и ефикасно функционирање на РеСПА во согласност со финансиските регулативи и регулативите за вработените. Директорот го известува и одговара пред Управниот одбор.

(3) Директорот доаѓа од една од членките на РеСПА.

(4) Директорот има право да делува во име на РеСПА, вклучувајќи и потпишување на Договорот за седиштето на РеСПА и на договорите кои се неопходни за функционирање на РеСПА, и се во согласност со финансиските регулативи и други одлуки.

(5) Управниот одбор може да го разреши Директорот пред да истече неговиот мандат од оправдани причини. Такви оправдани причини може да вклучат незадоволително работење и сериозна злоупотреба на должност, во согласност со регулативите за вработени, но не и да се ограничат на нив.

Член 20

Услови за вработување

(1) Вработувањето, селекцијата, унапредувањето и сите други аспекти на управувањето со вработени се базираат на заслуги и се во согласност со барањата за еднаков пристап до вработување, правичност, транспарентност, разновидност и учество на сите членки на РеСПА.

(2) Селекцијата на вработените во РеСПА како и на техничкиот и помошен персонал се врши во согласност со регулативите за вработените.

Член 21

Непристрасност

(1) Директорот добива инструкции само од Управниот одбор.

(2) Директорот и вработените на РеСПА нема да бараат, добиваат или да постапуваат по инструкции од која било одделна членка на Управниот одбор или од која било трета страна.

Поглавје IX.

Финансиско управување

Член 22

Финансирање

РеСПА се финансира од придонеси на членките и донации.

Член 23

Основен буџет

(1) Содржината на Основниот буџет се дефинира во финансиските регулативи. Управниот одбор одлучува за основниот годишен буџет на РеСПА во согласност со финансиските регулативи.

(2) Основниот буџет се финансира од буџетите на членките на РеСПА кои придонесуваат со еднаков удел.

(3) Износот на годишниот основен буџет за секоја членка на РеСПА се утврдува на 120.000 евра за 2009 година, и 150.000 евра за 2010 година.

(4) Секоја страна која пристапува кон Договорот, во согласност со постапката од член 7, е должна да го плати целосниот удел за Основниот буџет за цела година во која се случило пристапувањето.

(5) Членките на РеСПА го обезбедуваат својот придонес во првите три месеци од буџетската година на РеСПА, како што е дефинирано во финансиските регулативи на РеСПА. За 2009 година, придонесите се обезбедуваат во рок од еден месец од влегувањето во сила на овој Договор, во согласност со член 27 ставови 2 и 3.

(6) Придонесите за РеСПА во натура, вклучително и од земјата-домаќин, нема да се сметаат како дел од придонесите за Основниот буџет на членките на РеСПА.

(7) РеСПА не смее да влезе во долгови, освен заради промет на оперативна готовина, освен доколку Управниот одбор едногласно одлучил така.

(8) Трошоците за независните ревизори се финансираат од Основниот буџет на РеСПА .

Член 24

Финансирање на активностите на РеСПА

(1) Активностите на РеСПА, како што се опишани во член 5, може да се финансираат од донациите на членките на РеСПА, од набљудувачите или од други донатори, или од Основниот буџет, во согласност со финансиските регулативи.

(2) Со активностите коишто се финансираат од донации можат да управуваат финансиерите или нивните договорни изведувачи. Алтернативно, тие може да бидат доставени до РеСПА и директно со нив да управува Секретаријатот, под директна одговорност на РеСПА („директно управувани средства"). РеСПА може да наплаќа надоместок за „директно управувани средства", во согласност со финансиските регулативи.

Член 25

Финансиски извештаи

(1) Секретаријатот подготвува годишни извештаи за извршувањето на Основниот буџет, како што е определено во финансиските регулативи.

(2) Секретаријатот подготвува извештаи за користењето на „директно управуваните средства", како што е определено во финансиските регулативи на РеСПА.

(3) Секретаријатот исто така подготвува и извештаи за користењето на „директно управуваните средства" во согласност со барањата за одговорност на финансиерот.

(4) Еднаш годишно се врши независна ревизија од страна на независни ревизори на користењето на Основниот буџет и на „директно управуваните средства", добиени од членките на РеСПА, од набљудувачите или од други донатори. Конечните резултати од ревизијата се објавуваат, по завршувањето на пропишаниот процес и по доставувањето коментари од РеСПА.

(5) Извештаите споменати во ставовите (1), (2) и (3) од овој член се предмет на ревизија од страна на независни ревизори.

Поглавје X.

Привилегии, имунитет

Член 26

РеСПА, Директорот и вработените во РеСПА уживаат, кај секоја од членките на РеСПА, привилегии и имунитет коишто се потребни за самостојно извршување на нивните функции, еднакви на применливите делови од Конвенцијата за привилегии и имунитет на Обединетите нации од 1946 година што се применуваат. Конкретно:

(а) РеСПА ужива привилегии и имунитет коишто се еквивалентни на оние утврдени во член II од Конвенцијата.

(б) Директорот и вработените имаат привилегии и имунитет коишто се еквивалентни на оние наведени во член V, оддел 18 од Конвенцијата.

(в) Директорот има дополнителни привилегии и имунитет еквивалентни на оние коишто се наведени во оддел 19 од Конвенцијата.

(г) Управниот одбор ја разгледува можноста за одземање на имунитет и соработува со членките за да обезбеди решавање на споровите на начин којшто е еквивалентен со оној во одделите 20, 21 и 29 од Конвенцијата.

Поглавје XI.

Завршни одредби

Член 27

Ратификација и влегување во сила

(1) Овој Договор се ратификува, прифаќа или одобрува од страните во согласност со нивните соодветни законски барања.

(2) Овој Договор влегува во сила на првиот ден од месецот по датумот на кој пет од седум страни, вклучувајќи ја и Црна Гора, депонирале свои инструменти за ратификација, прифаќање или одобрување кај Депозитарот.

(3) За страните коишто го ратификуваат, прифаќаат или одобруваат Договорот по депонирање на петтиот инструмент за ратификација, прифаќање или одобрување, Договорот влегува во сила првиот ден од месецот по датумот на кој страната го депонирала инструментот за ратификација, прифаќање или одобрување кај Депозитарот.

(4) Со денот на влегување во сила на овој Договор престанува да важи „Протоколот за соработка за формирање на Регионалното училиште за јавна администрација".

Член 28

Пристапување

(1) Откако Управниот одбор ја донесува Одлуката по апликацијата на одредена земја за пристапување кон овој Договор во согласност со член 7,

пристапувањето влегува во сила првиот ден од месецот по датумот на депонирање на инструментот за пристапување кај Депозитарот.

Член 29

Измени

(1) Овој Договор може да биде изменет на предлог на членка на РеСПА.

(2) Секој предлог за изменување на овој Договор, Секретаријатот го доставува до членките на РеСПА најмалку два месеци пред поднесување на истите до Управниот одбор за разгледување и одобрување.

(3) Измените на Договорот коишто се одобрени во согласност со став 2, се предмет на ратификација, прифаќање или одобрување од членките на РеСПА во согласност со соодветните законски барања.

Член 30

Времетраење

(1) Овој Договор останува во сила 7 години по денот на неговото влегување во сила, со можност за продолжување на истиот со договор помеѓу членките на РеСПА.

(2) Пред да истече петтата година од денот на влегување во сила на овој Договор, членките на РеСПА одлучуваат дали да го продолжат Договорот со двотретинско мнозинство од гласовите од сите членки на РеСПА.

Член 31

Повлекување

(1) Членка на РеСПА може да се повлече од овој Договор со писмено известување за повлекување адресирано до Депозитарот. Ова известување влегува во сила не порано од крајот на финансиската година на РеСПА по онаа финансиска година во која Депозитарот го добил известувањето.

(2) Членка на РеСПА нема да биде ослободена, заради повлекување, од финансиските обврски кои се наталожиле додека истата била членка на Договорот.

Член 32

Депозитар

Депозитар на овој Договор е Владата на Црна Гора.

Со ова, долупотпишаните, кои се прописно овластени, го потпишаа овој Договор.

Потпишано во Подгорица, на дваесет и првиот ден од месец ноември, 2008 година, во единствен оригинален примерок на англиски јазик.

За Владата на Република Албанија:

_____

За Владата на Босна и Херцеговина:

_____

За Владата на Република Хрватска:

_____

За Владата на Република Македонија:

_____

За Владата на Црна Гора:

_____

За Владата на Република Србија:

_____

За Привремената мисија на Обединетите нации во Косово, во име на Косово, во согласност со Резолуцијата 1244 на Советот за безбедност на Обединетите нации:

_____

Член 3

Секретаријатот за европски прашања и Агенцијата за државни службеници се определуваат како надлежни државни органи што ќе се грижат за извршување на Договорот за основање на регионалното училиште за јавна администрација (РеСПА).

Член 4

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во "Службен весник на Република Македонија".

L I G J
PËR RATIFIKIMIN E MARRËVESHJES PËR THEMELIMIN E SHKOLLËS RAJONALE PËR ADMINISTRATË PUBLIKE (RESPA)

Neni 1

Ratifikohet Marrëveshja për themelimin e Shkollës rajonale për administratë publike (ReSPA), e nënshkruar në Podgoricë, më 21 nëntor 2008.

Neni 2

Marrëveshja origjinale në gjuhën angleze dhe në përkthim në gjuhën maqedonase është:

Neni 3

Sekretariati për çështje evropiane dhe Agjencia për Nëpunës Shtetërorë përcaktohen si organe kompetente shtetërore që do të kujdesen për zbatimin e Marrëveshjes për themelimin e Shkollës rajonale për administratë publike (ReSPA).

Neni 4

Ky ligj hyn në fuqi ditën e tetë nga dita e shpalljes në "Gazetën zyrtare të Republikës së Maqedonisë".

12.

Врз основа на член 75 ставови 1 и 2 од Уставот на Република Македонија, претседателот на Република Македонија и претседателот на Собранието на Република Македонија издаваат

У К А З

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА РАТИФИКАЦИЈА НА КОНВЕНЦИЈАТА НА СОВЕТОТ НА ЕВРОПА ЗА ПЕРЕЊЕ, ОТКРИВАЊЕ, ЗАПЛЕНА И КОНФИСКАЦИЈА НА ПРИНОСИ ОД КАЗНИВО ДЕЛО И ФИНАНСИРАЊЕ ТЕРОРИЗАМ

Се прогласува Законот за ратификација на Конвенцијата на Советот на Европа за перење, откривање, заплена и конфискација на приноси од казниво дело и финансирање тероризам,

што Собранието на Република Македонија го донесе на седницата одржана на 10 април 2009 година.

Бр. 07-1749/1
10 април 2009 година
Скопје

Претседател
на Република Македонија,
Бранко Црвенковски, с.р.

Претседател
на Собранието на Република
Македонија,
Трајко Вељаноски, с.р.

З А К О Н

ЗА РАТИФИКАЦИЈА НА КОНВЕНЦИЈАТА НА СОВЕТОТ НА ЕВРОПА ЗА ПЕРЕЊЕ, ОТКРИВАЊЕ, ЗАПЛЕНА И КОНФИСКАЦИЈА НА ПРИНОСИ ОД КАЗНИВО ДЕЛО И ФИНАНСИРАЊЕ ТЕРОРИЗАМ

Член 1

Се ратификува Конвенцијата на Советот на Европа за перење, откривање, заплена и конфискација на приноси од казниво дело и финансирање тероризам, усвоена на 16 мај 2005 година во Варшава.

Член 2

Конвенцијата во оригинал на англиски јазик и во превод на македонски јазик, гласи:

Council of Europe Treaty Series - No. 198

Council of Europe Convention on Laundering, Search, Seizure and Confiscation of the Proceeds from Crime and on the Financing of Terrorism

Warsaw, 16.V.2005

CETS 198 – Laundering of the Proceeds from Crime and Financing of Terrorism, 16.V.2005

Preamble

The member States of the Council of Europe and the other Signatories hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its members;

Convinced of the need to pursue a common criminal policy aimed at the protection of society;

Considering that the fight against serious crime, which has become an increasingly international problem, calls for the use of modern and effective methods on an international scale;

Believing that one of these methods consists in depriving criminals of the proceeds from crime and instrumentalities;

Considering that for the attainment of this aim a well-functioning system of international co-operation also must be established;

Bearing in mind the Council of Europe Convention on Laundering, Search, Seizure and Confiscation of the Proceeds from Crime (ETS No. 141 – hereinafter referred to as "the 1990 Convention");

Recalling also Resolution 1373(2001) on threats to international peace and security caused by terrorist acts adopted by the Security Council of the United Nations on 28 September 2001, and particularly its paragraph 3.d;

Recalling the International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism, adopted by the General Assembly of the United Nations on 9 December 1999 and particularly its Articles 2 and 4, which oblige States Parties to establish the financing of terrorism as a criminal offence;

Convinced of the necessity to take immediate steps to ratify and to implement fully the International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism, cited above,

Have agreed as follows:

Chapter I – Use of terms

Article 1 – Use of terms

For the purposes of this Convention:

a "proceeds" means any economic advantage, derived from or obtained, directly or indirectly, from criminal offences. It may consist of any property as defined in sub-paragraph b of this article;

b "property" includes property of any description, whether corporeal or incorporeal, movable or immovable, and legal documents or instruments evidencing title to or interest in such property;

c "instrumentalities" means any property used or intended to be used, in any manner, wholly or in part, to commit a criminal offence or criminal offences;

d "confiscation" means a penalty or a measure, ordered by a court following proceedings in relation to a criminal offence or criminal offences resulting in the final deprivation of property;

e "predicate offence" means any criminal offence as a result of which proceeds were generated that may become the subject of an offence as defined in Article 9 of this Convention.

f "financial intelligence unit" (hereinafter referred to as "FIU") means a central, national agency responsible for receiving (and, as permitted, requesting), analysing and disseminating to the competent authorities, disclosures of financial information

i concerning suspected proceeds and potential financing of terrorism, or

ii required by national legislation or regulation,

in order to combat money laundering and financing of terrorism;

g "freezing" or "seizure" means temporarily prohibiting the transfer, destruction, conversion, disposition or movement of property or temporarily assuming custody or control of property on the basis of an order issued by a court or other competent authority;

h "financing of terrorism" means the acts set out in Article 2 of the International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism, cited above.

Chapter II – Financing of terrorism

Article 2 – Application of the Convention to the financing of terrorism

1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to enable it to apply the provisions contained in Chapters III, IV and V of this Convention to the financing of terrorism.

2 In particular, each Party shall ensure that it is able to search, trace, identify, freeze, seize and confiscate property, of a licit or illicit origin, used or allocated to be used by any means, in whole or in part, for the financing of terrorism, or the proceeds of this offence, and to provide co-operation to this end to the widest possible extent.

Chapter III – Measures to be taken at national level

Section 1 – General provisions

Article 3 – Confiscation measures

1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to enable it to confiscate instrumentalities and proceeds or property the value of which corresponds to such proceeds and laundered property.

2 Provided that paragraph 1 of this article applies to money laundering and to the categories of offences in the appendix to the Convention, each Party may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that paragraph 1 of this article applies

a only in so far as the offence is punishable by deprivation of liberty or a detention order for a maximum of more than one year. However, each Party may make a declaration on this provision in respect of the confiscation of the proceeds from tax offences for the sole purpose of being able to confiscate such proceeds, both nationally and through international cooperation, under national and international tax-debt recovery legislation; and/or

b only to a list of specified offences.

3 Parties may provide for mandatory confiscation in respect of offences which are subject to the confiscation regime. Parties may in particular include in this provision the offences of money laundering, drug trafficking, trafficking in human beings and any other serious offence.

4 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to require that, in respect of a serious offence or offences as defined by national law, an offender demonstrates the origin of alleged proceeds or other property liable to confiscation to the extent that such a requirement is consistent with the principles of its domestic law.

Article 4 – Investigative and provisional measures

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to enable it to identify, trace, freeze or seize rapidly property which is liable to confiscation pursuant to Article 3, in order in particular to facilitate the enforcement of a later confiscation.

Article 5 – Freezing, seizure and confiscation

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that the measures to freeze, seize and confiscate also encompass:

a the property into which the proceeds have been transformed or converted;

b property acquired from legitimate sources, if proceeds have been intermingled, in whole or in part, with such property, up to the assessed value of the intermingled proceeds;

c income or other benefits derived from proceeds, from property into which proceeds of crime have been transformed or converted or from property with which proceeds of crime have been intermingled, up to the assessed value of the intermingled proceeds, in the same manner and to the same extent as proceeds.

Article 6 – Management of frozen or seized property

Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to ensure proper management of frozen or seized property in accordance with Articles 4 and 5 of this Convention.

Article 7 – Investigative powers and techniques

1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to empower its courts or other competent authorities to order that bank, financial or commercial records be made available or be seized in order to carry out the actions referred to in Articles 3, 4 and 5. A Party shall not decline to act under the provisions of this article on grounds of bank secrecy.

2 Without prejudice to paragraph 1, each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to enable it to:

a determine whether a natural or legal person is a holder or beneficial owner of one or more accounts, of whatever nature, in any bank located in its territory and, if so obtain all of the details of the identified accounts;

b obtain the particulars of specified bank accounts and of banking operations which have been carried out during a specified period through one or more specified accounts, including the particulars of any sending or recipient account;

c monitor, during a specified period, the banking operations that are being carried out through one or more identified accounts; and,

d ensure that banks do not disclose to the bank customer concerned or to other third persons that information has been sought or obtained in accordance with sub-paragraphs a, b, or c, or that an investigation is being carried out.

Parties shall consider extending this provision to accounts held in non-bank financial institutions.

3 Each Party shall consider adopting such legislative and other measures as may be necessary to enable it to use special investigative techniques facilitating the identification and tracing of proceeds and the gathering of evidence related thereto, such as observation, interception of telecommunications, access to computer systems and order to produce specific documents.

Article 8 – Legal remedies

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that interested parties affected by measures under Articles 3, 4 and 5 and such other provisions in this Section as are relevant, shall have effective legal remedies in order to preserve their rights.

Article 9 – Laundering offences

1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as offences under its domestic law, when committed intentionally:

a the conversion or transfer of property, knowing that such property is proceeds, for the purpose of concealing or disguising the illicit origin of the property or of assisting any person who is involved in the commission of the predicate offence to evade the legal consequences of his actions;

b the concealment or disguise of the true nature, source, location, disposition, movement, rights with respect to, or ownership of, property, knowing that such property is proceeds;

and, subject to its constitutional principles and the basic concepts of its legal system;

c the acquisition, possession or use of property, knowing, at the time of receipt, that such property was proceeds;

d participation in, association or conspiracy to commit, attempts to commit and aiding, abetting, facilitating and counselling the commission of any of the offences established in accordance with this article.

2 For the purposes of implementing or applying paragraph 1 of this article:

a it shall not matter whether the predicate offence was subject to the criminal jurisdiction of the Party;

b it may be provided that the offences set forth in that paragraph do not apply to the persons who committed the predicate offence;

c knowledge, intent or purpose required as an element of an offence set forth in that paragraph may be inferred from objective, factual circumstances.

3 Each Party may adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as an offence under its domestic law all or some of the acts referred to in paragraph 1 of this Article, in either or both of the following cases where the offender

a suspected that the property was proceeds,

b ought to have assumed that the property was proceeds.

4 Provided that paragraph 1 of this article applies to the categories of predicate offences in the appendix to the Convention, each State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that paragraph 1 of this article applies:

a only in so far as the predicate offence is punishable by deprivation of liberty or a detention order for a maximum of more than one year, or for those Parties that have a minimum threshold for offences in their legal system, in so far as the offence is punishable by deprivation of liberty or a detention order for a minimum of more than six months; and/or

b only to a list of specified predicate offences; and/or

c to a category of serious offences in the national law of the Party.

5 Each Party shall ensure that a prior or simultaneous conviction for the predicate offence is not a prerequisite for a conviction for money laundering.

6 Each Party shall ensure that a conviction for money laundering under this Article is possible where it is proved that the property, the object of paragraph 1.a or b of this article, originated from a predicate offence, without it being necessary to establish precisely which offence.

7 Each Party shall ensure that predicate offences for money laundering extend to conduct that occurred in another State, which constitutes an offence in that State, and which would have constituted a predicate offence had it occurred domestically. Each Party may provide that the only prerequisite is that the conduct would have constituted a predicate offence had it occurred domestically.

Article 10 – Corporate liability

1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that legal persons can be held liable for the criminal offences of money laundering established in accordance with this Convention, committed for their benefit by any natural person, acting either individually or as part of an organ of the legal person, who has a leading position within the legal person, based on:

a a power of representation of the legal person; or

b an authority to take decisions on behalf of the legal person; or

c an authority to exercise control within the legal person,

as well as for involvement of such a natural person as accessory or instigator in the above-mentioned offences.

2 Apart from the cases already provided for in paragraph 1, each Party shall take the necessary measures to ensure that a legal person can be held liable where the lack of supervision or control by a natural person referred to in paragraph 1 has made possible the commission of the criminal offences mentioned in paragraph 1 for the benefit of that legal person by a natural person under its authority.

3 Liability of a legal person under this Article shall not exclude criminal proceedings against natural persons who are perpetrators, instigators of, or accessories to, the criminal offences mentioned in paragraph 1.

4 Each Party shall ensure that legal persons held liable in accordance with this Article, shall be subject to effective, proportionate and dissuasive criminal or non-criminal sanctions, including monetary sanctions.

Article 11 – Previous decisions

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to provide for the possibility of taking into account, when determining the penalty, final decisions against a natural or legal person taken in another Party in relation to offences established in accordance with this Convention.

Section 2 - Financial intelligence unit (FIU) and prevention

Article 12 – Financial intelligence unit (FIU)

1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish an FIU as defined in this Convention.

2 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that its FIU has access, directly or indirectly, on a timely basis to the financial, administrative and law enforcement information that it requires to properly undertake its functions, including the analysis of suspicious transaction reports.

Article 13 – Measures to prevent money laundering

1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to institute a comprehensive domestic regulatory and supervisory or monitoring regime to prevent money laundering and shall take due account of applicable international standards, including in particular the recommendations adopted by the Financial Action Task Force on Money Laundering (FATF).

2 In that respect, each Party shall adopt, in particular, such legislative and other measures as may be necessary to:

a require legal and natural persons which engage in activities which are particularly likely to be used for money laundering purposes, and as far as these activities are concerned, to:

i identify and verify the identity of their customers and, where applicable, their ultimate beneficial owners, and to conduct ongoing due diligence on the business relationship, while taking into account a risk based approach;

ii report suspicions on money laundering subject to safeguard;

iii take supporting measures, such as record keeping on customer identification and transactions, training of personnel and the establishment of internal policies and procedures, and if appropriate, adapted to their size and nature of business;

b prohibit, as appropriate, the persons referred to in sub-paragraph a from disclosing the fact that a suspicious transaction report or related information has been transmitted or that a money laundering investigation is being or may be carried out;

c ensure that the persons referred to in sub-paragraph a are subject to effective systems for monitoring, and where applicable supervision, with a view to ensure their compliance with the requirements to combat money laundering, where appropriate on a risk sensitive basis.

3 In that respect, each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to detect the significant physical cross border transportation of cash and appropriate bearer negotiable instruments.

Article 14 – Postponement of domestic suspicious transactions

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to permit urgent action to be taken by the FIU or, as appropriate, by any other competent authorities or body, when there is a suspicion that a transaction is related to money laundering, to suspend or withhold consent to a transaction going ahead in order to analyse the transaction and confirm the suspicion. Each party may restrict such a measure to cases where a suspicious transaction report has been submitted. The maximum duration of any suspension or withholding of consent to a transaction shall be subject to any relevant provisions in national law.

Chapter IV – International co-operation

Section 1 – Principles of international co-operation

Article 15 – General principles and measures for international co-operation

1 The Parties shall mutually co-operate with each other to the widest extent possible for the purposes of investigations and proceedings aiming at the confiscation of instrumentalities and proceeds.

2 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to enable it to comply, under the conditions provided for in this chapter, with requests:

a for confiscation of specific items of property representing proceeds or instrumentalities, as well as for confiscation of proceeds consisting in a requirement to pay a sum of money corresponding to the value of proceeds;

b for investigative assistance and provisional measures with a view to either form of confiscation referred to under a above.

3 Investigative assistance and provisional measures sought in paragraph 2.b shall be carried out as permitted by and in accordance with the internal law of the requested Party. Where the request concerning one of these measures specifies formalities or procedures which are necessary under the law of the requesting Party, even if unfamiliar to the requested Party, the latter shall comply with such requests to the extent that the action sought is not contrary to the fundamental principles of its law.

4 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to ensure that the requests coming from other Parties in order to identify, trace, freeze or seize the proceeds and instrumentalities, receive the same priority as those made in the framework of internal procedures.

Section 2 – Investigative assistance

Article 16 – Obligation to assist

The Parties shall afford each other, upon request, the widest possible measure of assistance in the identification and tracing of instrumentalities, proceeds and other property liable to confiscation. Such assistance shall include any measure providing and securing evidence as to the existence, location or movement, nature, legal status or value of the aforementioned property.

Article 17 – Requests for information on bank accounts

1 Each Party shall, under the conditions set out in this article, take the measures necessary to determine, in answer to a request sent by another Party, whether a natural or legal person that is the subject of a criminal investigation holds or controls one or more accounts, of whatever nature, in any bank located in its territory and, if so, provide the particulars of the identified accounts.

2 The obligation set out in this article shall apply only to the extent that the information is in the possession of the bank keeping the account.

3 In addition to the requirements of Article 37, the requesting party shall, in the request:

a state why it considers that the requested information is likely to be of substantial value for the purpose of the criminal investigation into the offence;

b state on what grounds it presumes that banks in the requested Party hold the account and specify, to the widest extent possible, which banks and/or accounts may be involved; and

c include any additional information available which may facilitate the execution of the request.

4 The requested Party may make the execution of such a request dependant on the same conditions as it applies in respect of requests for search and seizure.

5 Each State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that this article applies only to the categories of offences specified in the list contained in the appendix to this Convention.

6 Parties may extend this provision to accounts held in non-bank financial institutions. Such extension may be made subject to the principle of reciprocity.

Article 18 – Requests for information on banking transactions

1 On request by another Party, the requested Party shall provide the particulars of specified bank accounts and of banking operations which have been carried out during a specified period through one or more accounts specified in the request, including the particulars of any sending or recipient account.

2 The obligation set out in this Article shall apply only to the extent that the information is in the possession of the bank holding the account.

3 In addition to the requirements of Article 37, the requesting Party shall in its request indicate why it considers the requested information relevant for the purpose of the criminal investigation into the offence.

4 The requested Party may make the execution of such a request dependant on the same conditions as it applies in respect of requests for search and seizure.

5 Parties may extend this provision to accounts held in non-bank financial institutions. Such extension may be made subject to the principle of reciprocity.

Article 19 – Requests for the monitoring of banking transactions

1 Each Party shall ensure that, at the request of another Party, it is able to monitor, during a specified period, the banking operations that are being carried out through one or more accounts specified in the request and communicate the results thereof to the requesting Party.

2 In addition to the requirements of Article 37, the requesting Party shall in its request indicate why it considers the requested information relevant for the purpose of the criminal investigation into the offence.

3 The decision to monitor shall be taken in each individual case by the competent authorities of the requested Party, with due regard for the national law of that Party.

4 The practical details regarding the monitoring shall be agreed between the competent authorities of the requesting and requested Parties.

5 Parties may extend this provision to accounts held in non-bank financial institutions.

Article 20 – Spontaneous information

Without prejudice to its own investigations or proceedings, a Party may without prior request forward to another Party information on instrumentalities and proceeds, when it considers that the disclosure of such information might assist the receiving Party in initiating or carrying out investigations or proceedings or might lead to a request by that Party under this chapter.

Section 3 – Provisional measures

Article 21 – Obligation to take provisional measures

1 At the request of another Party which has instituted criminal proceedings or proceedings for the purpose of confiscation, a Party shall take the necessary provisional measures, such as freezing or seizing, to prevent any dealing in, transfer or disposal of property which, at a later stage, may be the subject of a request for confiscation or which might be such as to satisfy the request.

2 A Party which has received a request for confiscation pursuant to Article 23 shall, if so requested, take the measures mentioned in paragraph 1 of this article in respect of any property which is the subject of the request or which might be such as to satisfy the request.

Article 22 – Execution of provisional measures

1 After the execution of the provisional measures requested in conformity with paragraph 1 of Article 21, the requesting Party shall provide spontaneously and as soon as possible to the requested Party all information which may question or modify the extent of these measures. The requesting Party shall also provide without delays all complementary information requested by the requested Party and which is necessary for the implementation of and the follow up to the provisional measures.

2 Before lifting any provisional measure taken pursuant to this article, the requested Party shall, wherever possible, give the requesting Party an opportunity to present its reasons in favour of continuing the measure.

Section 4 – Confiscation

Article 23 – Obligation to confiscate

1 A Party, which has received a request made by another Party for confiscation concerning instrumentalities or proceeds, situated in its territory, shall:

a enforce a confiscation order made by a court of a requesting Party in relation to such instrumentalities or proceeds; or

b submit the request to its competent authorities for the purpose of obtaining an order of confiscation and, if such order is granted, enforce it.

2 For the purposes of applying paragraph 1.b of this article, any Party shall whenever necessary have competence to institute confiscation proceedings under its own law.

3 The provisions of paragraph 1 of this article shall also apply to confiscation consisting in a requirement to pay a sum of money corresponding to the value of proceeds, if property on which the confiscation can be enforced is located in the requested Party. In such cases, when enforcing confiscation pursuant to paragraph 1, the requested Party shall, if payment is not obtained, realise the claim on any property available for that purpose.

4 If a request for confiscation concerns a specific item of property, the Parties may agree that the requested Party may enforce the confiscation in the form of a requirement to pay a sum of money corresponding to the value of the property.

5 The Parties shall co-operate to the widest extent possible under their domestic law with those Parties which request the execution of measures equivalent to confiscation leading to the deprivation of property, which are not criminal sanctions, in so far as such measures are ordered by a judicial authority of the requesting Party in relation to a criminal offence, provided that it has been established that the property constitutes proceeds or other property in the meaning of Article 5 of this Convention.

Article 24 – Execution of confiscation

1 The procedures for obtaining and enforcing the confiscation under Article 23 shall be governed by the law of the requested Party.

2 The requested Party shall be bound by the findings as to the facts in so far as they are stated in a conviction or judicial decision of the requesting Party or in so far as such conviction or judicial decision is implicitly based on them.

3 Each State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that paragraph 2 of this article applies only subject to its constitutional principles and the basic concepts of its legal system.

4 If the confiscation consists in the requirement to pay a sum of money, the competent authority of the requested Party shall convert the amount thereof into the currency of that Party at the rate of exchange ruling at the time when the decision to enforce the confiscation is taken.

5 In the case of Article 23, paragraph 1.a, the requesting Party alone shall have the right to decide on any application for review of the confiscation order.

Article 25 – Confiscated property

1 Property confiscated by a Party pursuant to Articles 23 and 24 of this Convention, shall be disposed of by that Party in accordance with its domestic law and administrative procedures.

2 When acting on the request made by another Party in accordance with Articles 23 and 24 of this Convention, Parties shall, to the extent permitted by domestic law and if so requested, give priority consideration to returning the confiscated property to the requesting Party so that it can give compensation to the victims of the crime or return such property to their legitimate owners.

3 When acting on the request made by another Party in accordance with Articles 23 and 24 of this Convention, a Party may give special consideration to concluding agreements or arrangements on sharing with other Parties, on a regular or case-by-case basis, such property, in accordance with its domestic law or administrative procedures.

Article 26 – Right of enforcement and maximum amount of confiscation

1 A request for confiscation made under Articles 23 and 24 does not affect the right of the requesting Party to enforce itself the confiscation order.

2 Nothing in this Convention shall be so interpreted as to permit the total value of the confiscation to exceed the amount of the sum of money specified in the confiscation order. If a Party finds that this might occur, the Parties concerned shall enter into consultations to avoid such an effect.

Article 27 – Imprisonment in default

The requested Party shall not impose imprisonment in default or any other measure restricting the liberty of a person as a result of a request under Article 23, if the requesting Party has so specified in the request.

Section 5 – Refusal and postponement of co-operation

Article 28 – Grounds for refusal

1 Co-operation under this chapter may be refused if:

a the action sought would be contrary to the fundamental principles of the legal system of the requested Party; or

b the execution of the request is likely to prejudice the sovereignty, security, ordre public or other essential interests of the requested Party; or

c in the opinion of the requested Party, the importance of the case to which the request relates does not justify the taking of the action sought; or

d the offence to which the request relates is a fiscal offence, with the exception of the financing of terrorism;

e the offence to which the request relates is a political offence, with the exception of the financing of terrorism; or

f the requested Party considers that compliance with the action sought would be contrary to the principle of *ne bis in idem*; or

g the offence to which the request relates would not be an offence under the law of the requested Party if committed within its jurisdiction. However, this ground for refusal applies to co-operation under Section 2 only in so far as the assistance sought involves coercive action. Where dual criminality is required for co-operation under this chapter, that requirement shall be deemed to be satisfied regardless of whether both Parties place the offence within the same category of offences or denominate the offence by the same terminology, provided that both Parties criminalise the conduct underlying the offence.

2 Co-operation under Section 2, in so far as the assistance sought involves coercive action, and under Section 3 of this chapter, may also be refused if the measures sought could not be taken under the domestic law of the requested Party for the purposes of investigations or proceedings, had it been a similar domestic case.

3 Where the law of the requested Party so requires, co-operation under Section 2, in so far as the assistance sought involves coercive action, and under Section 3 of this chapter may also be refused if the measures sought or any other measures having similar effects would not be permitted under the law of the requesting Party, or, as regards the competent authorities of the requesting Party, if the request is not authorised by either a judge or another judicial authority, including public prosecutors, any of these authorities acting in relation to criminal offences.

4 Co-operation under Section 4 of this chapter may also be refused if:

a under the law of the requested Party confiscation is not provided for in respect of the type of offence to which the request relates; or

b without prejudice to the obligation pursuant to Article 23, paragraph 3, it would be contrary to the principles of the domestic law of the requested Party concerning the limits of confiscation in respect of the relationship between an offence and:

i an economic advantage that might be qualified as its proceeds; or

ii property that might be qualified as its instrumentalities; or

c under the law of the requested Party confiscation may no longer be imposed or enforced because of the lapse of time; or

d without prejudice to Article 23, paragraph 5, the request does not relate to a previous conviction, or a decision of a judicial nature or a statement in such a decision that an offence or several offences have been committed, on the basis of which the confiscation has been ordered or is sought; or

e confiscation is either not enforceable in the requesting Party, or it is still subject to ordinary means of appeal; or

f the request relates to a confiscation order resulting from a decision rendered in absentia of the person against whom the order was issued and, in the opinion of the requested Party, the proceedings conducted by the requesting Party leading to such decision did not satisfy the minimum rights of defence recognised as due to everyone against whom a criminal charge is made.

5 For the purpose of paragraph 4.f of this article a decision is not considered to have been rendered *in absentia* if:

a it has been confirmed or pronounced after opposition by the person concerned; or

b it has been rendered on appeal, provided that the appeal was lodged by the person concerned.

6 When considering, for the purposes of paragraph 4.f of this article if the minimum rights of defence have been satisfied, the requested Party shall take into account the fact that the person concerned has deliberately sought to evade justice or the fact that that person, having had the possibility of lodging a legal remedy against the decision made *in absentia*, elected not to do so. The same will apply when the person concerned, having been duly served with the summons to appear, elected not to do so nor to ask for adjournment.

7 A Party shall not invoke bank secrecy as a ground to refuse any co-operation under this chapter. Where its domestic law so requires, a Party may require that a request for co-operation which would involve the lifting of bank secrecy be authorised by either a judge or another judicial authority, including public prosecutors, any of these authorities acting in relation to criminal offences.

8 Without prejudice to the ground for refusal provided for in paragraph 1.a of this article:

a the fact that the person under investigation or subjected to a confiscation order by the authorities of the requesting Party is a legal person shall not be invoked by the requested Party as an obstacle to affording any co-operation under this chapter;

b the fact that the natural person against whom an order of confiscation of proceeds has been issued has died or the fact that a legal person against whom an order of confiscation of proceeds has been issued has subsequently been dissolved shall not be invoked as an obstacle to render assistance in accordance with Article 23, paragraph 1.a.

c the fact that the person under investigation or subjected to a confiscation order by the authorities of the requesting Party is mentioned in the request both as the author of the underlying criminal offence and of the offence of money laundering, in accordance with Article 9.2.b of this Convention, shall not be invoked by the requested Party as an obstacle to affording any co-operation under this chapter.

Article 29 – Postponement

The requested Party may postpone action on a request if such action would prejudice investigations or proceedings by its authorities.

Article 30 – Partial or conditional granting of a request

Before refusing or postponing co-operation under this chapter, the requested Party shall, where appropriate after having consulted the requesting Party, consider whether the request may be granted partially or subject to such conditions as it deems necessary.

Section 6 – Notification and protection of third parties' rights

Article 31 – Notification of documents

1 The Parties shall afford each other the widest measure of mutual assistance in the serving of judicial documents to persons affected by provisional measures and confiscation.

2 Nothing in this article is intended to interfere with:

a the possibility of sending judicial documents, by postal channels, directly to persons abroad;

b the possibility for judicial officers, officials or other competent authorities of the Party of origin to effect service of judicial documents directly through the consular authorities of that Party or through judicial officers, officials or other competent authorities of the Party of destination,

unless the Party of destination makes a declaration to the contrary to the Secretary General of the Council of Europe at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

3 When serving judicial documents to persons abroad affected by provisional measures or confiscation orders issued in the sending Party, this Party shall indicate what legal remedies are available under its law to such persons.

Article 32 – Recognition of foreign decisions

1 When dealing with a request for co-operation under Sections 3 and 4, the requested Party shall recognise any judicial decision taken in the requesting Party regarding rights claimed by third parties.

2 Recognition may be refused if:

a third parties did not have adequate opportunity to assert their rights; or

b the decision is incompatible with a decision already taken in the requested Party on the same matter; or

c it is incompatible with the ordre public of the requested Party; or

d the decision was taken contrary to provisions on exclusive jurisdiction provided for by the law of the requested Party.

Section 7 – Procedural and other general rules

Article 33 – Central authority

1 The Parties shall designate a central authority or, if necessary, authorities, which shall be responsible for sending and answering requests made under this chapter, the execution of such requests or the transmission of them to the authorities competent for their execution.

2 Each Party shall, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, communicate to the Secretary General of the Council of Europe the names and addresses of the authorities designated in pursuance of paragraph 1 of this article.

Article 34 – Direct communication

1 The central authorities shall communicate directly with one another.

2 In the event of urgency, requests or communications under this chapter may be sent directly by the judicial authorities, including public prosecutors, of the requesting Party to such authorities of the requested Party. In such cases a copy shall be sent at the same time to the central authority of the requested Party through the central authority of the requesting Party.

3 Any request or communication under paragraphs 1 and 2 of this article may be made through the International Criminal Police Organisation (Interpol).

4 Where a request is made pursuant to paragraph 2 of this article and the authority is not competent to deal with the request, it shall refer the request to the competent national authority and inform directly the requesting Party that it has done so.

5 Requests or communications under Section 2 of this chapter, which do not involve coercive action, may be directly transmitted by the competent authorities of the requesting Party to the competent authorities of the requested Party.

6 Draft requests or communications under this chapter may be sent directly by the judicial authorities of the requesting Party to such authorities of the requested Party prior to a formal request to ensure that it can be dealt with efficiently upon receipt and contains sufficient information and supporting documentation for it to meet the requirements of the legislation of the requested Party.

Article 35 – Form of request and languages

1 All requests under this chapter shall be made in writing. They may be transmitted electronically, or by any other means of telecommunication, provided that the requesting Party is prepared, upon request, to produce at any time a written record of such communication and the original. However each Party may, at any time, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, indicate the conditions in which it is ready to accept and execute requests received electronically or by any other means of communication.

2 Subject to the provisions of paragraph 3 of this article, translations of the requests or supporting documents shall not be required.

3 At the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, any State or the European Community may communicate to the Secretary General of the Council of Europe a declaration that it reserves the right to require that requests made to it and documents supporting such requests be accompanied by a translation into its own language or into one of the official languages of the Council of Europe or into such one of these languages as it shall indicate. It may on that occasion declare its readiness to accept translations in any other language as it may specify. The other Parties may apply the reciprocity rule.

Article 36 – Legalisation

Documents transmitted in application of this chapter shall be exempt from all legalisation formalities.

Article 37 – Content of request

1 Any request for co-operation under this chapter shall specify:

a the authority making the request and the authority carrying out the investigations or proceedings;

b the object of and the reason for the request;

c the matters, including the relevant facts (such as date, place and circumstances of the offence) to which the investigations or proceedings relate, except in the case of a request for notification;

d in so far as the co-operation involves coercive action:

i the text of the statutory provisions or, where this is not possible, a statement of the relevant law applicable; and

ii an indication that the measure sought or any other measures having similar effects could be taken in the territory of the requesting Party under its own law;

e where necessary and in so far as possible:

i details of the person or persons concerned, including name, date and place of birth, nationality and location, and, in the case of a legal person, its seat; and

ii the property in relation to which co-operation is sought, its location, its connection with the person or persons concerned, any connection with the offence, as well as any available information about other persons, interests in the property; and

f any particular procedure the requesting Party wishes to be followed.

2 A request for provisional measures under Section 3 in relation to seizure of property on which a confiscation order consisting in the requirement to pay a sum of money may be realised shall also indicate a maximum amount for which recovery is sought in that property.

3 In addition to the indications mentioned in paragraph 1, any request under Section 4 shall contain:

a in the case of Article 23, paragraph 1.a:

i a certified true copy of the confiscation order made by the court in the requesting Party and a statement of the grounds on the basis of which the order was made, if they are not indicated in the order itself;

ii an attestation by the competent authority of the requesting Party that the confiscation order is enforceable and not subject to ordinary means of appeal;

iii information as to the extent to which the enforcement of the order is requested; and

iv information as to the necessity of taking any provisional measures;

b in the case of Article 23, paragraph 1.b, a statement of the facts relied upon by the requesting Party sufficient to enable the requested Party to seek the order under its domestic law;

c when third parties have had the opportunity to claim rights, documents demonstrating that this has been the case.

Article 38 – Defective requests

1 If a request does not comply with the provisions of this chapter or the information supplied is not sufficient to enable the requested Party to deal with the request, that Party may ask the requesting Party to amend the request or to complete it with additional information.

2 The requested Party may set a time-limit for the receipt of such amendments or information.

3 Pending receipt of the requested amendments or information in relation to a request under Section 4 of this chapter, the requested Party may take any of the measures referred to in Sections 2 or 3 of this chapter.

Article 39 – Plurality of requests

1 Where the requested Party receives more than one request under Sections 3 or 4 of this chapter in respect of the same person or property, the plurality of requests shall not prevent that Party from dealing with the requests involving the taking of provisional measures.

2 In the case of plurality of requests under Section 4 of this chapter, the requested Party shall consider consulting the requesting Parties.

Article 40 – Obligation to give reasons

The requested Party shall give reasons for any decision to refuse, postpone or make conditional any co-operation under this chapter.

Article 41 – Information

1 The requested Party shall promptly inform the requesting Party of:

a the action initiated on a request under this chapter;

b the final result of the action carried out on the basis of the request;

c a decision to refuse, postpone or make conditional, in whole or in part, any co-operation under this chapter;

d any circumstances which render impossible the carrying out of the action sought or are likely to delay it significantly; and

e in the event of provisional measures taken pursuant to a request under Sections 2 or 3 of this chapter, such provisions of its domestic law as would automatically lead to the lifting of the provisional measure.

2 The requesting Party shall promptly inform the requested Party of:

a any review, decision or any other fact by reason of which the confiscation order ceases to be wholly or partially enforceable; and

b any development, factual or legal, by reason of which any action under this chapter is no longer justified.

3 Where a Party, on the basis of the same confiscation order, requests confiscation in more than one Party, it shall inform all Parties which are affected by an enforcement of the order about the request.

Article 42 – Restriction of use

1 The requested Party may make the execution of a request dependent on the condition that the information or evidence obtained will not, without its prior consent, be used or transmitted by the authorities of the requesting Party for investigations or proceedings other than those specified in the request.

2 Each State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that, without its prior consent, information or evidence provided by it under this chapter may not be used or transmitted by the authorities of the requesting Party in investigations or proceedings other than those specified in the request.

Article 43 – Confidentiality

1 The requesting Party may require that the requested Party keep confidential the facts and substance of the request, except to the extent necessary to execute the request. If the requested Party cannot comply with the requirement of confidentiality, it shall promptly inform the requesting Party.

2 The requesting Party shall, if not contrary to basic principles of its national law and if so requested, keep confidential any evidence and information provided by the requested Party, except to the extent that its disclosure is necessary for the investigations or proceedings described in the request.

3 Subject to the provisions of its domestic law, a Party which has received spontaneous information under Article 20 shall comply with any requirement of confidentiality as required by the Party which supplies the information. If the other Party cannot comply with such requirement, it shall promptly inform the transmitting Party.

Article 44 – Costs

The ordinary costs of complying with a request shall be borne by the requested Party. Where costs of a substantial or extraordinary nature are necessary to comply with a request, the Parties shall consult in order to agree the conditions on which the request is to be executed and how the costs shall be borne.

Article 45 – Damages

1 When legal action on liability for damages resulting from an act or omission in relation to co-operation under this chapter has been initiated by a person, the Parties concerned shall consider consulting each other, where appropriate, to determine how to apportion any sum of damages due.

2 A Party which has become subject of a litigation for damages shall endeavour to inform the other Party of such litigation if that Party might have an interest in the case.

Chapter V – Co-operation between FIUs

Article 46 – Co-operation between FIUs

1 Parties shall ensure that FIUs, as defined in this Convention, shall cooperate for the purpose of combating money laundering, to assemble and analyse, or, if appropriate, investigate within the FIU relevant information on any fact which might be an indication of money laundering in accordance with their national powers.

2 For the purposes of paragraph 1, each Party shall ensure that FIUs exchange, spontaneously or on request and either in accordance with this Convention or in accordance with existing or future memoranda of understanding compatible with this Convention, any accessible information that may be relevant to the processing or analysis of information or, if appropriate, to investigation by the FIU regarding financial transactions related to money laundering and the natural or legal persons involved.

3 Each Party shall ensure that the performance of the functions of the FIUs under this article shall not be affected by their internal status, regardless of whether they are administrative, law enforcement or judicial authorities.

4 Each request made under this article shall be accompanied by a brief statement of the relevant facts known to the requesting FIU. The FIU shall specify in the request how the information sought will be used.

5 When a request is made in accordance with this article, the requested FIU shall provide all relevant information, including accessible financial information and requested law enforcement data, sought in the request, without the need for a formal letter of request under applicable conventions or agreements between the Parties.

6 An FIU may refuse to divulge information which could lead to impairment of a criminal investigation being conducted in the requested Party or, in exceptional circumstances, where divulging the information would be clearly disproportionate to the legitimate interests of a natural or legal person or the Party concerned or would otherwise not be in accordance with fundamental principles of national law of the requested Party. Any such refusal shall be appropriately explained to the FIU requesting the information.

7 Information or documents obtained under this article shall only be used for the purposes laid down in paragraph 1. Information supplied by a counterpart FIU shall not be disseminated to a third party, nor be used by the receiving FIU for purposes other than analysis, without prior consent of the supplying FIU.

8 When transmitting information or documents pursuant to this article, the transmitting FIU may impose restrictions and conditions on the use of information for purposes other than those stipulated in paragraph 7. The receiving FIU shall comply with any such restrictions and conditions.

9 Where a Party wishes to use transmitted information or documents for criminal investigations or prosecutions for the purposes laid down in paragraph 7, the transmitting FIU may not refuse its consent to such use unless it does so on the basis of restrictions under its national law or conditions referred to in paragraph 6. Any refusal to grant consent shall be appropriately explained.

10 FIUs shall undertake all necessary measures, including security measures, to ensure that information submitted under this article is not accessible by any other authorities, agencies or departments.

11 The information submitted shall be protected, in conformity with the Council of Europe Convention of 28 January 1981 for the Protection of Individuals with regard to Automatic Processing of Personal Data (ETS No. 108) and taking account of Recommendation No R(87)15 of 15 September 1987 of the Committee of Ministers of the Council of Europe Regulating the Use of Personal Data in the Police Sector, by at least the same rules of confidentiality and protection of personal data as those that apply under the national legislation applicable to the requesting FIU.

12 The transmitting FIU may make reasonable enquiries as to the use made of information provided and the receiving FIU shall, whenever practicable, provide such feedback.

13 Parties shall indicate the unit which is an FIU within the meaning of this article.

Article 47 – International co-operation for postponement of suspicious transactions

1 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to permit urgent action to be initiated by a FIU, at the request of a foreign FIU, to suspend or withhold consent to a transaction going ahead for such periods and depending on the same conditions as apply in its domestic law in respect of the postponement of transactions.

2 The action referred to in paragraph 1 shall be taken where the requested FIU is satisfied, upon justification by the requesting FIU, that:

a the transaction is related to money laundering; and

b the transaction would have been suspended, or consent to the transaction going ahead would have been withheld, if the transaction had been the subject of a domestic suspicious transaction report.

Chapter VI – Monitoring mechanism and settlement of disputes

Article 48 – Monitoring mechanism and settlement of disputes

1 The Conference of the Parties (COP) shall be responsible for following the implementation of the Convention. The COP:

a shall monitor the proper implementation of the Convention by the Parties;

b shall, at the request of a Party, express an opinion on any question concerning the interpretation and application of the Convention.

2 The COP shall carry out the functions under paragraph 1.a above by using any available Select Committee of Experts on the Evaluation of Anti-Money Laundering Measures (Moneyval) public summaries (for Moneyval countries) and any available FATF public summaries (for FATF countries), supplemented by periodic self assessment questionnaires, as appropriate. The monitoring procedure will deal with areas covered by this Convention only in respect of those areas which are not covered by other relevant international standards on which mutual evaluations are carried out by the FATF and Moneyval.

3 If the COP concludes that it requires further information in the discharge of its functions, it shall liaise with the Party concerned, taking advantage, if so required by the COP, of the procedure and mechanism of Moneyval. The Party concerned shall then report back to the COP. The COP shall on this basis decide whether or not to carry out a more in-depth assessment of the position of the Party concerned. This may, but need not necessarily, involve, a country visit by an evaluation team.

4 In case of a dispute between Parties as to the interpretation or application of the Convention, they shall seek a settlement of the dispute through negotiation or any other peaceful means of their choice, including submission of the dispute to the COP, to an arbitral tribunal whose decisions shall be binding upon the Parties, or to the International Court of Justice, as agreed upon by the Parties concerned.

5 The COP shall adopt its own rules of procedure.

6 The Secretary General of the Council of Europe shall convene the COP not later than one year following the entry into force of this Convention. Thereafter, regular meetings of the COP shall be held in accordance with the rules of procedure adopted by the COP.

Chapter VII – Final Provisions

Article 49 – Signature and entry into force

1 The Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe, the European Community and non-member States which have participated in its elaboration. Such States or the European Community may express their consent to be bound by:

a signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or

b signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval.

2 Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

3 This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which 6 signatories, of which at least four are member States of the Council of Europe, have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 1.

4 In respect of any Signatory which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the expression of its consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 1.

5 No Party to the 1990 Convention may ratify, accept or approve this Convention without considering itself bound by at least the provisions corresponding to the provisions of the 1990 Convention to which it is bound.

6 As from its entry into force, Parties to this Convention, which are at the same time Parties to the 1990 Convention:

a shall apply the provisions of this Convention in their mutual relationships;

b shall continue to apply the provisions of the 1990 Convention in their relations with other Parties to the said Convention, but not to the present Convention.

Article 50 – Accession to the Convention

1 After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe, after consulting the Parties to the Convention, may invite any State not a member of the Council and not having participated in its elaboration to accede to this Convention, by a decision taken by the majority provided for in Article 20.d. of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Parties entitled to sit on the Committee.

2 In respect of any acceding State, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 51 – Territorial application

1 Any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which the Convention shall apply.

2 Any Party may, at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of the Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.

3 Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 52 – Relationship to other conventions and agreements

1 This Convention does not affect the rights and undertakings of Parties derived from international multilateral instruments concerning special matters.

2 The Parties to this Convention may conclude bilateral or multilateral agreements with one another on the matters dealt with in this Convention, for the purposes of supplementing or strengthening its provisions or facilitating the application of the principles embodied in it.

3 If two or more Parties have already concluded an agreement or treaty in respect of a subject which is dealt with in this Convention or otherwise have established their relations in respect of that subject, they shall be entitled to apply that agreement or treaty or to regulate these relations accordingly, in lieu of the Convention, if it facilitates international co-operation.

4 Parties which are members of the European Union shall, in their mutual relations, apply Community and European Union rules in so far as there are Community or European Union rules governing the particular subject concerned and applicable to the specific case, without prejudice to the object and purpose of the present Convention and without prejudice to its full application with other Parties.

Article 53 – Declarations and reservations

1 Any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, make one or more of the declaration provided for in Article 3, paragraph 2, Article 9, paragraph 4, Article 17, paragraph 5, Article 24, paragraph 3, Article 31, paragraph 2, Article 35, paragraphs 1 and 3 and Article 42, paragraph 2.

2 Any State or the European Community may also, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General, reserve its right not to apply, in part or in whole, the provisions of Article 7, paragraph 2, sub-paragraph c; Article 9, paragraph 6; Article 46, paragraph 5; and Article 47.

3 Any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare the manner in which it intends to apply Articles 17 and 19 of this Convention, particularly taking into account applicable international agreements in the field of international co-operation in criminal matters. It shall notify any changes in this information to the Secretary General of the Council of Europe.

4 Any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare:

a that it will not apply Article 3, paragraph 4 of this Convention; or

b that it will apply Article 3, paragraph 4 of this Convention only partly; or

c the manner in which it intends to apply Article 3, paragraph 4 of this Convention.

It shall notify any changes in this information to the Secretary General of the Council of Europe.

5 No other reservation may be made.

6 Any Party which has made a reservation under this article may wholly or partly withdraw it by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall take effect on the date of receipt of such notification by the Secretary General.

7 A Party which has made a reservation in respect of a provision of the Convention may not claim the application of that provision by any other Party; it may, however, if its reservation is partial or conditional, claim the application of that provision in so far as it has itself accepted it.

Article 54 – Amendments

1 Amendments to the Convention may be proposed by any Party, and shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the member States of the Council of Europe, to the European Community and to every non-member State which has acceded to or has been invited to accede to this Convention in accordance with the provisions of Article 50.

2 Any amendment proposed by a Party shall be communicated to the European Committee on Crime Problems (CDPC) which shall submit to the Committee of Ministers its opinion on that proposed amendment.

3 The Committee of Ministers shall consider the proposed amendment and the opinion submitted by the CDPC and may adopt the amendment by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe.

4 The text of any amendment adopted by the Committee of Ministers in accordance with paragraph 3 of this article shall be forwarded to the Parties for acceptance.

5 Any amendment adopted in accordance with paragraph 3 of this article shall come into force on the thirtieth day after all Parties have informed the Secretary General of their acceptance thereof.

6 In order to update the categories of offences contained in the appendix, as well as amend Article 13, amendments may be proposed by any Party or by the Committee of Ministers. They shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the Parties.

7 After having consulted the Parties which are not members of the Council of Europe and, if necessary the CDPC, the Committee of Ministers may adopt an amendment proposed in accordance with paragraph 6 by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe. The amendment shall enter into force following the expiry of a period of one year after the date on which it has been forwarded to the Parties. During this period, any Party may notify the Secretary General of any objection to the entry into force of the amendment in its respect.

8 If one-third of the Parties notifies the Secretary General of an objection to the entry into force of the amendment, the amendment shall not enter into force.

9 If less than one-third of the Parties notifies an objection, the amendment shall enter into force for those Parties which have not notified an objection.

10 Once an amendment has entered into force in accordance with paragraphs 6 to 9 of this article and a Party has notified an objection to it, this amendment shall come into force in respect of the Party concerned on the first day of the month following the date on which it has notified the Secretary General of the Council of Europe of its acceptance. A Party which has made an objection may withdraw it at any time by notifying it to the Secretary General of the Council of Europe.

11 If an amendment has been adopted by the Committee of Ministers, a State or the European Community may not express their consent to be bound by the Convention, without accepting at the same time the amendment.

Article 55 – Denunciation

1 Any Party may, at any time, denounce the Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2 Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

3 The present Convention shall, however, continue to apply to the enforcement under Article 23 of confiscation for which a request has been made in conformity with the provisions of the Convention before the date on which such a denunciation takes effect.

Article 56 – Notifications

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, the European Community, the non-member States which have participated in the elaboration of the Convention, any State invited to accede to it and any other Party to the Convention of:

a any signature;

b the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;

c any date of entry into force of the Convention in accordance with Articles 49 and 50;

d any declaration or reservation made under Article 53;

e any other act, notification or communication relating to the Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at [Warsaw], this [16th] day of [May 2005], in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the European Community, to the non-member States which have participated in the elaboration of the Convention and to any State invited to accede to it.

Appendix

a participation in an organised criminal group and racketeering;
b terrorism, including financing of terrorism;
c trafficking in human beings and migrant smuggling;
d sexual exploitation, including sexual exploitation of children;
e illicit trafficking in narcotic drugs and psychotropic substances;
f illicit arms trafficking;
g illicit trafficking in stolen and other goods;
h corruption and bribery;
i fraud;
j counterfeiting currency;
k counterfeiting and piracy of products;
l environmental crime;
m murder, grievous bodily injury;
n kidnapping, illegal restraint and hostage-taking;
o robbery or theft;
p smuggling;
q extortion;
r forgery;
s piracy; and
t insider trading and market manipulation.

КОНВЕНЦИЈА НА СОВЕТОТ НА ЕВРОПА ЗА ПЕРЕЊЕ, ОТКРИВАЊЕ, ЗАПЛЕНА И КОНФИСКАЦИЈА НА ПРИНОСИ ОД КАЗНИВО ДЕЛО И ФИНАНСИРАЊЕ ТЕРОРИЗАМ

Преамбула

Државите членки на Советот на Европа и другите држави потписнички на оваа Конвенција;

Имајќи предвид дека целта на Советот на Европа е да оствари потесно заедништво помеѓу своите членки;

Уверени во неопходноста да водат заедничка казнена политика која има за цел заштита на општеството;

Имајќи предвид дека борбата против тешкиот криминал кој сé повеќе е меѓународен проблем, бара на примена на модерни и ефикасни методи на меѓународно ниво;

Ценејќи дека еден од тие методи се состои во тоа на криминалците да им се одземе имотната корист прибавена со криминал и законски средства;

Имајќи предвид дека за да се постигне оваа цел мора исто така да се воспостави систем на меѓународна соработка кој добро функционира;

Водејќи сметка за Конвенцијата за перење, откривање, заплена и конфискација на приноси од казниво дело на Светот на Европа (ETC бр. 141- во понатамошниот текст: "Конвенција од 1990 ");

Потсетувајќи исто така на Резолуцијата 1373 (2001) за закани по меѓународниот мир и безбедност предизвикани од терористички активности, усвоена од страна на Советот за безбедност на Обединетите Нации на 28 септември 2000, а особено став *3.г*;

Потсетувајќи на меѓународната Конвенција за сузбивање на финансирање на тероризам, усвоена од страна на Генералното собрание на Обединетите нации на 9 декември 1999, а особено членовите 2 и 4, кои ги обврзуваат државите членки да го востановат финансирањето на тероризмот како казниво дело;

Уверени за потребата да се преземат непосредни чекори целосно да се ратификува и имплементира меѓународната Конвенција за сузбивање на финансирање на тероризмот наведена погоре,

Се договорија за следното:

ГЛАВА I - Употреба на изрази

Член 1 - Употреба на изрази

За целите на оваа Конвенција:

а) "Приноси од казниво дело" претставува секоја економска корист која произлегува од или е прибавена , непосредно или посредно, од казниви дела. Тоа може да се состои од секој имот како што е дефинирано во алинеа *б.* од овој член;

б) "Имот" вклучува сопственост од секаков вид, материјална или нематеријална, подвижна или неподвижна, и легални документи или законски средства за сопственост со кои се докажува правото на или интерес во таквиот имот;

в) "Законски средства" претставува секој имот употребен или со намера да се употреби, на било кој начин, во целост или делумно, да се изврши едно или повеќе казниви дела;

г) "Конфискација" претставува казна или мерка, изречена од страна на судот по спроведена постапка за извршено казниво дело или казниви дела чиј резултат е конечно одземање на имот;

д) "Основна повреда" претставува секое казниво дело како резултат на кое се стекнати приноси од казниво дело кои може да бидат предмет на казниво дело како што е утврдено во член 9 од оваа Конвенција;

ѓ) "Единица за финансиско разузнавање" (во понатамошниот текст "ЕФР") претставува централна, национална агенција надлежна за примање (и доколку е дозволено, барање), анализа и доставување на откриени финансиски информации до надлежните органи:

i. во врска со сомнителните приноси од казниво дело и можно финансирање на тероризам, или
ii. кои се бараат според национално законодавство или пропис,

со цел да се бори против перење пари и финансирање на тероризам;

е) "замрзнување" или "запленување" претставува времена забрана на пренесување, уништување, заменување, располагање или движење на имот

или времено чување или контрола на имот врз основа на налог издаден од страна на суд или друг надлежен орган;

ж) "Финансирање на тероризам" претставува дела наведени во член 2 од меѓународната Конвенција за сузбивање на финансирање на тероризмот, наведена погоре.

ГЛАВА II - Финансирање на тероризам

Член 2 - Примена на Конвенцијата во однос на финансирање на тероризам

1. Секоја Страна ќе усвои законодавни и други мерки неопходни да и овозможат да ги примени одредбите содржани во Глава III, IV и V од оваа Конвенција во однос на финансирање на тероризам.

2. Секоја Страна ќе обезбеди особено дека е способна да открие, најде, идентификува, замрзне, заплени и конфискува имот, од законско или незаконско потекло, употребен или издвоен да се употреби на било кој начин, целосно или делумно, за финансирање на тероризам, или приноси од ваквото казниво дело, и за таа цел да обезбеди соработка до највисок можен степен.

ГЛАВА III - Мерки кои треба да се преземат на национално ниво

Дел 1 - Општи одредби

Член 3 - Мерки на конфискација

1. Секоја Страна ќе усвои законодавни и други мерки неопходни да и овозможат да ги конфискува средствата и приносите од казниво дело или имот чија вредност одговара на ваквите приноси од казниво дело и имот од испрани пари.

2. Под услов ставот 1 од овој член да се применува за перење пари и за категории на казниви дела дадени во прилогот кон Конвенцијата, секоја Страна во моментот на потишување или кога го депонира својот инструмент за ратификација, прифаќање, одобрување или пристапување, може со декларација упатена до Генералниот секретар на Советот на Европа, да изјави дека ставот 1 од овој член се применува:

   a. само и доколку за казнивото дело се изрекува мерка лишување од слобода или налог за притвор во траење повеќе од една година. Меѓутоа, секоја Страна може да даде декларација за оваа одредба во поглед на

конфискување на приноси од даночни казниви дела со единствена цел да ги конфискува таквите приноси, како национално така и преку меѓународна соработка, согласно националното и меѓународното законодавство за враќање на даночен долг, и/или

б. само за листа на наведени казниви дела.

3. Страните може да пропишат задолжителна конфискација во однос на казниви дела кои подлежат на режимот за конфискација. Страните можат во оваа одредба особено да ги вклучат казнивите дела перење пари, шверцување дрога, нелегална трговија со луѓе и секое друго тешко казниво дело.

4. Секоја Страна ќе усвои законодавни или други мерки неопходни да се побара, во однос на тешко казниво дело или дела утврдени со националното право, од сторителот да го докаже потеклото на наводните приноси од кривично дело или друг имот кој подлежи на конфискација до степен до кој ваквото барање е во согласност со начелата на нејзиното домашно право.

Член 4 - Истражни и привремени мерки

Секоја Страна ќе усвои законодавни или други мерки неопходни да и овозможат брза идентификација, потрага, замрзнување или запленување на имот кој подлежи на конфискација согласно член 3, особено со цел да овозможи спроведување на подоцнежна конфискација.

Член 5 - Замрзнување, запленување и конфискација

Секоја страна ќе усвои законодавни и други мерки неопходни да и овозможат мерките за замрзнување, запленување и конфискација да го вклучат и:

а. имотот во којшто биле трансформирани или претворени приносите од казниво дело;

б. имотот стекнат од легитимни извори, доколку приносите од казнивото дело се помешани, во целост или делумно, со таквиот имот, до проценетата вредност на помешаните приноси од казнивото дело;

в) приходот или друга корист кои произлегуваат од приноси од казниво дело, од имот во кој приносите од казниво дело се трансформирани или претворени или од имот во кој се помешани приносите од казниво дело, до проценетата

вредност на помешаните приноси од казниво дело, на истиот начин и до истиот обем како и приносите од казниво дело.

Член 6 - Управување со замрзнат или запленет имот

Секоја Страна ќе усвои законодавни или други мерки неопходни да и обезбедат соодветно управување со замрзнатиот или запленетиот имот во согласност со членовите 4 и 5 од оваа Конвенција.

Член 7 - Истражни овластувања и техники

1. Секоја Страна ќе усвои законодавни и други мерки неопходни да ги овласти своите судови или други надлежни органи да наложат банкарските, финансиските или трговските документи да бидат достапни или да се запленат со цел да се спроведат активностите од членовите 3,4 и 5. Страната нема да одбие да делува согласно одредбите од овој член на основа на банкарска тајна.

2. Без да му се наштети на став 1, секоја Страна ќе усвои законодавни и други мерки неопходни да и овозможат:

   а. да утврди дали физичко или правно лице е имател или благодатен сопственик на една или повеќе сметки, од секоја природа, во секоја банка која се наоѓа на нејзината територија и, доколку е така да ги добие сите поединости за идентификуваните сметки;

   б. да ги добие поединостите за наведените банкарски сметки и за банкарските операции кои биле извршени во одреден временски период преку една или повеќе наведени сметки, вклучувајќи ги и поединостите на секоја сметка од која се испраќа или на која се прима.

   в. да ги следи, во одреден временски период, банкарските операции што се вршат преку една или повеќе идентификувани сметки; и

   г. да обезбеди банките да не дадат на соодветен клиент на банката или на други трети лица информации кои се бараат или се добиени, во согласност со алинеите *а.*, *б.* или *в.*, или дека се води истрага.

Страните ќе ја разгледуваат потребата оваа одредба да се применува и на сметки кои се чуваат во небанкарски финансиски институции.

3. Секоја Страна ќе ја разгледа можноста да усвои законодавни и други мерки неопходни да и овозможи да користи специјални истражни техники кои ќе овозможат идентификација и изнаоѓање на приноси од криминални дела и собирање докази во врска со истите, како што е набљудување, прислушкување на телекомуникации, пристап до компјутерски системи и налог да изготви посебни документи.

Член 8 - Правни лекови

Секоја Страна ќе усвои законодавни и други мерки неопходни да обезбедат заинтересираните страни погодени од мерките дадени во членовите 3,4 и 5 и другите одредби од овој Дел кои се однесуваат на нив, да имаат ефективни правни лекови со цел да ги заштитат нивните права.

Член 9 - Казниви дела перење пари

1. Секоја Страна ќе усвои законодавни и други мерки неопходни да се востановат како кривични дела во домашното законодавство, кога тие се извршени со умисла:

а. замена или пренос на имот, со знаење дека таквиот имот е принос од казниво дело, поради прикривање или преправање на незаконското потекло на имотот или поради помагање на секое лице кое е вклучено во извршувањето на основното казниво дело за да се избегнат законските последици од неговите активности;

б. прикривање или преправање на стварната природа, извор, локација, располагање, движење, права во однос на имот, или сопственост на имот, знаејќи дека таквиот имот претставува принос од казниво дело;

и врз основа на нејзините уставни принципи и основните концепти на нејзиниот правен систем:

в. стекнување, поседување или употреба на имот, со знаење, во времето кога го прима, дека таквиот имот претставува принос од казниво дело;

г. учество во, здружување или заговор да се изврши, обид да се изврши и помогне, поттикнување, олеснување или советување за извршување на некое од казнивите дела востановени во согласност со овој член.

2. Заради имплементирање или применување на став 1 од овој член:

а. не е битно дали основното кривично дело подлежело на кривична јурисдикција на Страната;

б. може да се пропише казнивите повреди изнесени во тој став да не се применуваат на лицата кои го извршиле основното казниво дело.

в. знаењето, умислата или целта кои се бараат како елемент на казниво дело наведени во овој став може да бидат изведени од објективни фактички околности.

3. Секоја Страна може да усвои законодавни и други мерки неопходни да се востановат, како казниво дело во нејзиниот домашно право сите или некои од делата од став 1 на овој член, во еден или двата од следните случаи каде сторителот:

а. се сомневал дека имотот бил од принос од казниво дело;

б. требало да претпостави дека имотот бил од принос од казниво дело;

4. Под услов ставот 1 од овој член да се применува за категории казниви дела дадени во прилогот кон Конвенцијата, секоја Држава или Европската Заедница, во моментот на потишувањето или кога го депонира својот инструмент за ратификација, прифаќање, одобрување или пристапување, може со декларација упатена до Генералниот секретар на Советот на Европа, да изјави дека ставот 1 од овој член се применува:

а. само доколку за основното казниво дело се изрекува мерка лишување од слобода или налог за притвор во траење до максимум од повеќе од една година, или за оние Страни кои имаат минимум праг за казниви кривични дела во нивниот правен систем, доколку за казнивото дело се изрекува казна лишување од слобода или налог за притвор минимум од повеќе од шест месеци; и/или

б. само за листа на наведени основни казниви дела; и/или

в. за категорија тешки казниви дела во националното право на Страната.

5. Секоја Страна ќе обезбеди дека предходното или истовременото обвинување за основното кривично дело да не претставува предуслов за обвинување за перење пари.

6. Секоја Страна ќе обезбеди обвинувањето за перење пари согласно овој член да е можно онаму кадешто е докажано дека имотот, предметот од став 1.*а.* или *б.* од овој член, потекнува од основно казниво дело без да има потреба прецизно да се утврди кое казниво дело.

7. Секоја Страна ќе обезбеди основните казниви дела перење пари да се однесуваат и на поведение што се случило во друга Држава, кое во таа Држава претставува казниво дело, и кое би претставувало основно казниво дело доколку се случило дома. Секоја Страна може да пропише дека единствен предуслов е поведението да претставувало основно казниво дело доколку се случило дома.

Член 10 - Одговорност на правно лице

1. Секоја Страна ќе усвои законодавни и други мерки неопходни да обезбедат правните лица да се сметаат одговорни за казниви дела перење пари утврдени во согласност со оваа Конвенција, извршени за нивна корист од страна на секое физичко лице, кое делува самостојно или како дел на орган на правното лице кое има водечка позиција во рамките на правното лице, врз основа на:

   а. овластување да го застапува правното лице; или

   б. овластување да донесува одлуки во име на правното лице; или

   в. овластување да врши контрола во рамките на правното лице,

како и за вклученоста на таквото физичко лице како соучесник или поттикнувач во горенаведените казниви дела.

2. Покрај случаите веќе пропишани во став 1, секоја страна ќе ги преземе неопходните мерки да обезбеди правното лице да се смета за одговорно кога непостоењето надзор или контрола од страна на физичкото лице од став 1 овозможило извршување на казниви дела наведени во став 1 во корист на тоа правното лице од страна на физичко лице кое е под негова надлежност.

3. Одговорноста на правното лице според овој член не исклучува кривични судски постапки против физички лица кои се извршители, поттикнувачи на, или соучесници во казнивите дела наведени во став 1.

4. Секоја страна ќе обезбеди правните лица за кои ќе се утврди дека се одговорни согласно овој член, да подлежат на ефективни, пропорционални и одвраќачки кривични или некривични санкции, вклучувајќи и парични санкции.

Член 11 - Предходни одлуки

Секоја Страна ќе усвои законодавни и други мерки неопходни да се пропише можноста да се земат предвид, при утврдување на казната, конечните одлуки против физичко или правно лице донесени во друга Страна во врска со повреди утврдени во согласност со оваа Конвенција.

Дел 2 - Единица за финансиско разузнавање (ЕФР) и превенција

Член 12 - Единица за финансиско разузнавање (ЕФР)

1. Секоја Страна ќе усвои законодавни и други мерки неопходни за формирање на ЕФР како што е утврдено во оваа Конвенција.

2. Секоја Страна ќе усвои законодавни и други мерки неопходни да обезбедат нивната ЕФР да има пристап, директно или индиректно на времена основа до финансиски, административни и полициски информации кои и се потребни за соодветно извршување на нејзините функции, вклучувајќи и анализа на извештаите за сомнителни трансакции.

Член 13 - Мерки за спречување перење пари

1. Секоја Страна ќе усвои законодавни и други мерки неопходни да воспостави сеопфатен домашен регулативен и надзорен режим или режим за праќање за спречување перење пари и ќе води целосна сметка за важечките меѓународни стандарди, особено вклучувајќи ги препораките усвоени од страна на Работната група за финансиска активност за перење пари (ФАТФ).

2. Во тој поглед секоја Страна ќе усвои, особено законодавни и други мерки неопходни да:

   a. побара од правните и физичките лица кои се бават со активности за кои постои особена веројатност дека ќе се користат за цели на перење пари, и доколку таквите активности се однесуваат на:

      i. да го идентификуваат и верификуваат идентитетот на нивните клиенти и, каде што е соодветно, нивните крајни делотворни корисници, и да

спроведуваат постојано следење на деловниот однос, а водејќи сметка за приод кој се заснова врз ризик;

ии. да известат за сомневања во врска со перење пари кои подлежат на заштита;

иии да преземат мерки за подршка, како што се чување на документација за идентификација на клиентот и трансакции, обука на персонал и утврдување на внатрешни политики и постапки, и кадешто одговара, прилагодени на нивната големина и природа на работењето .

б. да им забранат, кадешто е соодветно, на лицата од алинеа а. да го откријат фактот дека извештајот за сомнителна трансакција или соодветни информации се пренесени или дека се спроведува или може да се спроведува истрага за перење пари;

в. да обезбедат лицата од алинеа *а.* подлежат на ефективни системи за следење, и кадешто се применува надзор, со цел да обезбеди нивно придржување кон барањата за борба против перење пари, кадешто е соодветно врз основа на чувствителност од ризик.

3. Во врска со тоа, секоја Страна ќе усвои законодавни и други мерки неопходни да открие значителен физички пренос преку граница на готовински средства и соодветни инструменти на име на доносител.

Член 14 - Одлагање на домашни сомнителни трансакции

Секоја Страна ќе усвои законодавни и други мерки неопходни да овозможат итна акција што ќе ја преземе ЕФР или, кадешто е соодветно, друг надлежен орган или тело, кога постои сомневање дека трансакцијата е поврзана со перење пари, да не даде или да запре согласност на трансакција која е во тек со цел да ја анализира трансакцијата и да го потврди сомневањето. Секоја страна може ваквата мерка да ја ограничи на случаи кога е доставен извештај за сомнителна трансакција. Максималното траење на секое недавање или запирање на согласност за трансакција подлежи на соодветните одредби од националното право.

ГЛАВА IV - МЕЃУНАРОДНА СОРАБОТКА

Дел 1 - Принципи на меѓународна соработка

Член 15 - Основни принципи и мерки за меѓународна соработка

1. Страните заеднички ќе соработуваат една со друга колку што е можно повеќе, заради истраги и судски постапки кои имаат за цел конфискување на средства и приноси од казниво дело.

2. Секоја Страна ќе усвои законодавни и други мерки неопходни да и овозможат да одговори, според условите предвидени во оваа глава, на барања:

   а. за конфискација на посебни предмети од имот кој претставува принос или средство од казниво дело како и за конфискација на приноси од казниво дело кои се состојат во барање да се плати паричен износ кој одговара на вредноста на приносите од казниво дело;

   б. за помош при истрага и времени мерки во однос на секој вид конфискација даден погоре.

3. Помошта при истрага и времени мерки дадени во став 2.*б* ќе се спроведува како што е дозволено во, и во согласност со домашното право на Страната барател. Онаму кадешто барањето кое се однесува на една од овие мерки наведува формалности или постапки неопходни според законот на Страната барател, дури кога и се непознати на Замолената страна, вторава ќе се придржува на таквите барања до степен до кој активноста што се бара не е спротивна на основните начела на нејзиното законодавство.

4. Секоја Страна ќе усвои законодавни и други мерки неопходни да и овозможат барањата кои доаѓаат од други Страни за идентификување, наоѓање, замрзнување или откривање на приноси од казниво дело и законски средства, добијат ист приоритет како оние направени во рамките на внатрешните постапки.

ДЕЛ 2 - Помош за спроведување на истрага

Член 16 - Обврска за давање помош

Страните ќе пружат една на друга, по барање, помош во најширок обем за идентификување и наоѓање на средства, приноси од казнивото дело и друг имот што подлежи на конфискација. Оваа помош ќе вклучи секоја мерка која дава и обезбедува докази во поглед на постоење, локација или движење, природа, правен статус или вредност на гореспоменатиот имот.

Член 17 - Барања за информации за банкарски сметки

1. Секоја страна, согласно условите дадени во овој член ќе преземе неопходни мерки да утврди, како одговор на барање испратено од друга страна, дали физичко или правно лице кое подлежи на кривична истрага има или контролира една или повеќе сметки, од било каква природа, во секоја банка што се наоѓа на нејзина територија и, доколку е така, ќе ги обезбеди поединостите за идентификуваните сметки.

2. Обврската дадена во овој член ќе се применува само до степен до кој информациите ги има банката која што ја води сметката.

3. Покрај барањата од член 37, Страната барател, во барањето:

   а. ќе наведе зошто смета дека постои веројатност бараните информации да се од значителна вредност заради кривична истрага на казнената повреда.

   б. ќе наведе врз основа на што претпоставува дека банките во Замолената страна ја имаат сметката и ќе наведе што е можно повеќе, кои банки и/или сметки може да се вклучени; и

   в. ќе вклучи расположиви дополнителни информации кои може да овозможат извршување на барањето.

4. Замолената страна може да го услови таквото барање да подлежи на исти услови што ги применува во поглед на барања за откривање и запленување.

5. Секоја Држава или Европската Заедница, во моментот на потишување или кога го депонира својот инструмент за ратификација, прифаќање, одобрување или пристапување, може со декларација упатена до Генералниот секретар на Советот на Европа, да изјави дека овој член се применува само на категории казнени дела наведени во листата содржана во додатокот на оваа Конвенција.

6. Страните може да ја прошират оваа одредба на сметки кои се чуваат во небанкарски финансиски институции. Таквото проширување може да подлежи на принципот на реципроцитет.

Член 18 - Барања на информации за банкарски трансакции

1. На барање на друга Страна, Замолената страна ќе даде поединости за наведените банкарски сметки и за банкарските операции што се вршеле во тек на даден период преку една или повеќе сметки наведени во барањето, вклучувајќи и поединости за секоја сметка од која се испраќа или на која се прима.

2. Обврската наведена во овој член ќе се применува само доколку информациите ги има банката која ја чува сметката.

3. Покрај барањата од член 37 Страната барател во своето барање ќе наведе зошто бараните информации ги смета за соодветни за целите на кривичната истрага на кривичното дело.

4. Замолената страна може извршувањето на таквото барање да го подлежи на истите услови кои ги применува во однос на барања за откривање и запленување.

5. Страните може да ја прошират оваа одредба на сметки кои се чуваат во небанкарски финансиски институции. Таквото проширување може да подлежи на принципот на реципроцитет.

Член 19 - Барања за следење на банкарски трансакции

1. Секоја Страна, на барање на друга Страна ќе обезбеди дека е во можност да следи, во одреден период, банкарски операции кои се вршат преку една или повеќе сметки наведени во барањето и резултатите од следењето да ги достави до Страната барател.

2. Покрај барањата од член 37 Страната барател во своето барање ќе наведе зошто бараните информации ги смета за соодветни за целите на кривичната истрага на казнивото дело.

3. Одлуката за следење ќе се донесува во секој поединечен случај од страна на надлежни органи на Замолената страна, целосно водејќи сметка за националното право на таа Страна.

4. Практичните поединости во врска со следењето ќе се договорат помеѓу надлежните органи на Страната барател и Замолената страна.

5. Страните може да ја прошират оваа одредба на сметки кои се чуваат во небанкарски финансиски институции.

Член 20 - Спонтани информации

Без да им наштети на своите истраги или судски постапки, Страната може, без предходно барање да достави на друга Страна информации за законските средства и приносите од казниво дело кога таа смета дека оддавањето на овие информации би можело да и помогне на Страната барател да започне или води истраги или кривични постапки, или може да доведат до барање направено од таа Страна врз основа на оваа Глава.

ДЕЛ 3 - Привремени мерки

Член 21 - Обврска за преземање привремени мерки

1. На барање на друга Страна, која повела кривична постапка или судска постапка за конфискација, Страната ќе ги преземе неопходните мерки, како што се смрзнување или запленување, за да спречи некоја зделка, пренос или располагање со имот кој во подоцнежна фаза, може да е предмет на барање за конфискација или кој може да е таков да го задоволи барањето.

2. Страна која примила барање за конфискација согласно член 23 ќе преземе мерки, доколку од неа се бара, наведени во став 1 на овој член, во однос на секој имот кој е предмет на барањето или кој може да е таков да го задоволи барањето.

Член 22 - Извршување на привремени мерки

1. По извршување на привремените мерки побарани во согласност со став 1 од член 21, Страната барател ќе и ги даде спонтано, и што е можно побргу на Замолената страна сите информации кои може да ги доведе во прашање или да го измени обемот на овие мерки. Страната барател исто така ќе ги даде, без никакво одлагање сите дополнителни информации што ги бара Замолената страна, а кои се неопходни за имплементација и следење на привремените мерки.

2. Пред укинување на секоја привремена мерка донесена во согласност со овој член, Страната од која се бара ќе и даде на Страната барател, секојпат кога е можно, можност да ги изнесе своите причини во корист на продолжување на мерката.

Дел 4 - Конфискација

Член 23 - Обврска за конфискација

1. Страна која добила барање од друга Страна за конфискација во однос на законски средства или приноси од кривично дело, кои се наоѓаат на нејзината територија:

   а. ќе спроведе налог за конфискација донесен од страна на судот на Страната барател во однос на овие законски средства или приноси од кривично дело; или
   б. ќе го достави барањето до нејзините надлежни органи заради добивање налог за конфискација, и доколку таквиот налог е даден, ќе го спроведе.

2. За целите на применување на ставот 1.б од овој член, секоја Страна е надлежна, секојпат кога е потребно, да поведе судска постапка за конфискација врз основа на нејзино внатрешно право.

3. Одредбите од став 1 од овој член подеднакво се применуваат и на конфискацијата што се состои во обврска за плаќање сума пари што одговара на вредноста на приносите од кривично дело, доколку имотот на кој конфискацијата ќе се спроведе се наоѓа на територија на Замолената страна. Во такви случаи, кога се спроведува конфискација согласно став 1, Замолената страна, доколку не дојде до исплата, ќе го оствари побарувањето од имотот кој е на располагање за таа цел.

4. Доколку барањето за конфискација се однесува на определен предмет од имот, Страните можат да се договорат Замолената страна да може да спроведе конфискација во форма на барање да се плати паричен износ кој одговара на вредноста имотот.

5. Страните ќе соработуваат до најголемо можно ниво согласно нивното законодавство со оние Страни кои бараат извршување на мерки еквивалентни на конфискација кои водат до лишување од имот, кои не се кривични санкции, доколку за таквите мерки дала налог судска власт на Страната барател во

врска со казниво дело, под услов да е утврдено дека имотот претставува принос од казниво дело или друг имот, според значењето на член 5 од оваа Конвенција.

Член 24 - Извршување на конфискација

1. Постапките за добивање и извршување конфискација согласно членот 23 ќе се спроведат согласно законодавството на Замолената страна.

2. Замолената страна ќе биде обврзана за наодите во однос на фактите, доколку тие се наведени во обвинение или судска одлука на Страната барател или доколку таквото обвинение или судска одлука имплицитно се базира на нив.

3. Секоја Држава или Европската Заедница, во моментот на потишување или кога го депонира својот инструмент за ратификација, прифаќање, одобрување или пристапување, може со декларација упатена до Генералниот секретар на Советот на Европа, да изјави дека став 2 од овој член се применува само врз основа на нејзините уставни начела и основните концепти на нејзиниот правен систем.

4. Доколку конфискацијата се состои во барање да се плати сума пари, надлежниот орган на Замолената страна ќе го претвори таквиот износ во валутата на таа страна по курс кој е во сила во моментот кога е донесена одлуката за извршување на конфискацијата.

5. Во случајот наведен во членот 23, став 1.*а*, Страната барател е таа која има право право да одлучи по било кое барање за ревизија на одлуката за конфискација.

Член 25 - Конфискуван имот

1. Со имот конфискуван од една Страна согласно членовите 23 и 24 од оваа Конвенција ќе располага таа Страна во согласност со домашното право и административните постапки.

2. При постапување по барање поднесено од друга Страна во согласноат со членовите 23 и 24 од оваа Конвенција, Страните, до степен што го дозволува домашниот закон и доколку тоа се бара, ќе дадат приоритет конфискуваниот имот да и се врати на Страната барател така што таа ќе даде надоместок на жртвите на криминал или ќе го врати таквиот имот на нивните законски сопственици.

3. При постапување по барање поднесено од друга Страна согласно членовите 23 и 24 од оваа Конвенција, Страната може посебно да ја разгледа можноста да склучи спогодби или аранжмани да го подели тој имот со други Страни, на редовна основа или поединечно за секој случај, во согласност со домашното право и административните постапки.

Член 26 - Право на извршување и максимален износ на конфискацијата

1. Барање за конфискација поднесено согласно членовите 23 и 24 не влијае врз правото на Страната барател да го изврши налогот за конфискација.

2. Ништо во оваа Конвенција нема да се толкува дека дозволува вкупната вредност на конфискацијата да е поголема од износот на парите наведени во налогот за конфискација. Доколку една Страна констатира дака ова би можело да се случи, заинтересираните Страни ќе се консултираат за да избегнат таква последица.

Член 27 - Затворање поради неплаќање

Замолената страна нема да примени затворање поради неплаќање или секоја друга мерка со која се ограничува слободата на лицето како резултат на барањето согласно член 23, доколку Страната барател тоа го навела во барањето.

Дел 5 - Одбивање и одлагање на соработката

Член 28 - Основи за одбивање

1. Соработката врз основа на оваа глава може да се одбие доколку:

   а. дејствието што се бара би било спротивно на основните начела на правниот систем на Замолената страна; или

   б. постои веројатност извршувањето на барањето да и наштети на суверенитетот, безбедноста, јавниот ред или други основни интереси на Замолената страна; или

   в. според мислењето на Замолената страна, значењето на случајот на кој се однесува барањето не го оправдува преземањето на бараното дејствие; или

г. казнивото дело на кое се однесува барањето е фискално казниво дело, со исклучок на финансирање тероризам; или

д. казнивото дело на кое се однесува барањето е политичко казниво дело, со исклучок на финансирање тероризам; или

ѓ. Замолената страна смета дека согласувањето со дејствието што се бара би било спротивно на начелото *ne bis in idem*; или

е. казнивото дело на кое се однесува барањето не би било казниво дело според законодавството на Замолената страна доколку било извршено под нејзина јурисдикција. Меѓутоа, ваквата основа за одбивање се применува на соработка според Дел 2 само доколку помошта што се бара вклучува присилно дејство. Кога се бара двократна казнивост за соработка според оваа глава, ќе се смета дека барањето е задоволително без оглед на тоа дали двете страни го стават казнивото дело во иста категорија казниви дела или го означуваат казнивото дело со иста терминологија, под услов двете Страни да го санкционираат однесувањето кое стои зад таквото казниво дело.

2. Соработката предвидена во Делот 2, кога помошта што се бара вклучува присилно дејствие, и е во согласност со Делот 3 од оваа глава, може исто така да се одбие доколку бараните мерки не може да се преземат според домашното право на Замолената страна поради водење истраги или судски постапки, кога тоа би било сличен домашен случај.

3. Кога тоа го бара законот на Замолената страна, соработката предвидена во Делот 2, во случај кога бараната помош вклучува присилно дејствие, и во согласност со Делот 3 од оваа глава, може исто така да се одбие доколку бараните мерки или било кои други мерки што имаат слични ефекти не би биле дозволени според законот на Страната барател, или, во однос на надлежните органи на Страната барател, доколку барањето не е одобрено од судија или од друг правосуден орган, вклучувајќи ги и јавните обвинители, кога секој од овие органи постапуваат по казниви дела.

4. Соработката според Дел 4 на оваа глава може исто така да се одбие, доколку:

а. според законот на Замолената страна не е пропишана конфискација за казниво дело на кое се однесува барањето; или

б. без да и се наштети на обврската согласно од членот 23, став 3, соработката би била спротивна на начелата на домашното право на Замолената страна поради ограничувања за конфискација во врска со односот помеѓу казнивото дело и:

и. економската корист што би може да се квалификува како нејзини приноси од казнивото дело; или

ии. имот кој може да се квалификува како нејзини средства од казнивото дело; или

в. според законодавството на Замолената страна конфискацијата повеќе не може да се наложи или спроведе поради протек на време; или

г. без да се наштети на член 23, став 5, барањето не се однесува на предходно обвинение, или на одлука од судска природа или на исказ во таква одлука дека било извршено казниво дело или неколку казниви дела, врз основа на кои е даден или се бара налог за конфискација; или

д. конфискацијата или не се спроведува кај Страната барател, или сеуште е предмет на судовна жалба; или

ѓ. барањето се однесува на налог за конфискација резултат на одлука донесена во отсуство на лицето за кое бил издаден налогот и, според мислењето на Замолената страна, судската постапката спроведена од Страната барател која довела до таква одлука не ги задоволила минималните права на одбрана признати на секој против кој се поднесува кривично обвинение.

5. За целта на 4.*ѓ*. од овој член, одлуката не се смета за донесена во отсуство доколку:

а. е потврдена или изречена откако заинтересираното лице ја оспорило; или

б. е донесена по жалба, под услов жалбата да била поднесена од заинтересираното лице.

6. Кога се разгледува, за целите од став став 4.*ѓ*. од овој член, дали се задоволени минималните права на одбрана, Замолената страна ќе го земе предвид фактот дека заинтересираното лице намерно гледало да ја избегне правдата, или дека

тоа лице, откако имало можност да поднесе правен лек против одлуката донесена ин абсентиа, избрало да не го стори тоа. Истото ќе се применува кога заинетресираното лице, откако уредно му била доставена покана да се појави, избрало да не го стори тоа ниту пак да побара одложување.

7. Страната нема да се повика на банкарска тајна како основа да одбие секаква соработка според оваа глава. Доколку нејзиното домашно законодавство го бара тоа, Страната може да побара барањето за соработка кое би довело до укинување на банкарска тајна да се одобри од судија или друга судска власт, вклучувајќи ги и јавните обвинители, кога секој од овие органи постапуваат по казниви дела.

8. Без да и се наштети на основата за одбивање дадена во став 1.*а* на овој член:

а. Замолената страна нема да се повикува на фактот дека лицето под истрага или кое подлежи на налог за конфискација од страна на органите на Страната барател е правно лице, како пречка да обезбеди соработка според оваа глава.

б. Фактот дека физичко лице против кое е издаден налог за конфискација на приноси од казниво дело починало, или фактот дека правно лице против кое е издаден налог за конфискација на приноси од казниво дело не постои, не треба да се зема како пречка да се пружи помош согласно член 23, став 1.*а*

в. Фактот дека лицето под истрага или кое е подлежи на налог за конфискација од страна на органите на Страната барател е споменато во барањето како осмислувач на основното казниво дело и на казниво дело перење пари, согласно член 9.2.*б*. од оваа Конвенција, Замолената страна нема да се повика дека тоа е пречка да обезбеди соработка според оваа глава.

Член 29 - Одлагање

Замолената страна може да го одложи дејствието по барање доколку таквото дејствие би и наштетило на истрагата или судските постапки на нејзините органи.

Член 30 - Делумно или условно одобрување на барање

Пред да одбие или одложи соработка според оваа глава, Замолената страна ќе разгледа, каде што е соодветно, откако ќе се консултира со Страната барател, дали барањето може да се одобри делумно или ќе подлежи на услови кои се сметаат за неопходни.

Дел 6 - Нотификација и заштита на правата на трети лица

Член 31 - Нотификација за документите

1. Страните ќе се пружат една на друга взаемна помош од најголем можен степен при доставување судски документи на лица погодени од привремени мерки и конфискација.

2. Ништо во овој член не е наменето да попречи во:

   а. можноста да се испраќаат судските документи по поштенски канали директно до лица во странство;

   б. можноста судските службени лица, функционери или други надлежни органи од Страната од која потекнуваат, да достават судски документи директно преку конзуларните органи на таа Страна или преку судски службени лица, функционери или други надлежни органи на Страната прима тел,

освен ако Страната прима тел даде изјава за спротивното до Генералниот Секретар на Советот на Европа во времето на потпишувањето или кога го депонира својот инструмент за ратификација, прифаќање, одобрување или пристапување.

3. При доставување на судски документи на лица во странство врз кои влијаат привремените мерки или налози за конфискација издадени во Страната испраќач, оваа Страна ќе посочи кои правни лекови се на располагање на таквите лица според нејзиното законодавство.

Член 32 - Признавање на странски одлуки

1. При постапување по барање за соработка согласно деловите 3 и 4, Замолената страна ќе ја признае секоја судска одлука донесена од Страната барател во врска со правата што ги бараат трети страни.

2. Признавањето може да се одбие доколку:

а. третите страни немаат доволно можност да ги потврдат своите права; или

б. одлуката е инкомпатибилна со одлуката веќе донесена од Замолената страна по истото прашање; или

в. е инкомпатибилна со јавниот поредок на Замолената страна; или

г. одлуката била донесена спротивно на одредбите на исклучива надлежност пропишана со закон во Замолената страна.

Дел 7 - Процедурални и други општи правила

Член 33 - Централни органи

1. Страните ќе одредат централен орган или, доколку е потребно, органи кои ќе бидат одговорни да испратат и одговорат на барања согласно оваа глава, за извршување на барања или за нивно пренесување до органите надлежни за нивно извршување.

2. Секоја Страна , во времето на потпишување или во времето кога го депонира својот инструмент за ратификација, прифаќање, одобрување или пристапување ќе ги достави до Генералниот Секретар до Советот на Европа, имињата и адресите на органите согласно став 1 од овој член.

Член 34 - Директна преписка

1. Централните органи директно ќе комуницираат една со друга.

2. Во случај на итност, барањата или преписките според оваа глава може директно да ги испратат судските органи, вклучувајќи ги и јавните обвинители на Страната барател до соодветните органи на Замолената страна. Во такви случаи веднаш ќе се испрати еден примерок до централниот орган на Замолената страна преку централниот орган на Страната барател.

3. Секое барање или известување според ставовите 1 и 2 од овој член може да се достави преку Мегународната организација на кривичната полиција (Интерпол).

4. Кога барањето се доставува согласно ставот 2 на овој член, а органот не е надлежен да постапи по барањето, барањето ќе го проследи до надлежниот

национален орган и директно ќе ја информира Страната барател дека го сторила тоа.

5. Барањата или преписките согласно дел 2 од оваа глава, кои не вклучуваат присилно дејствие, може директно да се испратат од надлежните органи на Страната барател до надлежните органи на Замолената страна.

6. Нацрт барања или преписки според оваа глава може да ги испратат директно судските власти на Страната барател до властите на Замолената страна пред да се достави формално барање за да се обезбеди ефикасност по добивањето и ќе содржи доволно информации и пропратна евиденција за да се задоволат барањата на законодавството на Замолената страна.

Член 35 - Форма на барање и јазици

1. Сите барања предвидени во оваа глава се прават во писмена форма. Тие може да се пренесуваат по електронски пат, или преку друго средство за телекомуникација, под услов Страната барател да е спремна, по барање, во секое време да обезбеди документ во пишана форма од таквата комуникација и оригиналот од истиот. Меѓутоа, секоја Страна, во секое време, може со декларација упатена до Генералниот секретар на Советот на Европа, да ги наведе условите под кои е спремна да прифати и реализира барања добиени по електронски пат или со било кое друго средство за комуникација.

2. Согласно одредбите од став 3 од овој член, не се бара превод на барањата или приложените документи.

3. Во моментот на потпишување или кога го депонира инструментот за ратификација, прифаќање, одобрување или пристапување, секоја Страна може да му достави на Генералниот Секретар на Советот на Европа декларација дека си го задржува правото да побара барањата што и се доставуваат и документите како поткрепа на таквите барања да се преведени на нејзиниот јазик и на еден од официјалните јазици на Советот на Европа или на еден од јазиците што таа ќе го посочи. Во таа прилика може да ја изрази својата спремност да прифати преводи на некој друг јазик што ќе го наведе. Другите Страни можат да го применат правилото на реципроцитет.

Член 36 - Легализација

Документите доставени за целите на оваа глава се ослободени од сите формалности за легализација.

Член 37 - Содржина на барањето

1. Во секое барање за соработка според оваа глава ќе се наведе:

   а. органот кој го дава барањето и органот кој ги води истрагите или судските постапки;

   б. предметот на барањето или причината за барањето;

   в. прашањата, вклучувајќи ги и соодветните факти (како што е датумот, место и околностите под кои е направено кривичното дело) кои се однесуваат на истраги или судската постапка, освен во случај на барање за нотификација;

   г. доколку соработката вклучува присилно дејствие:

      i. текстот на законските одредби или, доколку тоа не е можно, исказ за соодветниот законот што се применува, и

      ii. укажување дека мерката што се бара или секоја друга мерка што има слични ефекти би можела да се преземена на територијата на Страната барател врз основа на нејзиното сопствено законодавство;

   д. онаму каде што е неопходно и доколку тоа е можно;

      i. поединости за заинтересираните лица, вклучувајќи го името, датумот и местото на раѓање, националност и место, а во случај на правно лице, неговото седиште; и

      ii. имотот во врска со кој се бара соработката, неговото место, неговата поврзаност со соодветното лице или лица, секоја поврзаност со казнивото дело, како и сите расположиви информации за други лица, интереси во имотот; и

   ѓ. секоја посебна постапка која Страната барател сака да се проследи.

2. Во барање за привремени мерки според Дел 3 во врска со запленување на имот врз кој може да се спроведе налог за конфискација во кој има барање да се плати паричен износ, исто така ќе се наведе максималниот износ што се бара од тој имот.

3. Покрај укажувањата од став 1, секое барање според Дел 4, ќе содржи:

а. во случај член 23, став 1.а.:

i. заверена копија на налогот за конфискација направена од судот на Страната барател и изјава за основите врз кои бил донесен налогот, доколку не се наведени во самиот налог;

ii. потврда од надлежен орган на Страната барател дека налогот за конфискација е извршлив и не подлежи на вообичаени средства за приговор;

iii. информации во однос на степенот до кој се бара извршување на налогот;

iv. информации за потребата да се преземат привремени мерки;

б. во случај на член 23, став 1.б, изказ за фактите врз кои се потпира Страната барател доволни да и овозможат на Замолената страна да побара налог согласно нејзиното законодавство;

в. кога трети Страни имаат можност да бараат права, документи со кои ќе се покаже дека станува збор за таков случај.

Член 38 - Барања со недостатоци

1. Доколку едно барање не е во согласност со одредбите од оваа глава или дадените информации не се доволни да и овозможат на Замолената страна да постапи по барањето, таа Страна може да побара од Страната барател да го дополни барањето или да го комплетира со дополнителни информации.

2. Замолената страна може да утврди временски рок за добивање на овие амандмани или информации.

3. Додека се чека на приемот на бараните амандмани или информации во врска со барање согласно Дел 4 од оваа глава, Замолената страна може да ги преземе сите мерки дадени во Деловите 2 и 3 од оваа глава.

Член 39 - Мнозинство барања

1. Кога Замолената страна ќе добие повеќе од едно барање поднесено согласно Деловите 3 и 4 од оваа глава во однос на исто лице или имот, мнозинството барања нема да и попречат на Страната да постапи по барањата што опфаќа преземање привремени мерки.

2. Во случај на мнозинство барања според Дел 4 од оваа глава, Замолената страна ќе ја разгледа можноста да се консултира со Страните баратели.

Член 40 - Обврска да се дадат образложенија

Замолената страна ќе ги даде причините за секоја одлука за одбивање, одлагање или условување на соработка според оваа глава.

Член 41 - Информации

1. Замолената страна веднаш ќе ја информира Страната барател за:

   а. планираното дејствие по барањето според оваа глава;

   б. конечниот резултат на извршеното дејствие врз основа на барањето;

   в. одлуката да одбие, одложи или услови, целосно или делумно, соработка според оваа глава;

   г. сите околности кои ќе го попречат извршувањето на дејствието што се бара или за кое постои веројатност дека значително ќе се оддолжи;

   д. во случај на привремени мерки преземени согласно со барањето од Деловите 2 или 3 од оваа глава, такви одредби од нејзинотро домашно право кои автоматски би довеле до укинување на привремената мерка.

2. Страната барател веднаш ќе ја информира Замолената страна за:

   а. секоја ревизија, одлука или друг факт поради кој налогот за конфискација не се спроведува, целосно или делумно;

б. секој настан, фактички или правен, поради кој секое дејствие според оваа глава повеќе не е оправдано.

2. Кога Страната, врз основа на ист налог за конфискација, бара конфискација кај повеќе од една Страна, ќе ги информира сите Страни кои се погодени со спроведување на налогот за барањето.

Член 42 - Ограничување на употреба

1. Замолената страна може барањето за извршување да го условиси некористење или пренесување на добиените информации или докази од страна на властите на Страната барател за истраги или судски постапки, освен оние наведени во барањето, без нејзина предходна согласност.

2. Секоја Држава Страна или Европската заедница може, во моментот на потишување или кога го депонира својот инструмент за ратификација, прифаќање, одобрување или пристапување, со декларација упатена до Генералниот секретар на Советот на Европа, да изјави дека информациите или доказите што ги дала според оваа глава не може да се користат или пренесат од страна на властите на Страната барател за истраги или постапки различни од оние кои се наведени во барањето, без нејзина предходна согласност.

Член 43 - Доверливост

1. Страната барател може да побара од Замолената страна да ги чува како доверливи фактите и суштината на барањето, освен до степен неопходен за извршување на барањето. Доколку Замолената страна не може да се придржи на барањето за доверливост, таа веднаш ќе ја извести Страната барател.

2. Доколку тоа не е спротивно на основните начела на нејзиното домашно право и доколку тоа не се побара, Страната барател ќе ги чува како доверливи сите докази и информации што ги обезбедила Замолената страна, освен до степен до кој нивното давање е неопходно за истрагите или судските постапки опишани во барањето.

3. Во зависност од одредбите на нејзиното домашно право, Страната која добила спонтани информации според член 20 ќе се придржува кон секое барање за доверливост како што бара Страната која ги дава информациите. Доколку другата Страна не може да се придржува на таквото барање, таа веднаш ќе ја извести Страната која доставила.

Член 44 - Трошоци

Редовните трошоци за постапување по барањето ќе бидат на товар на Замолената страна. Кога се потребни или ќе бидат потребни значителни или невообичаено големи трошоци за постапување по барањето, Страните ќе се консултираат за да се договорат за условите под кои барањето ќе се изврши и како ќе се сносат трошоците.

Член 45 - Штети

1. Кога законското дејствие за одговорност за штети што произлегуваат од дело или пропуст во врска со соработка според оваа глава е иницирано од лице, заинтересираните Страни ќе ја ја разгледаат можноста меѓусебно да се консултираат, каде што е соодветно, за да утврдат како да го распределат износот на штетите што достасуваат за плаќање.

2. Страна која е предмет на судска постапка за штети, ќе настојува да ја информира другата Страна за таквата судска постапка доколку таа Страна има интерес во случајот.

ГЛАВА V - Соработка помеѓу единиците на ЕФР

Член 46 - Соработка помеѓу ЕФР

1. Страните ќе обезбедат ЕФР, како што е утврдено во оваа Конвенција, да соработуваат во борбата против перење пари, за да соберат и анализираат или, доколку е соодветно, да ги истражат во рамките на ЕФР соодветните информации во врска со секој факт кој би можел да биде индикација за перење пари во согласност со нивните национални овластувања.

2. За целите на став 1, секоја Страна ќе обезбеди ЕФР да разменуваат, спонтано или по барање на или во согласност со оваа Конвенција или во согласност со постојните или идните меморандуми за разбирање компатибилни на оваа Конвенција, секакви достапни информации кои може да се релевантни за обработка или анализа на информации или, доколку е соодветно, за поведување истрага од страна на ЕФР во врска со финансиски трансакции поврзани со перење пари или за вклучени физички или правни лица.

3. Секоја Страна ќе обезбеди дека врз извршувањето на функциите на ЕФР според овој член нема да влијае нивниот внатрешен статус, без оглед дали тие се административни, полициски или судски органи.

4. Секое барање доставено според овој член ќе биде пропратено со кус исказ за соодветните факти кои на ЕФР барателот му се познати. ЕФР ќе наведе во барањето како ќе се користат информации што ги бара.

5. Кога се доставува барање во согласност со овој член, ЕФР од која се бара ќе ги обезбеди сите соодветни информации, вклучувајќи достапни финансиски информации и бараните полициски податоци, што се бараат во барањето, без потреба од формално писмо или барање согласно важечките конвенции или спогодби помеѓу страните.

6. ЕФР може да одбие да даде информации кои би довеле до попречување на кривична истрага што се води во Замолената страна или, во исклучителни околности, кога давањето на информации би било видно диспропорционално на легитимните интереси на физичко или правно лице или на заинтересираната Страна или на друг начин не би било во согласност со основните начела на националното право на Замолената страна. Секое такво одбивање соодветно ќе и се образложи на ЕФР која бара информации.

7. Информациите или документите добиени според овој член ќе се користат само за целите наведени во став 1. Информациите доставени од друга ЕФР нема да се даваат на трета Страна, ниту да се користат од ЕФР која ги добива за други цели освен за анализа, без предходна согласност на ЕФР што ги дава.

8. Кога се пренесуваат информации или документи согласно овој член, ЕФР која пренесува може да одреди ограничувања и услови за користење на информациите за цели различни од оние пропишани во став 7. ЕФР која ги прима ќе се придржува кон таквите ограничувања и услови.

9. Кога Страната сака да користи добиени информации или документи за кривични истраги или гонења за целите пропишани во став 7, ЕФР која ги дала не смее да одбие да се согласи за таквото користење освен доколку го направи тоа врз основа на ограничувањата според нејзиното национално право или услови дадени во став 6. Секое одбивање да се даде согласност ќе биде соодветно образложено.

10. ЕФР ќе ги преземат сите неопходни мерки, вклучувајќи и безбедносни мерки, за да обезбедат информациите доставени според овој член да не им се достапни на други власти, агенции или министерства.

11. Доставените информации ќе бидат заштитени, во согласност со Конвенцијата од 27 јануари 1981 за Заштита на поединци во однос на автоматска обработка на лични податоци (ETC бр. 108) на Советот на Европа и имајќи ја предвид Препораката бр. P(87)15 од 15 септември 1987 на Комитетот на министри на Советот на Европа за регулирање на користење лични податоци во полицискиот сектор, со, во најмал случај истите правила за доверливост и заштита на лични податоци како оние што се применуваат според националното законодавство кое се применува во ЕФР која бара.

12. ЕФР која ги дава информациите може да направи оправдан распит во однос на користењето на дадените информации, а ЕФР која ги прима ќе обезбеди повратни информации, секојпат кога тоа е практично.

13. Страните ќе ја наведат Единицата која е ЕФР во рамките на значењето што таа го има според овој член.

Член 47 - Меѓународна соработка за одлагање на сомнителни трансакции

1. Секоја Страна ќе усвои законодавни или други мерки неопходни да дозволат итно дејствие кое ќе го иницира ЕФР, на барање на странска ЕФР, да одбие или да не даде согласност за трансакција што е во тек за такви периоди и под истите услови што се применуваат во нејзиното домашно законодавство во однос на одлагање на трансакција.

2. Дејствието од став 1 ќе се преземе кога ЕФР од кое е побарано е задоволна, после даденото образложение на ЕФР која бара, дека:

   а. трансакцијата е поврзана со перење пари; и

   б. трансакцијата би била одбиена или согласноста за трансакцијата која е во тек би била запрена доколку трансакцијата е предмет на домашен извештај за сомнителна трансакција.

ГЛАВА VI - Механизам за следење и решавање на спорови

Член 48 - Механизам за следење и решавање на спорови

1. Конференцијата на страните (COP) ќе биде одговорна да го следи спроведувањето на Конвенцијата. COP:

   а. ќе го следи правилното извршување на Конвенцијата од страна на Страните;

   б. на барање на една Страна, ќе го искаже мислењето по секое прашање во врска со толкувањето и применувањето на Конвенцијата;

2. COP ќе ги извршува функциите според став 1.*а* преку користење на сите расположиви јавни прегледи на избраниот Комитет на експерти за евалуација на мерките против перење пари (Манивал) (за земјите на манивал) и секој расположлив јавен преглед за ФАТФ (за земјите на ФАТФ), дополнети со периодични прашалници за самооценување, каде што е соодветно. Постапката за следење ќе се однесува на области опфатени со оваа Конвенција само во поглед на оние области кои не се опфатени со други соодветни меѓународни стандарди за кои заеднички проценки вршат ФАТФ и Манивал.

3. Доколку COP заклучи дека му се потребни дополнителни информации за извршување на неговите функции, ќе се поврзе со соодветната страна, користејќи ја, доколку тоа го бара COP, постапката и механизмите на Манивал. Заинтересираната Страна потоа ќе му достави извештај на COP. Врз таа основа COP ќе одлучи дали да направи или да не направи подетална проценка за позицијата на заинтересираната Страна. Ова може, но не е неопходно, да вклучи посета на земјата од страна на екипата за проценка.

4. Во случај на спор помеѓу страните во однос на толкувањето или применувањето на Конвенцијата, тие ќе бараат решавање на спорот преку преговори или други нанасилни средства по нивен избор, вклучувајќи и доставување на спорот до COP, до арбитраже суд чии одлуки ќе бидат обврзувачки за страните, или до Меѓународниот суд на правдата, како што ќе се договорат заинтересираните страни.

5. COP ќе усвои свои процедурални правила.

6. Генералниот секретар на Советот на Европа ќе го свика СОР најдоцна во рок од една година по стапувањето во сила на оваа конвенција. Оттогаш па натаму, редовните состаноци на СОР ќе се оддржуваат во согласност со процедуралните правила усвоени од СОР.

ГЛАВА VII - Завршни одредби

Член 49 - Потпишување и влегување во сила

1. Оваа Конвенција е отворена за потпишување за Државите членки на Советот на Европа и Државите кои не се членки кои учествувале во нејзината изработка. Овие Држави или Европската заедница може да ја изразат својата согласност дека се обврзуваат со:

   а. потпишување без резерва во во однос на ратификување, прифаќање или одобрување; или

   б. потпишување кое подлежи на ратификување, прифаќање или одобрување, по што следува ратификување, прифаќање или одобрување.

2. Инструментите за ратификација, прифаќање или одобрување ќе се депонираат кај Генералниот секретар на Советот на Европа.

3. Оваа Конвенција влегува во сила првиот ден од месецот по истекот на периодот од три месеци од денот на кој три Држави, од кои најмалку две се членки на Советот на Европа, ја изразиле својата согласност дека се обврзуваат со оваа Конвенција во согласност со одредбите од алинеја 1.

4. Во однос на секоја Потписничка која дополнително ја изразува својата согласност дека се обврзува со оваа Конвенција, таа стапува на сила првиот ден од месецот по истекот на периодот од три месеци од денот на изразување на согласноста дека се обврзува со Конвенцијата во согласност со одредбите од став 1.

5. Ниту една Страна на Конвенцијата од 1990 не може да ја ратификува, прифати или одобри оваа Конвенција без да се обврзе најамалку со одредбите кои се соодветни на одредбите од Конвенцијата од 1990 на која се обврзани.

6. Со стапување во сила, Страните на оваа Конвенција, кои истовремено се Страни на Конвенција од 1990:

а. ќе ги применуваат одредбите од оваа Конвенција во нивните взаемни односи;

б. ќе продолжат да ги применуваат одредбите од Конвенцијата од 1990 во нивните односи со другите Страни на таа Конвенција, но не и од оваа Конвенција.

Член 50 - Пристапување кон Конвенцијата

1. По влегување во сила на оваа Конвенција, Комитетот на министри на Советот на Европа, откако ќе ги консултира Страните на Конвенцијата, може да покани секоја Држава која не е членка на Советот и која не учествувала во нејзиното изготвување да пристапи кон оваа Конвенција, со одлука донесена со мнозинство гласови пропишано во член 20 *г.* од Статутот на Советот на Европа и со едногласност на претставниците на Страните кои имаат право да се застапени во Комитетот.

2. Во однос на секоја Држава што пристапува, Конвенцијата влегува во сила првиот ден од месецот по истекот на периодот од три месеци од датумот на депонирање на инструмент за пристапување кај Генералниот Секретар на Советот на Европа.

Член 51 - Територијална примена

1. Секоја Држава на Европската заедница, во моментот на потпишување или кога го депонира својот инструмент за ратификација, прифаќање, одобрување или пристапување, може да ја наведе територијата, или териториите на кои ќе се применува оваа Конвенција.

2. Секоја Страна, во било кое време подоцна со декларација упатена до Генералниот Секретар на Советот на Европа, може да ја прошири примената на Конвенцијата на секоја друга територија наведена во декларацијата. Во врска со таа територија Конвенцијата ќе стапи во сила првиот ден од месецот по истекот на периодот од три месеци од датумот на приемот на таквата декларација од страна на Генералниот Секретар.

3. Секоја декларација направена според двата предходни става, во однос на секоја територија наведена во таа декларација, може да се повлече со известување упатено до Генералниот Секретар. Повлекувањето станува полноважно на првиот ден од месецот по истекот на периодот од три месеци од

датумот на приемот на таквата декларација од страна на Генералниот Секретар.

Член 52 - Однос со други конвенции и договори

1. Оваа Конвенција не влијае врз правата и обврските на Страните кои произлегуваат од меѓународните мултилатерални инструменти кои се однесуваат на посебни прашања.

2. Страните на оваа Конвенција можат да склучат билатерални или мултилатерални спогодби една со друга по прашања регулирани во оваа Конвенција, со цел да ги дополнат или зајакнат нејзините одредби или да овозможат примена на начелата вградени во неа.

3. Доколку две или повеќе Страни веќе склучиле спогодба или договор во врска со прашање регулирано во оваа Конвенција, или на друг начин воспоставиле односи во врска со таквото прашање, имаат право соодветно да ја применуваат таа спогодба или договор или соодветно да ги регулираат тие односи, наместо со Конвенцијата, доколку тоа овозможува меѓународна соработка.

4. Страните кои се членки на Европската унија, во нивните взаемни односи ќе ги применуваат правилата на Заедницата и Европската унија доколку постојат правила на Заедницата и Европската унија кои го регулираат соодветното прашање и доколку се применува на дадениот случај, без да се наштети на целта или намерата на оваа Конвенција и без да се наштети на нејзиното целосно применување со други Страни.

Член 53 - Декларации и резерви

1. Секоја Држава или Европската заедница, во моментот на потпишување или кога го депонира својот инструмент за ратификација, прифаќање, одобрување или пристапување, може да даде една или повеќе од декларациите пропишани во член 3, став 2, член 9, став 4, член 17, став 5, член 24, став 3, член 31, став 2, член 35, став 1 и 3 и член 42, став 2.

2. Секоја Држава или Европската заедница, во моментот на потпишување или кога го депонира својот инструмент за ратификација, прифаќање, одобрување или пристапување, може со декларација упатена до Генералниот секретар, да

го резервира своето право да ги примени, делумно или целосно, одредбите од член 7, став 2, алинеа в.; член 9, став 6; член 46, став 5; И член 47.

3. Секоја Држава или Европската заедница, во моментот на потпишување или кога го депонира својот инструмент за ратификација, прифаќање, одобрување или пристапување, да го наведе начинот на кој планира да ги примени членовите 17 и 19 од оваа Конвенција, особено водејќи сметка за важечките меѓународни спогодби во областа на меѓународната соработка по кривични прашања. Во оваа информација до Генералниот секретар на Советот на Европа ќе ги наведе сите измени.

4. Секоја Држава или Европската заедница, во моментот на потпишување или кога го депонира својот инструмент за ратификација, прифаќање, одобрување или пристапување, може да изјави:

а. дека нема да го применува членот 3, став 2 од оваа Конвенција; или

б. дека само делумно ќе го применува членот 3, став 2 од оваа Конвенција; или

в. начинот на кој планира да го применува членот 3, став 2 од оваа Конвенција.

Во информацијата до Генералниот секретар на Советот на Европа ќе ги наведе сите измени.

5. Не може да се направат други резерви.

6. Секоја Страна која ставила резерва според овој член може во целост или делумно да ја повлече по пат на нотификација упатена до Генералниот Секретар на Советот на Европа. Повлекувањето ќе важи од датумот на приемот на таквата нотификација од страна на Генералниот Секретар.

7. Страна која ставила резерва во однос на одрдба од Конвенцијата не може да бара таа одредба да ја примени секоја друга страна; меѓутоа, може, доколку нејзината резерва е делумна или условена, да побара примена на таа одредба доколку и она ја прифатила.

Член 54 - Амандмани

1. Амандман на Конвенција може да ги предложи секоја Страна, а Генералниот Секретар на Советот на Европа ќе ги достаи до Државите на Советот на Европа, до Европската заедница и до секоја нечленка Држава која пристапила или е поканета да пристапи кон оваа Конвенција во согласност со одредбите на член 50.

2. Секој Амандман предложен од една Страна ќе се достави до Европскиот Комитет за криминални проблеми (ЦДПД) кој ќе го достави своето мислење по предложениот амандман до Комитетот на министри.

3. Комитетот на министри ќе го разгледа предложениот амандман и мислењето доставено од ЦДПД и може да го усвои амандманот со мнозинство пропишано во член 20.*г*. од Статутот на Советот на Европа.

4. Текстот на секој амандман усвоен од Комитетот на министри во согласност со став 3 од овој член ќе се достави до Страните за прифаќање.

5. Секоја Амандман усвоен во согласност со став 3 од овој член ќе стапи во сила на триесетиот ден откако сите Страни го информирале Генералниот Секретар за нивното прифаќање.

6. Со цел да се ажурираат категориите на казниви повреди содржани во додатокот, како и да се дополни член 13, амандмани може да предлага секоја Страна или Комитетот на министри.

7. Откако ги консултирал Страните кои не се членки на Советот на Европа И, доколку е неопходно ЦДПД, Комитетот на Министри може да усвои амандман предложен во согласност со став 6 со мнозинство пропишано во член 20.*г* од Статутот на Советот на Европа. Амандманот ќе стапи на сила по истекот на период од една година по датумот на кој бил доставен до Страните. Во текот на овој период секоја Страна може да го извести Генералниот Секретар за секој приговор за стапување во сила на амандманот.

8. Доколку една третина од Страните го извести Генералниот Секретар дека е против амандманот да стапи во сила, амандманот нема да стапи во сила.

9. Доколку помалку од една третина од Страните извести дека е против амандманот ќе стапи во сила за оние Страни кои не известиле дека се против.

10. Откако амандманот стапил во сила во согласност со ставовите 6-9 од овој член и Страната известила дека е против истиот, овој амандман ќе стапи во сила во однос на заинтересираната Страна на првиот ден од месецот по датумот на кој таа го известила Генералниот Секретар на Советот на Европа за нејзиното прифаќање. Страна која дала приговор може да го повлече во секое време со тоа што ќе го извести Генералниот Секретар на Советот на Европа.

11. Доколку амандманот е усвоен од Комитетот на министри, Држава или Европската заедница може да не дадат своја согласност дека се обврзани со Конвенцијата, без истовремено да го прифатат амандманот.

Член 55 - Откажување

1. Секоја Страна, во било кое време може да се откаже од Конвенцијата, со известување упатено до Генералниот Секретар на Советот на Европа.

2. Ваквото откажување ќе се применува од првиот ден од месецот по истекот на период од три месеци од датумот на кој Генералниот Секретар го примил известувањето.

3. Меѓутоа, оваа Конвенција ќе продолжи да се применува за спроведување на конфискација според членот 23 за која е доставено барање во согласност со одредбите од Конвенцијата пред датумот на кој ќе се применува таквото откажување.

Член 56 - Известувања

1. Генералниот Секретар на Советот на Европа ќе ги извести Државите членки на Советот на Европа, Европската заедница, Државите кои не се членки кои учествувале во изработката на Конвенцијата, секоја Држава поканета да пристапи кон истата и секоја друга Страна на Конвенција за:

   а. секое потпишување;

   б. депонирање на секој инструмент за ратификација, прифаќање, одобрување или пристапување;

   в. секој датум на стапување во сила на Конвенцијата во согласност со член 49 и 50;

   г. секоја декларација или резерва направена во согласност со член 53;

д. секој друг акт, известување или преписка во врска со Конвенција.

Како доказ за горното, долупотпишаните, прописно овластени за таа цел, ја потпишаа оваа Конвенција.

Направено во Варшава, на 16 мај 2005, на англиски и француски јазик, каде двата текста се подеднакво автентични, во еден примерок кој ќе се депонира во архивата на Советот на Европа. Генералниот Секретар на Советот на Европа ќе достави заверени копии до секоја Држава членка на Советот на Европа, до Европската заедница, до Државите кои не се членки а учествувале во изработката на Конвенцијата, и до секоја друга држава поканета да и пристапи.

ДОДАТОК

а. учество во организирана криминална група и рекетирање;
б. тероризам, вклучувајќи и финансирање на тероризам;
в. нелегална трговија со луѓе и шверцување на мигранти;
г. сексуална експлоатација, вклучувајќи и сексуална експлоатација на деца;
д. незаконско тргување со наркотички дроги и психотропни супстанции;
ѓ. нелегално тргување со оружје;
е. нелегално тргување со украдени и други предмети;
ж. корупција и мито;
з. проневера;
с. фалсификување на пари;
и. фалсификување и пиратство на производи;
ј. еколкошки криминал;
к. одземање живот, тешка телесна повреда;
л. киднапирање, нелегално ограничување и земање заложници;
љ. кражба и грабеж;
м. криумчарење;
н. изнудување;
њ. фалсификување;
о. пиратство, и
п. затворено тргување и пазарна манипулација.

Член 3

Министерството за финансии - Управа за спречување на перење пари и финансирање на тероризам и Министерството за правда се определуваат како надлежни органи на државната управа што ќе се грижат за извршување на оваа конвенција.

Член 4

Во согласност со членот 53 од Конвенцијата, Република Македонија ги поднесува следниве изјави:

"Во согласност со членот 24 став 3 од Конвенцијата, Република Македонија изјавува дека членот 24 став 2 од Конвенцијата се применува само врз основа на уставните начела и основните концепти на правниот систем на Република Македонија."

"Во согласност со членот 35 став 3 од Конвенцијата, Република Македонија изјавува дека барањата и придружната документација кон барањата, да бидат преведени на македонски јазик, доколку тоа не е можно, комуникацијата ќе се одвива на англиски јазик."

"Во согласност со членот 42 став 2 од Конвенцијата, Република Македонија изјавува дека информациите или доказите што ги дала според оваа глава, не може да се користат или пренесат од страна на властите на Страната барател за истраги или постапки различни од оние кои се наведени во барањето, без нејзина претходна согласност."

Член 5

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во "Службен весник на Република Македонија".

L I G J

PËR RATIFIKIMIN E KONVENTËS SË KËSHILLIT TË EVROPËS PËR LARJEN, ZBULIMIN, SEKUESTRIMIN DHE KONFISKIMIN E TË ARDHURAVE NGA VEPRA NDËSHKUESE DHE FINANCIMI I TERRORIZMIT

Neni 1

Ratifikohet Konventa e Këshillit të Evropës për larjen, zbulimin, sekuestrimin dhe konfiskimin e të ardhurave nga vepra ndëshkuese dhe financimi i terrorizmit, e miratuar në Varshavë, më 16 maj 2005.

Neni 2

Konventa në origjinal në gjuhën angleze dhe në përkthim në gjuhën maqedonase është si vijon:

Neni 3

Ministria e Financave – Drejtoria për pengimin e larjes së parave dhe financimin e terrorizmit dhe Ministria e Drejtësisë përcaktohen si organe kompetente të administratës shtetërore që do të kujdesen për zbatimin e kësaj Konvente.

Neni 4

Në pajtim me nenin 53 të Konventës, Republika e Maqedonisë i dorëzon deklaratat në vijim:

"Në pajtim me nenin 24 paragrafi 3 të Konventës, Republika Maqedonisë deklaron se neni 24 paragrafi 2 të Konventës zbatohet vetëm në bazë të parimeve kushtetuese dhe koncepteve themelore të sistemit juridik të Republikës së Maqedonisë."

"Në pajtim me nenin 35 paragrafi 3 të Konventës, Republika e Maqedonisë deklaron se kërkesat dhe dokumentacioni përcjellës ndaj kërkesave, të jenë të përkthyera në gjuhën maqedonase, nëse kjo nuk është e mundshme, komunikimi do të zhvillohet në gjuhën angleze."

"Në pajtim me nenin 42 paragrafi 2 të Konventës, Republika e Maqedonisë deklaron se informatat ose dëshmitë të cilat i ka dhënë sipas këtij kreu, nuk mund të shfrytëzohen ose të barten nga ana e organeve të palës kërkuese për hetime ose procedura të ndryshme nga ato të cilat janë dhënë në kërkesë, pa pajtimin paraprak të saj."

Neni 5

Ky ligj hyn në fuqi ditën e tetë nga dita e shpalljes në "Gazetën zyrtare të Republikës së Maqedonisë".

13.

Врз основа на член 75 ставови 1 и 2 од Уставот на Република Македонија, претседателот на Република Македонија и претседателот на Собранието на Република Македонија издаваат

У К А З
ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА РАТИФИКАЦИЈА НА ДОГОВОРОТ ЗА СОРАБОТКА ВО ОБЛАСТА НА ТУРИЗМОТ МЕЃУ ВЛАДАТА НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА И ВЛАДАТА НА ЦРНА ГОРА

Се прогласува Законот за ратификација на Договорот за соработка во областа на туризмот меѓу Владата на Република Македонија и Владата на Црна Гора,

што Собранието на Република Македонија го донесе на седницата одржана на 10 април 2009 година.

Бр. 07-1767/1
10 април 2009 година
Скопје

Претседател
на Република Македонија,
Бранко Црвенковски, с.р.

Претседател
на Собранието на Република
Македонија,
Трајко Вељаноски, с.р.

З А К О Н
ЗА РАТИФИКАЦИЈА НА ДОГОВОРОТ ЗА СОРАБОТКА ВО ОБЛАСТА НА ТУРИЗМОТ МЕЃУ ВЛАДАТА НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА И ВЛАДАТА НА ЦРНА ГОРА

Член 1

Се ратификува Договорот за соработка во областа на туризмот меѓу Владата на Република Македонија и Владата на Црна Гора, склучен во Подгорица на 25 декември 2008 година.

Член 2

Договорот во оригинал на македонски и на црногорски јазик, гласи:

ДОГОВОР

ЗА СОРАБОТКА ВО ОБЛАСТА НА ТУРИЗМОТ ПОМЕЃУ ВЛАДАТА НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА И ВЛАДАТА НА ЦРНА ГОРА

Владата на Република Македонија и Владата на Црна Гора (во натамошниот текст "договорните страни"),

Раководени од желбата за унапредување на пријателските односи помеѓу двете држави врз основа на еднаквост и заедничка корист,

Признавајќи ја важноста која туризмот ја има за развој на економските врски и за подобро разбирање помеѓу народите,

Се договорија за следното:

Член 1

Договорните страни особено ќе се грижат за развојот и јакнењето на меѓусебните врски во областа на туризмот со цел подобро заемно запознавање со историјата, културата и социјалната реалност на двата народа, како и на размената во областа на економијата.

Соработката, врз основа на овој договор е предмет на одредена легислатива применлива во двете земји .

Член 2

Договорните страни, во согласност своето внатрешно законодавство, ќе настојуваат да ги поедностават патните формалности и процедурите за гранична контрола, се со цел зајакнување на протокот на туристи во двете земји.

Член 3

Договорните страни ќе посветат внимание на развојот на туризмот помеѓу двете држави преку организиран и индивидуален туризам, тематски туризам, конгресен туризам, саеми, изложби, симпозиуми, музички и театарски фестивали и спортски настани.

Член 4

Договорните страни ќе ја поддржат соработката помеѓу институциите, здруженијата и организациите од областа на туризмот, овластени за развој на туризмот во нивните земји.

Член 5

Договорните страни ќе ги поттикнуваат нивните приватни и државни институции за размена на искуството во областа на туризмот и статистички туристички информации, како и за објавувањето, размената и ширењето на туристичките информации, печатени промотивни публикации, филмови и туристички реклами, со цел да го зголемат бројот на туристите во нивните земји.

Член 6

Договорните страни ќе ја поттикнуваат соработката во различни области во врска со обука на персоналот во туристичкиот сектор, како и потпишување на договори и спогодби помеѓу државните или приватните организации, во врска со прашањето и реализацијата на студии и проекти од областа на туризмот.

Член 7

Договорните страни ќе основаат Мешовита работна група за соработка во подрачјето на туризмот, составена од свои претставници, со задача за анализа на развојот на соработката, предлагање на мерки за спроведување на овој Договор.

Работната група по правило ќе се состанува еднаш во две години, наизменично во секоја од двете договорни страни.

На состаноците на Мешовитата работна група, договорните страни ќе можат да повикаат и други претставници од државниот и приватниот туристички сектор.

Член 8

Договорните страни ќе го поттикнат учеството на другата страна на меѓународните изложби и саеми, кои што ќе се организираат на нивното државно подрачје, а во рамките на соработката со меѓународните организации чии што членки се.

Член 9

Договорните страни ќе ја развиваат меѓусебната соработка во рамките на Светската туристичка организација, како и со останатите меѓународни и регионални организации од подрачјето на туризмот и меѓусебно ќе разменуваат податоци за резултатите што секоја од нив ги постигнала во тие организации.

Член 10

Овој Договор влегува во сила со денот на приемот на последната службена нота со која договорните страни меѓусебно се известуваат дека се исполнети сите внатрешно правни процедури, предвидени со националните законодавства, потребни за негово влегување во сила.

Овој Договор се склучува за период од 5 години и автоматски се продолжува за натамошни едногодишни периоди, доколку било која од договорните страни, најдоцна шест месеци пред истекот на тековниот едногодишен период не го откаже во писмена форма, по дипломатски пат.

Доколку договорните страни не се договорат поинаку, престанокот на Договорот не влијае на спроведувањето на програмите и проектите договорени во текот на важењето на Договорот.

Како потврда на наведеното, долу потпишаните претставници, соодветно ополномоштени го потпишаа овој Договор.

Сочинето во Подгорица на 25 декември 2008 година, во два оригинални примерока, на македонски и на црногорски јазик, при што и двата текста се еднакво веродостојни.

ЗА ВЛАДАТА НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

ЗА ВЛАДАТА НА ЦРНА ГОРА

UGOVOR

O SARADNJI U OBLASTI TURIZMA

IZMEĐU

VLADE REPUBLIKE MAKEDONIJE
I
VLADE CRNE GORE

Vlada Republike Makedonije i Vlada Crne Gore (u daljem tekstu, "ugovorne strane"),

Vodeći se željom za unapriđenje prijateljskih odnosa između dvije države na osnovu jednakosti i obostrane koristi,

Priznajući značaj koji turizam ima za razvoj ekonomskih veza i za bolje razumijevanje među narodima,

Dogovorile su sljedeće:

Član 1

Ugovorne strane posebno će se fokusirati na razvoj i jačanje međusobnih veza u oblasti turizma, sa ciljem boljeg međusobnog upoznavanja sa istorijom, kulturom i socijalnom realnošću oba naroda, kao i razmjenom u oblasti ekonomije;

Saradnja na osnovu ovog Ugovora je predmet određene legislative primjenljive u obije zemlje.

Član 2

Ugovorne strane, saglasno sa svojim unutrašnjim zakonodavstvom, nastojaće da pojednostave putne formalnosti i procedure za graničnu kontrolu, sve sa ciljem jačanja protoka turista u obije zemlje.

Član 3

Ugovorne strane će posvetiti pažnju razvoju turizma između dvije države putem organizovanog i individualnog turizma, tematskog turizma, kongresnog turizma, sajmova, izložbi, simpozijuma, muzičkih i pozorišnih festivala i sportskih događaja.

Član 4

Ugovorne strane će podržati saradnju između institucija, udruženja i organizacija iz oblasti turizma, opunomoćenih za razvoj turizma u dvijema državama.

Član 5

Ugovorne strane će podsticati svoje privatne i državne institucije da razmjenjuju iskustva u oblasti turizma i statističke informacije iz domena turizma, kao i da objavljuju, razmjenjuju i proširuju turističke informacije, štampane promotivne publikacije, filmove i turističke reklame, sa ciljem da povećaju broj turista u njihovim zemljama.

Član 6

Ugovorne strane će podsticati saradnju u različitim oblastima u vezi sa obukom personala u sektoru turizma, kao i potpisivanje ugovora i sporazuma između državnih ili privatnih organizacija, u vezi sa pitanjem i realizacijom studija i projekata u oblasti turizma.

Član 7

Ugovorne strane će osnovati Mješovitu radnu grupu za saradnju u području turizma, sastavljenu od svojih predstavnika, sa zadatkom analize razvoja saradnje, predlaganjem mjera za sprovođenje ovog Ugovora.

Radna grupa, po pravilu, će se sastajati jednom u dvije godine, naizmjenično u svakoj od obije ugovorne strane.

Na sastancima Mješovite radne grupe ugovorne strane će moći da pozovu i druge predstavnike iz državnog i privatnog sektora turizma.

Član 8

Ugovorne strane će podsticati učešće druge strane na međunarodnim izložbama i sajmovima, koji će se organizovati na njihovom državnom području, a u okvirima saradnje sa međunarodnim organizacijama čije su članice.

Član 9

Ugovorne strane će razvijati međusobnu saradnju u okviru Svjetske turističke organizacije, kao i sa ostalim međunarodnim i regionalnim organizacijama iz područja turizma, i međusobno će razmjenjivati podatke o rezultatima koje je svaka od njih postigla u tim organizacijama.

Član 10

Ovaj Ugovor stupa na snagu danom prijema posljednje službene note, kojom se ugovorne strane međusobno obavještavaju da su ispunjene sve unutrašnje pravne procedure, predviđene nacionalnim zakonodavstvom, potrebne za njegovo stupanje na snagu.

Ovaj ugovor se zaključuje na period od pet (5) godina i automatski se produžava za jednogodišnje periode, ukoliko ga, najkasnije šest mjeseci prije isteka tekućeg jednogodišnjeg perioda, bilo koja od ugovornih strana ne otkaže u pisanoj formi, diplomatskim putem.

Ukoliko se ugovorne strane ne dogovore drugačije, prekid Ugovora ne utiče na sprovođenje programa i projekata dogovorenih u toku važenja Ugovora.

U potvrdu navedenog, dolje potpisani predstavnici, valjano opunomoćeni, potpisali su ovaj Ugovor.

Sačinjeno u PODGORICI, dana 25 DECEMBRA 2008 godine, u dva originalna primjerka, na crnogorskom i makedonskom jeziku, pri čemu su oba teksta podjednako vjerodostojna.

ZA VLADU
REPUBLIKE MAKEDONIJE

ZA VLADU
CRNE GORE

Член 3

Министерството за економија се определува како надлежен орган на државната управа што ќе се грижи за извршување на Договорот за соработка во областа на туризмот меѓу Владата на Република Македонија и Владата на Црна Гора.

Член 4

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во "Службен весник на Република Македонија".

L I G J

PËR RATIFIKIMIN E MARRËVESHJES PËR BASHKËPUNIM NË SFERËN E TURIZMIT NDËRMJET QEVERISË SË REPUBLIKËS SË MAQEDONISË DHE QEVERISË SË MALIT TË ZI

Neni 1

Ratifikohet Marrëveshja për bashkëpunim në sferën e turizmit ndërmjet Qeverisë së Republikës së Maqedonisë dhe Qeverisë së Malit të Zi, e lidhur në Podgoricë, më 25 dhjetor të vitit 2008.

Neni 2

Marrëveshja në origjinal në gjuhën maqedonase dhe në gjuhën malazeze, është si vijon:

Neni 3

Ministria e Ekonomisë përcaktohet si organ kompetent i administratës shtetërore e cila do të kujdeset për zbatimin e Marrëveshjes për bashkëpunim në sferën e turizmit ndërmjet Qeverisë së Republikës së Maqedonisë dhe Qeverisë së Malit të Zi.

Neni 4

Ky ligj hyn në fuqi ditën e tetë nga dita e botimit në "Gazetën zyrtare të Republikës së Maqedonisë".

ИЗДАНИЈА НА ЈП СЛУЖБЕН ВЕСНИК НА РМ

Р.бр	Изданија	Цена денари
1	**Устав на Република Македонија** (со сите амандмани од I-XXX) на македоноски и на англиски јазик (во една книга), голем формат, 2007	200,00
2	**Устав на Република Македонија** (со сите амандмани од I-XXX) на македонски јазик, мал формат, 2007	150,00
3	**Спорот за името меѓу Грција и Македонија** - студентски проект -	800,00
4	**Закон за кривичната постапка** (редакциски пречистен текст), 2008	450,00
5	**Закон за парничната постапка** (издание 2008)	350,00
6	**Закон за извршување** (редакциски пречистен текст), 2008	300,00
7	**Закон за катастар на недвижности** (издание 2008)	200,00
8	**Закон за работните односи** (редакциски пречистен текст), 2008	300,00
9	**Закон за обезбедување на побарувањата Закон за заштита на потрошувачите при договори за потрошувачки кредити** (со подзаконски акти) (редакциска збирка), 2007	200,00
10	**Закон за безбедност на сообраќајот на патиштата** (редакциска збирка), 2007	400,00
11	**Закон за нотаријатот** (издание 2007)	250,00
12	**Закон за банките** (издание 2007)	300,00
13	**Закон за заштита од бучава во животна средина** (издание 2007)	100,00
14	**Закон за Државното правобранителство** (издание 2007)	50,00
15	**Закон за управните спорови** (издание 2007)	80,00
16	**Закон за сопственост и други стварни права** (издание 2007)	150,00
17	**Збирка на прописи од областа на земјоделството** (редакциска збирка), 2007	500,00
18	**Закон за ветеринарно јавно здравство Закон за ветеринарно здравство Закон за заштита и благосостојба на животните** (редакциска збирка), 2007	400,00
19	**Закон за прекршоците Закон за прекршоците против јавниот ред и мир** (редакциска збирка), 2007	150,00
20	**Закон за минералните суровини** (издание 2007)	120,00
21	**Закон за пензиското и инвалидското осигурување** Станка Тајкова и Олгица Костова (со коментар и прилози), 2006	700,00
22	**Изборен законик** (редакциски пречистен текст), 2008	200,00

Р.бр	Изданија	Цена денари
23	**Закон за стечај** Д-р Кирил Чавдар (со објаснувања, судска практика и Предметен регистар), 2006	600,00
24 а)	**Збирки на прописи од областа на локалната самоуправа,** 2004. **I книга –** (Законите за: локалната самоуправа; територијална организација на локалната самоуправа; за градот Скопје; финансирање на единиците на локалната самоуправа и Законот за локалните избори – редакциски пречистен текст)	280,00
б)	**II книга –** (Законите за: комуналните такси; даноците на имот; угостителска дејност; туристичка дејност и Законот за вршење на занаетчиска дејност)	210,00
в)	**III книга –** (Законите за: основното образование; средното образование; заштита на децата и Законот за социјалната заштита – редакциски пречистени текстови)	245,00
г)	**IV книга –** (Закон за управување со отпадот; Закон за заштита на природата; Закон за квалитетот на амбиентниот воздух)	245,00
д)	**Комплет од четирите книги - Збирки на законите од областа на локалната самоуправа,** 2004	840,00
25	**Збирка на прописи** (Законите за: градење; просторно и урбанистичко планирање; животната средина), (редакциска), 2005	210,00
26	**Збирка на меѓународни конвенции од областа на кривичното право,** 2000	80,00
27	**Закон за спречување на корупцијата** со закони за ратификација на конвенции Д-р Јован Проевски (со објаснувања), 2002	80,00
28	**Закон за денационализација** Д-р Стефан Георгиевски, 2000 (со коментар, објаснувања и образци)	160,00
29	**Закон за високото образование,** 2008	200,00
30	**Закон за поштенските услуги,** 2008	150,00
31	**Закон за вонпарнична постапка,** 2008	200,00
32	**Закон за јавните патишта,** 2008	120,00
33	**Закон за концесии и други видови на јавно приватно партнерство,** 2008	150,00
34	**Закон за договорен залог,** 2008	150,00
35	**Закон за основното образование,** 2008	200,00
36	**Закон за јавна чистота,** 2008	100,00
37	**Закон за водите,** 2008	300,00
38	**Збирка на прописи за судовите,** (Законите за: судовите; судскиот буџет; Судскиот совет; платите на судиите; судска служба), 2008	400,00
39	**Збирка на прописи за безбедност и здравје при работа,** 2009	200,00
40	**Лексикон на поими во јавните набавки,** 2009	400,00
41	**Закон за вработувањето и осигурување во случај на невработеност,** 2009	150,00
42	**Закон за азил и привремена заштита,** 2009	150,00
43	**Закон за семејството,** 2009	250,00
44	**Закон за просторно и урбанистичко планирање,** 2009	200,00

ПОРАЧКА БР. 49

Со ова неотповикливо ги порачуваме изданијата под реден број _____ во _____ примероци; р.бр._____ во _____ примероци; р.бр._____ во _____ примероци; р.бр._____ во _____ примероци; р.бр._____ во _____ примероци; р.бр. _____ во _____ примероци; р.бр._____ во _____ примероци.

Доказот за извршена уплата на жиро с-ка 300000000188798 и порачката ги испраќаме по пошта на адреса бул. „Партизански одреди" бр. 29, п. фах 51, 1000, Скопје, или на телефакс број + 389-2-551-24-01.

Порачател: _____

Место: _____, **ул.** _____, **бр.** _____, **тел./факс** _____

Потпис на порачателот

Во _____, _____**2009 година.** **(М.П.)** _____

www.slvesnik.com.mk
contact@slvesnik.com.mk

Издавач: ЈП СЛУЖБЕН ВЕСНИК НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА, ц.о.-Скопје
бул. "Партизански одреди" бр. 29. Поштенски фах 51.
Директор и одговорен уредник - Тони Трајанов.
Телефон: +389-2-55 12 400.
Телефакс: +389-2-55 12 401.

Претплатата за 2009 година изнесува 9.200,00 денари.
„Службен весник на Република Македонија" излегува по потреба.
Рок за рекламации 15 дена.
Жиро-сметка: 300000000188798.
Депонент на Комерцијална банка, АД - Скопје.
Печат: ГРАФИЧКИ ЦЕНТАР ДООЕЛ, Скопје.

ISSN 0354-1622
2009049